

مَجَلَّةُ
seçmeler
Muhtarat
Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden

Muhtârât'ın bu sayısı, Kadınlar Bölümü'nün düzenlediği "Aile: Sorunlar ve İslami Çözümler" başlıklı küresel kampanyaya dikkat çekiyor. Evliliğin ve ailenin önemine, huzurun sağlanması ve bunun korunmasının keyfiyetine, İslami toplumda kişisel ve toplumsal düzeyde uyumlu bir dengenin sağlanması için Hilafet'in hayati rolüne dikkat çekiyor.

SAYI 43 H. Safer 1440 - M. Ekim 2018

Aile
ZORLUKLAR &
İSLAMİ ÇÖZÜMLER

Bismillahirrahmanirrahim

Açılış Konuşması

Bugün dünyanın dört bir tarafındaki aileler, sosyal çöküntünün doğal bir sonucu olarak Müslüman olsun, gayrimüslim olsun bütün aileleri etkileyen çeşitli hastalıkların acısını çekiyor. Zira değerlerin göz ardı edilmesi ve davranışların ihmal edilmesi gibi roller yanlış anlaşılmakta ve sorumluluklar terk edilmektedir. Dolayısıyla kadın ve erkekler bir şaşkınlık labirentinde; eşler olarak nasıl daha iyi olabiliriz, acil ihtiyacımız olan huzuru nasıl yakalayabiliriz ve toplumda gelecek nesiller inşa etmek için anne-baba olarak çocuklarımızı nasıl yetiştirebiliriz gibi kişisel durumlarını düzelterek çözümler aramaktadırlar. Buna rağmen İslam Nizamının sosyal dokusunun başarısını sağlamak için İslam Şeriatı tarafından açık bir şekilde tanımlanan roller ve görevler göz ardı edilmektedir. Dolayısıyla ithal edilmiş yabancı değerler alınmakta ve İslami hüküm ve değerlerden daha fazla dikkat çeken engellerin ağırlığına eklenen çeşitli gayri İslami normlar ve gelenekler açıklanmadan Müslüman ailelerin önüne serilmektedir.

Bu sarmal bozulma nedeniyle Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu Kadın Kolları Bölümü, "Aile: Sorunlar ve İslami Çözümler" başlıklı bir kampanya başlattı. Bu konu ise üç aşamada ele alındı: Birinci aşamada; krizin vakıası ve nedenleri açıklanacak. İkinci aşamada; İslam'ın sosyal ve aile kanunlarına karşı çıkmaya dayalı laik gündemi tartışılacak. Son olarak üçüncü aşamada ise; İslam'ın aileyi koruma keyfiyeti ile evlik ve ailenin İslami hükmü ele alınacak. Dünyanın dört bir tarafından bu acil hususlar hakkında konuşma yapacak ve İslam'a dayalı uygulanabilir çözümlere ışık tutacak olan konuşmacıların katılacağı kampanya, küresel bir konferansla son bulacak.

Muhtârât'ın bu sayısı, Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu Kadınlar Bölümü'nün düzenlediği "Aile: Sorunlar ve İslami Çözümler" başlıklı küresel kampanyaya ayrıldı. Bu konu, çeşitli Batı ülkeleri ile İslam ülkelerinin dört bir tarafındaki ailelerin çöküşünün yorumlanması ve cinsiyet eşitliğine çağrıda bulunan kadın hareketleri, çalışan kadının istihdama katılımı, annelik ve ailenin rolünün zayıflaması gibi yabancı mefhumların pekiştirilmesinde hükümetlerin merkezi rolleri arasında değişen önemli konuları içeriyor. Ayrıca bu sayı; evliliğin ve ailenin önemine, huzurun sağlanması ve bunun korunmasının keyfiyetine, İslami toplumda kişisel ve toplumsal düzeyde uyumlu bir dengenin sağlanması için Hilafet'in hayati rolüne dikkat çekiyor.

Muhtârât Dergisi Ekibi

H. Safer 1440 - M. Ekim 2018

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

Muhtarat
Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden Seçmeler

İÇİNDEKİLER

Konu	Sayfa	Konu	Sayfa
Açılış Konuşması	2	Basın Açıklaması: Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları, "Aile: Zorluklar ve İslami Çözümler" Başlıklı Uluslararası Bir Kampanya Başlattı	4
İslam Beldelerindeki İktidarlar Kendi Elleriyle Müslüman Ülkelerin Düzenini Bozuyor ve Aileyi Laikleştiriyor!	5	Batılı Hükümetlerin İslami Aile Hukukuna Saldırısı	7
İslam ve Hilafet'in Anneliğe Değer Vermesi ve Koruması	9	Osmanlı Hilafeti'nin İslami Yönetimi Aile Hayatını ve Anneliği Nasıl Korurdu	11
İslam'da Evlilik ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ "İçinizden, kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp; aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi, O'nun varlığının belgelerindendir." [Rum 21]	14	﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ Andolsun ki, Rasûlullah, sizin için, güzel bir örnektir. [Ahzap 21] Salih Koca Allah Rasûlü Muhammed (Sallallahu aleyhi vesellem)'in Şahsında Şekillenmiştir	16
Aile Birimini ve Evliliği Korumada Hayanın Önemi	20	يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتْرُوجْ "Ey gençler topluluğu, içinizden evlenmeye güç yetirenler evlensin	23
En Nefret Edilen Helal: Boşanma	26	Kadın ve Çocuklara Karşı Şiddet Laik Batı'dan İthal Edilmiş Bir Salgındır	28
Müslüman Aile ve Şizofreni	31	Laik Batı Toplumunda Ailelerin Çöküşü Bölüm 2: Laik Batı Devletlerinde Aile Kurumunun Çöküşünün Sebepleri:	32
Batıdaki Müslüman Topluluklar Arasında Aile Dağılmasının Sebepleri	35	Atatürk'ten Günümüze Türkiye'de İslami Aile Hukuku'nun Laikleştirilmesi	37

www.hizb-ut-tahrir.info

Muhtarat
Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden

Hizb ut Tahrir Merkezî Medya Ofisi'nden Seçmeler, Hizb ut Tahrir Merkezî Medya Ofisi sitelerindeki bazı yayınları içerir. Yalnızca Hizb ut Tahrir'in, vilayetlerin, medya ofislerinin, resmi sözcülerin ve Hizb ut Tahrir medya temsilcilerinin yayınları, hizb görüşü olarak tabir edilir. Bunların haricindekiler, Hizb ut Tahrir'in web sayfalarında veya medya ofisi dergisinde yayınlansa bile yazarının görüşü olarak tabir edilir. Nakil ve alıntıda dürüst olunması,, çıkartma, tevil ve değişiklik yapılmaması ve nakledilen kaynağın belirtilmesi şartıyla Hizb ut Tahrir'in ve web sayfalarının yayınlarından alıntı yapıp yeniden yayınlanması serbesttir.

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Merkezi
Medya Ofisi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

No: 1440 / 003

M. 03 Ekim 2018

H. 23 Muharrem 1440

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları, “Aile: Zorluklar ve İslami Çözümler” Başlıklı Uluslararası Bir Kampanya Başlattı

Basın Açıklaması

(Tercüme)

3 Ekim’de, Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Kadın Kolları “Aile: Zorluklar ve İslami Çözümler” başlıklı önemli küresel bir kampanya başlattı. Kampanya, Ekim ayı sonlarında dünya çapından gelecek konuşmacıların katılacağı uluslararası kadın konferansının düzenlenmesiyle sona erecek.

Güçlü ve birleşik aile kurumu, güçlü, istikrarlı ve başarılı toplumların kalbidir. Aileler, tüm bireylerinin fiziksel, duygusal, maddi destek ve refahı için, çocukların doğru terbiyesi ve sağlıklı bakımı için hayati öneme sahiptir. Ancak bugün, Müslüman ülkeler dâhil olmak üzere dünya toplumlarında evlilik ve aile hayatının ahenk ve birliğini etkileyen bir kriz söz konusu. Eğlence endüstrisi, eğitim sistemi, sosyal medya ve feminist örgütler aracılığıyla İslam dünyasına ithal edilen Batı kültüründeki liberal cinsel özgürlükler, hedonistik bireysel yaşam biçimi, materyalist kapitalist ideal, cinsiyet eşitliği ve feminizm, evlilik kurumunu yıktı, erozyona uğrattı ve aile müessesesinin bozulmasına neden oldu. Müslüman dünyasındaki İslam dışı Arap, Asya veya Afrika geleneklerinin varlığı, durumu daha da azdırdı. İslam dışı gelenekler, evlilik ve aile hayatında ahenksizliğe neden olan zararlı görüş ve uygulamaları beraberinde getirdi. İslam’ın ictimaî hükümlerini anlamada netliğin kayboluşuyla birlikte bütün bunlar, evlilik konusunda olumsuz beklentilere yol açtı. Evlilik ve aile hayatında kadın ve erkeğin rolü ve hakları hakkında kafa karışıklığı yarattı. Dünya çapında Müslüman topluluklarda evlilik dışı ilişkilerde, aile içi şiddet ve boşanmada önemli bir artışa yol açtı. Ayrıca geç evlilikler, annelik değerinin değersizleştirilmesi ve daha az çocuk sahibi olmayı tercih eden çiftler nedeniyle doğurganlık krizine neden oldu. Bölgedeki yozlaşmış laik yönetim ve gayri İslami rejimler, toplumları içinde ahlaksız fikir ve yaşam tarzını yayan liberal, laik kapitalist değerlere, politikalara, yasalar ve sistemlere teşvik ederek ve uygulayarak Müslüman ülkelerde aile kurumundaki bu çözülmeyi kolaylaştırdılar. Dahası bu rejimler, Batılı hükümetler, BM gibi uluslararası kuruluşlar ve feminist hareketler, laiklik ve liberalizm ile İslami aile ve ictimaî hükümleri daha fazla reforma tabi tutmak için büyük bir mücadele içerisine girdiler. Zaten ictimaî olarak yıkıma uğramış İslam dünyasındaki topluluklar arasında liberal ve cinsiyet eşitliği ideallerini güçlendirmek için uğraş verdiler. Bu nedenle İslam ümmeti içindeki aile müessesesi, endişe verici şekilde Batıda görülen yıkıcı yolun aynısını takip

etmektedir. Batıda aile kurumu erimektedir. Oysa güçlü, birleşik ve ahenkli aile kurumu, bir zamanlar İslami ümmetin en önemli karakteristik özelliği idi.

İlgili herkes için büyük bir duygusal kargaşaya neden olan mutsuz, parçalanmış ve işlevsiz evlilikler ve aile hayatı, çocuklar, bireyler ve toplumlar üzerinde yıkıcı bir etkiye neden olmaktadır. Dolayısıyla aile kurumu içindeki bu krizi ele almak ve yıkımdan korumak için ciddi gayret gösterilmesi hayati önem taşımaktadır. Bu önemli kampanya ve konferansta, bugünün dünyasında aile yapısının maruz kaldığı tehlikelere dikkat çekeceğiz. Bu krizi körükleyen medya ve hükümetlerin rolleri dâhil olmak üzere evlilik kurumu ve aile hayatının ahengine zarar veren kilit faktörleri belirleyeceğiz. Müslümanları dinlerinden uzaklaştırmak, Müslüman aileleri ve ictimaî hükümleri laikleştirmek için kullanılan ulusal ve uluslararası gündemleri ifşa edeceğiz. Ve en önemlisi, İslam’ın ictimaî sistemini sergileyeceğiz. Toplumsal cinsiyet ilişkileri, temel ilkeleri, değerleri ve yasaları hakkında İslam’ın eşsiz görüşünü açıklayacağız. Aile hayatında kadın ve erkeğin görev ve haklarını tanımlayan İslam’daki ictimaî hükümler, evliliği korur, evlilik hayatında huzur ve ahengi besler. Anneliğe hak ettiği statüyü verir, güçlü birleşik aile kurumu oluşturur ve korur. Ayrıca kampanya ve konferansta, gerçekten de ailenin bir kale olduğunu göstermek maksadıyla güçlü evlilik ve aile müessesesi kuran, teşvik eden, koruyan Nübüvvet metodu üzere Hilafet Devletinde İslami yönetimin oynayacağı hayati rol ele alınacaktır.

Kampanyayı şu linkten takip edebilirsiniz: <http://www.hizb-ut-tahrir.info/tr/index.php/leaflets/11229.html>

Facebook sayfası: www.facebook.com/WomenandShariah

Dr. Nesrin Nevaz
Hizb-ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi
Kadın Kolları Direktörü

İslam Beldelerindeki İktidarlar Kendi Elleriyle Müslüman Ülkelerin Düzenini Bozuyor ve Aileyi Laikleştiriyor!

Aile hakkında konuştuğumuzda, toplumu oluşturan çekirdekten bahsediyoruz ve bu nedenle bu çekirdeği etkileyen herhangi bir yozlaşma ya da işlev bozukluğu bir bütün olarak topluma ve tüm devlete yansır. Çekirdeğin sistematik olarak bozulması başlı başına bir sorunken, devletin gözü önünde yapılmasına ne demeli...??? Gel gör ki bu yozlaşma devletin kendi eliyle yapılmaktadır ve şu an tüm İslam beldelerinde hissedilmektedir. İktidardaki rejimler Amerikalı ve Avrupalı efendilerini tatmin etmek için aileyi ve Müslüman toplumu laikleştirmede ve yozlaştırmada ellerinden geleni yaptılar. Başarıya ulaşabilmek için de büyük miktarda paralar harcadılar ve her türlü araç ve yöntemle uygulamaya geçirdiler. Bunlardan bazıları şunlardı:

1. "Medeni Kanun" adı altında İslam'ın hükümlerine aykırı kanunlar ve mevzuatları yürürlüğe soktular: Hilafetin yıkılması ve İslami yönetim sisteminin ortadan kaldırılmasıyla birlikte İslami hükümlerin birçoğu da hayat alanından kayboldu. Böylece Müslümanlar ibadetler ve "Medeni Kanun"daki bazı hükümlerinin dışında kendi dinlerinin tatbik edilmesinden mahrum edildiler. Ancak İslam düşmanları bunların da kalmasından razı olmadılar ve Müslümanların hayatlarından koparmaya çalıştılar. Böylece İslam beldelerindeki ajanlarından İslam'a aykırı bir kanun ve hukuk sistemini ve sosyal nizamını uygulamaya geçirmelerini ve Batılı bakış tarzını benimsemelerini istediler. Örneğin Tunus'ta (ilk cumhurbaşkanı) Burgiba 1956 yılında yürürlüğe soktuğu Medeni Kanun'da şer'i hükümlerden saptığı halde bunların İslam hukukuna aykırı olmadığını ve İslam'ın ruhundan ve ahkamından çıkarıldığını iddia etti. Halbuki maddelerinin çoğunluğu Fransız hukukundan alınmış ve kesinlikle şer'i hükümlere aykırı olan bir dizi maddeler içermektedir. Birçok örnekten birkaçını sayacak olursak: uluslararası insan hakları hukuku uyarınca evlilikte din farkının gözardı edilerek şöyle denmiştir: "rüş yaşına erişen erkekler ve kadınlar hiçbir ırk, milliyet veya dini ayrım yapmadan evlenme ve aile kurma hakkına sahiptirler." Ve yine çokevliliği yasaklayıp birden çok kadınla evlenen kocayı ve bu İslami hükmün uygulanmasını kanunun 18'inci maddesi uyarınca cezalandırmıştır. Burgiba'nın ardından torunları geldi ve içtimayı hayattaki yozlaşma akımını tamamladılar. Allah'ın hükümlerine kast ettiler, İslam'ın apaçık hükümlerine aykırı kanunlar çıkarttılar. Es-Sebsi döneminde Müslüman bir kadının gayrimüslim bir erkekle evlenmesine izin verdiler. Geçenlerde ise Tunus Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı'nda yer alan Şahsi Hürriyetler ve Eşitlik Komisyonu başkanı Bouchra Belhaj Hamida, yakında hem kadını hem de kocayı ailenin reisi kabul eden, aynı kanunla birlikte kadının aşağılanması olarak gördükleri için evlilik sözleşmesindeki mihri de yasaklayacakları bir kanun hazırladıklarını ilan etti. Ayrıca şu an mirasta kadın ve erkeğe eşit pay öngören bir kanun tartışılmakta.

Mısır ve Suudi Arabistan'da evlilik için alt yaş sınırı

belirlenmeye çalışılıyor. Ayrıca Suudi Arabistan'da erkeğin kadın üzerindeki velayeti konusunda değişiklikler yapıldı. Bu bağlamda verilecek örneklerin sayısı çok ama tek tek sayacak kadar yerimiz yok.

2. Eğlence aktiviteleri ve organizasyonlar (eğlence sanayi): Müslüman ailelere laikliği ve yozlaşmayı aşılamanın en yaygın metodunu eğlence programları teşkil etmektedir. Bunu da hayatın zorluğunu hafifletmek, yetenekleri destekleyip geliştirmek bahanesi ile sunulurken, bu programlardan halk için iktisadi gelir ve maddi kazançtan da bahsedilmektedir. Yozlaştırıcı programlar ve etkinlikler hem İslami değerlerle çatışıyor hem de İslam beldelerine Batılı değerleri yerleştiriyorlar. Onların amacı Müslüman gençliğe ahlaksızlığı ve menfur şeyleri bulaştırmaktır. Çağdaşlık ve açık zihniyetli olma kisvesi altında kadın erkek karışık ortamların, avretin sergilenmesini ve başka habis şeyleri yaygınlaştırmaktır.

Örneğin Suudi Arabistan şu an sistematik bir Batılılaşma ve laikleşme kampanyası yürütüyor. Bunu Amerika'yı tatmin etmek için bizzat devletin kendisi yapıyor. İlan etmiş olduğu Suud Ekonomisinde Değişim Planının temel taşlarından bir tanesi "Kültür ve Eğlence" sektörüne ve turizm sektörüne yatırımların artırılması da yer alıyor. Böylece devletin resmi rakamlarına göre "Milli Vizyon"un hedefi kraliyette kültür ve eğlence aile harcamalarının %2,9'dan %6'ya çıkartılarak ikiye katlanacak. Bu bağlamda, Muhammed bin Selman Vizyon 2013 planı uyarınca Eğlence Bakanlığı kurarak Suudi Arabistan'da her türlü yozlaşmayı ve çöküşü meşrulaştırmayı ve kanunlaştırmayı hedefliyor. Böylece, Suud Şeyhleri on yıllardır süren baskı ve mahrumiyetten sonra - özellikle kadınlar için - Eğlence bakanlığı aracılığı ve "açılma" sloganı altında haramı helal, münkeri de maruf kıldılar. İşte şimdi gösteriler, festivaller, sanatsal ve müzikal konserler düzenliyorlar, sinemaların açılmasını denetliyorlar, Opera Binası açıyorlar, kadın modası defileleri düzenliyorlar, kadınların futbol maçlarına gitmesine izin veriyor ve kadın erkek karışık konserler yaptırıyorlar.

Bu yozlaşma organizasyon ve programlarının birçoğu başka İslam beldelerinde de bizzat devletin kendisi tarafından

düzenlenmese de devletin bizatihi onayıyla düzenleniyor, örneğin yetenek programları (dans, ses, oyunculuk) gibi programlar ve sivil toplum kuruluşlarının ve kurumlarının düzenlediği programlar medyada yayınlanıyor.

3. Eğitim sistemi ve müfredat: İslam'dan olmayan ve Müslüman çocukların kalbindeki İslami kültürü yok etmeyi amaçlayan eğitim politikaları ile diğer fikir ve mefhumlara bulaşan yozlaşma ve laikleştirme aile ve aile fertleri arasındaki ilişki mefhumuna da bulaştırıldı. İktidarların sürekli olarak efendilerinin emirlerine uygun bir şekilde eğitim müfredatını değiştirmeleri bunun apaçık göstergesidir. Yapılan bu değişikliklerin odak noktasını kadın hakları ve kadınların erkeklerle eşitliği fikirleri oluşturmaktadır. Çok geniş kapsamlı eşitlik kavramı ise kadının kendini gerçekleştirme, kendini toplumda ispatlaması ve erkeklerin hegemonyasında kurtulması gibi birçok altı temalar halinde işleniyor. Sonuç olarak birçok kız için eğitim ve meslek sahibi olmak evlilikten ve aile kurmaktan daha öncelikli oldu. Bu çerçevede yapılan değişiklikler arasında erken evlilikte hedefe alındı. Yine konu edilen başlıklar arasında kadınların üreme sağlığı, doğum kontrolünün gerekliliği ve ailenin küçültülmesi ve aile fertlerinin sayısını azaltma da yer alıyor. Bu bağlamda aileleri (küçük boy) çekirdek aile ve (büyük boy) geniş aile olarak ayırdıklarını, çekirdek aileleri övdüklerini ve geniş aileyi kötülediklerini, büyük aileleri "geleneksel" aile olarak tanımlarken az üyesi olan aileleri de "modern" aileler tanımladıklarını görüyoruz. Bu ayrımlar özellikle ilköğretim sınıflarında aileye dair kullanılan görseller de yansıtmaktadır. Bir tarafta eski (geniş aile resmi) diğer tarafta modern (küçük ailenin resmi) kıyaslanmaktadır.

Durumu daha da vahim kılan ise en son 2016'da Ürdün ve Filistin'deki müfredat değişikliklerinden sonra aile için kullanılan resimlerde başörtülü annelerin ve büyükannelerin yerini başı açık, Batılı tarzda ve makyajlı kadın resimlerinin kullanılması. Yine yüzü traşlı erkekler yüzü sakallı erkeklerin yerini aldı. Bu şekilde çocukların zihinlerine küçük aile yapısının ideal olduğu ve aileleri içinde uygunsuz davranışların ve avreti açmanın normal olduğu, hatta bunun kentleşme olduğu algısı oluşturulmaktadır!

Çocuk bağlamında ise çocuk hakları ve çocuğun hür iradesine eylem yapılmaktadır. Hatta ebeveynler çocuğunun bir eylemine engel olmak istediğinde veya ebeveynlerinden şiddet gördüğü takdirde, bunu polise veya insan hakları organizasyonlarına şikayet edebilecekleri öğretilmektedir. Böylece açıkça çocuklar ebeveynlerine itaatsizliğe davet ediliyor. Bu doğrudan İslami himaye ve Şer'i açıdan koruyuculuk (kivamet) mefhumuna saldırıdır.

4. Uluslararası insan ve kadın hakları kuruluşlarına destek ve çalışma alanı sağlamak: Bu kuruluşların amacı Müslüman aileyi bozmaktır. Çalışmalarını sözde kadın hakları ve çocuk hakları kisvesi altında yürütmektedirler. Böylece okullara ve üniversitelere sızıyor, zehirli fikirlerini öğrenciler arasında yayıyor, aile ve toplum için zararlı eylemler ve programlar düzenliyorlar. Evlere girip aileyi kısırlaştırmak için kadının sağlığı

ve emniyeti sloganı ile doğum kontrol programlarının reklamını yapıyorlar, çok evliliğe ve erken evliliğe karşı savaşıyorlar, kadın hakları, kendini gerçekleştirme ve bağımsızlık, erkeğin kadına hükmetmesini ve hegemonyasını önlemek manşetleriyle vasilik konseptine saldırıyorlar.

5. Uluslararası sözleşmeleri onaylayıp İslam'ın evlilik ve aile konuları dahil içtimai nizamını hedef alıyorlar. Örneğin CEDAW sözleşmesi, şahsi hürriyet bahanesiyle genç kadın ve erkekler arasında gayri meşru hür ilişkiler oluşturmaya çalışmaktadır. Bu sözleşme ayrıca kadın ve erkek arasında mutlak eşitlik çağrısı yapıyor, evliliğin İslam şeriatı ilkelerine göre yapılmasını ortadan kaldırıyor ve medeni nikahı benimsetiyor, babanın evlatları, özellikle kız evlatları, üzerindeki velayet hakkının kaldırılmasını ve daha İslam'ın birçok başka meselesinin de iptal edilmesini istiyor.

Bunlar İslam beldelerindeki rejimlerin Müslüman aileleri bozmak ve laikleştirmek ve dolayısıyla tüm İslam beldelerini laikleştirmek için kullandığı sadece birkaç metot ve araçlardı. Dolayısıyla samimi ve sağlam her Müslüman dini ve Ümmeti için sağlam bir duruş sergileyip bu düzenleri ve musibetleri bozması elzemdir. Yine her bir Müslümanın samimiyetle ve ciddiyetle bizlere Rabbimizin kitabıyla hükmeden, işlerimizi gözeten ve toplumlarımızı ve ailelerimizi koruyan devleti yeniden ikame etmek için çalışması kaçınılmazdır. Bu devlet Nübüvvet Metodu üzere İkinci Raşidi Hilafettir. Yüce Rabbimizin vaadi ve Peygamberimizin (sav) müjdesidir.

Hizb ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Bara'ah Manasrah

Batılı Hükümetlerin İslami Aile Hukukuna Saldırısı

Bedhah Batı'nın İslam'a ve Müslümanlara karşı yüzyıllardan beri süre gelen nefreti kendini İslam dinine karşı her türlü saldırısıyla dışa vurmaktadır. İslam'ı karalar, hakkında yalanlar uydurur ve İslam'ın çok evlilik, erken evlilik, miras hukuku ve boşanma gibi belli başlı hükümlerine apaçık saldırır. Bugün Müslümanlar, yaşadıkları laik liberal toplumlarda da Batının bu tarihi nefretinden kaynaklı İslam'a ve özellikle İslam'ın aileye dair şer'i hükümlerine karşı saldırılarına hem şahit olmaktadır hem de bizzat maruz kalmaktalar. Sağcı Şeriat karşıtı grup ve partiler, ana akım medya, fırsatçı politikacılar dâhil çok sayıda fail saymak mümkün. Fakat bilhassa 11 Eylül sonrası Amerika güdümlü İslam'a karşı savaşın ilanından sonra, İslam'ın aile hukukuna en sert saldırıları Batılı hükümetler yapmaktadır.

İslam'a ve İslami aile hukukuna karşı savaşta entrikaları tetikleyen genelde bilinmiş bir Müslüman şahsiyetin veya İslami grubun temsilcisinin söylediği bir sözü veya eylemidir. Bu söz veya eylem daha sonra korku tellalı bazı artistlerin ve yorumcuların öncülüğünde kafaları çatlatırcasına kınamaya yol açan katalizör görevi görür. Ardından hükümetlerden soruşturmalar açılması ve komisyonlar kurulması istenir, politikalar önerilir ve nihayet doğrudan İslam'ın aile hukukuna, Müslüman cemaatlara ve hatta Müslümanların toplumdaki varlıklarına karşı bile yasal değişikliklerle sonuçlanır. Bunu en bariz olarak 2003 yılında Kanada'nın Ontario eyaletinde İslami aile hukuku ve hakemlik talebine dair çıkan tartışmalarda gördük.

2003 yılında İslami Sivil Adalet Enstitüsü'nden (Islamic Institute of Civil Justice - IICJ) Ontariolu emekli avukat Syed Mumtaz Ali'nin bir açıklamasının ardından bir gürültü ve yaygara koptu. Ali; Ontariolu Müslüman topluluğa hizmet için Kanada hukukunun yanı sıra İslami aile hukukuna göre arabuluculuk/hakemlik yapması öngörülen bir kurumun açılacağını duyurmuştu. IICJ önerisi, Kanada'da Müslümanların varlığı ve İslam hukukunun tatbiki üzerine entegratif (bütüncül) ve asimilatif (benzeştirici) ideolojiler arasında tüm gündemi kaplayacak politik bir çatışmaya yol açacaktı. IICJ'nin önerisine tepki olarak Mart 2004'de "Kanada'da Şeriat Hukukuna Karşı Uluslararası Kampanya" adında bir kuruluş; IICJ'nin ilanına dair endişelerini belirtmek üzere hükümet yetkilileriyle buluştu. Aile hukukunda İslami arabuluculuk/hakemlik konusuna karşı ortaya atılan argümanlar öncelikli olarak cinsiyet eşitliği konuları etrafında dönüyordu.

Aslında 1991'de, yani yirmi yıldan beri yürürlükte olan Tahkim Kanunu'na rağmen İslami aile hukukunun kadın eşitliğini tehdit ettiğine dair bayat argümanlar ve sahte kaygılar hâkimdi. 1919 Tahkim Kanunu özel meselelerin dini ilkelere dayalı ve yasal bağlayıcılığı olan tahkim yoluyla çözülebileceğine müsaade ediyordu. Buna rağmen 20 yıl sonra Kanada'nın Ontario eyaletinde "şeriat kanunu" geliyor diye histerik bir İslamofobya tartışması baş gösterdi. Haziran 2004'te dönemin Ontario Başkanı Dalton McGuinty; Başsavcı ve Kadın İşleri Bakanı

Marion Boyd'dan İslam'da dini hakemlik konusunu teferruatıyla araştırmasını istedi. Aralık 2004'te hükümet; Boyd Raporu diye bilinen "Aile Hukukunda Anlaşmazlıkların Çözümü: Tercih Hakkını Korumak ve Kaynaşmayı Teşvik Etmek" adı altında araştırma sonuçlarını yayımladı. 46 öneriden oluşan bu rapor; kurumsallaştırılmış gözetim önlemleri ve hem dinin hem de Kanada hukukunun ilkelerinin öğretilmesi için eğitim gibi tedbirler içeriyordu. 2005'te "Kadın ve Hukuk Ulusal Birliği" dâhil çeşitli kuruluşlar Boyd Raporunda belirtilen önerilere tepki olarak hükümete karşı bir lobi oluşturdular. Böylece Boyd önerilerinin uygulamaya geçirilmemesi ve Tahkim Kanunu'nda değişiklik yaparak din temelli aile tahkiminin önüne geçilmesi ve aile ve miras meselelerinde tahkimin sona erdirilmesi için baskı yaptılar. Ontario Başkanı McGuinty bir 11 Eylül konuşması esnasında inanç-temelli hakemliği kesin olarak sonlandırmak ve "tüm Ontariolulara tek kanun" temin etmek üzere Tahkim Kanunu'nda değişiklik yapılmasını önereceğini ilan etti. Ontario yasaması "Aile Hukuku Değişiklik Yasası 2005" adı altında, 1991 Tahkim Kanunu'ndaki değişiklikleri Şubat 2006'da yürürlüğe koydu.

İslami aile hukukunun kurumsal olarak düzenlenmesini destekleyenler ise iki büyük hata yaptılar. Birincisi; İslam Şeriatı'nda kadınlara karşı adaletsiz ve haksız uygulamalar olduğunu ve Müslüman topluluklarda gözetilmesi gerektiğini söylediler. İkincisi ise toplum mühendislerinin kullandığı argümanlar olmuştur ki bu da Müslümanları laik liberal toplumlara entegre etmek için laik liberal aile kanunlarının yanı sıra İslami aile hukukunun yasal olarak tanınması gerektiği idi. İslami aile hukukuna karşı benzer suçlamaları ve hedefleri geçen sene Kasım ayında İngiliz Channel 4 kanalında yayınlanan "İslami Evlilik Hakkında Gerçekler" adlı belgeselin yayınlanmasından sonra İngiltere'de de gördük. Bu belgeselin amacı İslami Nikâh Sözleşmesini ifsat etmektir. İslami nikâh sözleşmesinin Müslüman kadınların evlilikteki haklarını korumadığı ve İngiliz hukuk sisteminin kadınların evlilikteki haklarını koruyabilmesi için Müslümanların İngiliz hukukuna göre medeni nikâha zorlanmaları gerektiği iddia edildi. Mayıs 2016'da, Theresa

May'ın içişleri bakanıyken, İngiltere'deki şeriat mahkemelerinin işleyişi hakkında 18 ay süren bir soruşturma başlatıldı. Channel 4'un programı da tam bu dönemde yayınlandı. O günlerde May şöyle demişti: "Anlatıldığına göre birçok kadın şeriat mahkemelerinin verdiği ayrımcı kararların kurbanı olmuş. Bu çok önemli bir sorundur. Ülkemizde her vatandaşa haklar ve güven temin eden sadece bir kanunun hükmü geçer."

Bu yılın Şubat ayında İngiliz İçişleri Bakanı Amber Rudd, "İngiltere ve Galler'de Şeriat Kanununun Uygulanmasına Dair Bağımsız İnceleme" adında bir raporda soruşturmanın sonuçlarını parlamentoya sundu. Raporda kadınların kanun altında korunmaya alınması için Müslüman çiftlerin hem medeni hem de dini nikâh kıymalarını önerilmekteydi. Ayrıca inceleme; şeriat mahkemelerine başvuranların neredeyse tamamının kadınlar olduğunu ve çoğunluğunun İslami boşanma talep ettiğini söylüyordu. Müslüman çiftlerin "önemli bir sayısı" evliliklerini medeni nikâhla kaydetmedikleri için "bazı Müslüman kadınların medeni boşanmaya başvurma imkânı da olmuyor". Ayrıca; "Müslüman toplulukların kadının medeni kanundaki ve özellikle evlilik ve boşanma alanlarındaki haklarını kabul etmeleri için Müslüman topluluklarda bir kültürel değişimin" şart olduğu söylenmektedir. Rapor; kadınların hakları ve sorumlulukları hakkında bilgilendirilmesi için bilinçlendirme kampanyaları ve eğitim programları da önermiştir.

Britanya ve Kanada örneklerinde apaçık görüyoruz ki hükümetlerin İslami aile hukukuna saldırısı 21'inci yüzyılda ona yer vermekten aciz kalan Batılı laikliğin bariz bozukluklarını gizlemek için kullanılan bir duman perdesidir. Batılı hükümetler İslami aile hukukunu ve toplumdaki Müslümanları İslami inançlarına ve uygulamalarına sadakatlerinden dolayı suçlu ilan etmekte. Özellikle Britanya'nın laik aile hukuku Hristiyanlıktan başka inançları yasal olarak tanımadığı için Hristiyan olmayanlarla ne yapacağını bilmiyor. Dolayısıyla sadece İslami nikâhla evlenen Müslüman kadınlar, kendilerine İngiliz medeni evlilik hakları verilmediği için eziliyorlar.

Ancak Hilafetin İslami nizamında kapsamlı bir şekilde İslam şeriatının kanunları tatbik edilirken kadınlar böylesi dezavantajlarla karşılaşmıyordu. İşte Batının, özellikle Britanya'nın, eskiden beri kötü niyetle saldırdığı İslam dini budur. Gayrimüslimlere kendi inançlarına göre nikâh kıyma imkânı sunan, bunu teşvik eden, üstelik hiçbir sıkıntı vermeden, kötülemeden veya karışmadan kanun karşısında geçerli evlilik olarak kabul eden bu İslam dinin devletiydi.

Ancak kadınlara İslami evlilik haklarının temin edildiği hukuk sistemine sahip İslami nizamın yerine gayri İslami kanunların, siyasi inançların ve nizamların tatbik edilmesinden bu yana Müslüman kadınlar aile hukukuyla ilgili alanlarda sadece adaletsizlik, zulüm ve zarar görmüşler. Bugün Müslüman beldeler Nübüvvet Metodu üzere Raşidi Hilafetten yoksunlar. Ama yüzyıllar süren hâkimiyeti boyunca şer'i sicillere kaydedilen mahkeme kararları; kadınların evlilik hakları ihlal edildiğinde bağımsız olarak mahkemelere başvurdıklarını ve

kazandıklarını gösteren sayısız örneklerle doludur.

17. yüzyıla ait Kayseri şer'i mahkemelerinin kayıtları; Osmanlı Hilafetinin İslami yönetimi altında yaşayan kadınların hayatlarına dair bilgi vermektedir. Kayıtlardan kadınların şahsi ve mülki haklarını müdafaa etmek için mahkemelere bizzat gittiklerini, kendi davalarını ele almak için bizzat mahkemede hazır oldukları ortaya çıkmaktadır. Zira kadınlar da tıpkı erkekler gibi dava açma ve yemin etme hakkına sahipti. Hakikaten de 16001625- yılları arasında Kayseri mahkemesinde görülen davaların %17'sinde davacılar kadınlar olmuştur. Ayrıca kayıtlardan anlaşıldığı üzere mahkeme kararları Şeriata göre verildi. Kayseri ve Osmanlı Hilafetinin başka bölgelerindeki şer'i sicillerden kadınların davalarını büyük oranda kazandıkları görülmektedir. Osmanlı Hilafeti'nin mahkemeleri bundan dolayı kadınların refahını ve haklarını korumada devletin bir kolu olarak görülürdü. Kadınlar mahkemelere hem evlilik, boşanma ve miras gibi meselelerini hem de maddi geçimlerini, mallarını, işlerini ve başka ekonomik haklarını temin etmek için başvururdu. Şiddet ve başka meseleleri şikâyet etmek için de kullanırdılar mahkemeleri. Mahkemeler, kocasından veya herhangi birinden şiddet gören herkese sahip çıkardı. Kadına karşı şiddet suçunu işlemiş olan herkesi en ağır şekilde cezalandırırdılar. Çoğu kez hâkimler, kocalara karısına karşı tekrar şiddet uygulama durumunda kadının evlilikten doğan hiçbir maddi hakkından feragat etmeden boşanmış olacağı şartını kabul ettirirdi. Kızlar da kadınlar da zorla evlendirildikleri takdirde hâkime gidip evliliklerini iptal ettirebiliyordu.

İşte bundan dolayı Müslüman kadınlar, İslami Hilafet Devletinin vatandaşları olarak tüm haklarından faydalanırdılar. İslami Hilafet Devleti kadınlara laik Batılı sistemden yüzyıllar önce tüm haklarını vermişti. Sadece İslami içtimai nizamdan doğan evlilik haklarını değil İslam'ın iktisadi, eğitim ve hukuk nizamındaki tüm haklarını vermişti

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

"Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim." [Maide 3]

Bundan dolayı hem Müslüman hem gayri Müslim kadın ve erkeklerin evlilikteki haklarını teminat altına alacak olan sadece Raşidi Hilafet Devletidir. Bedhah Batılı laik hükümetlerin ardı arkası kesilmeden İslam'a, İslami aile hukukuna ve Müslümanlara karşı yürüttükleri saldırılar onunla sona erecektir. Ve bu saldırılar nihayet onunla; eksik, ipe sapa gelmez ve zalim Batılı laik liberal sistemin sayısız kusurlarından biri olarak tarihten bir örnek olarak anılacaktır.

Hizb ut Tahrir

Merkezi Medya Ofisi adına

Tsuroyya Amal Yasna

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu üyesi

İslam ve Hilafet'in Anneliğe Değer Vermesi ve Koruması

• İslam, kadınların başlıca görevi olan annelik ve ev hanımlığı rollerine büyük değerler yükleyerek ve toplum içinde yüksek itibarlı bir konuma getirerek, anneliğin itibarını yükseltti. Çok sayıda İslami metin, evliliğe ve doğuma büyük mükâfatlar atfetmiş ve annelerin çocuklarından görmeyi hak ettiği ayrıcalıklı muameleyi tanımlamıştır.

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدِكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾

"İnsana da, anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun süttten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: "Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır." [TMQ Lokman: 14]

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِخُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ»، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ» (رواه البخاري ومسلم)

Bir adam Peygamber Efendimiz (sav)'e gelerek: "Ey Allah'ın Resulü! İyi davranıp hoş sohbette bulunmama en çok kim hak sahibidir?" diye sordu. Hz. Peygamber (sav) "Annen!" diye cevap verdi. Adam: "Sonra kim?" dedi, Resûlullah (sav) "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar: "Sonra kim?" dedi. Resûlullah (sav) yine: "Annen!" diye cevap verdi. Adam tekrar sordu: "Sonra kim?" Resûlullah (sav) bu sefer: "Baban!" diye cevapladı." (Buhari ve Muslim)

﴿تَرْجُوا الْوُدَّ الْوُدَّ الْوُدَّ فَإِنِّي مُكَاتِّرٌ بِكُمْ الْأَمَمَ﴾ (رواه أبو داود)

Peygamberimiz (sav) şöyle buyurmuştur: "Doğurgan kadınlarla evleniniz. Çünkü ben, ahirette diğer ümmetler karşısında sizin çokluğunuzla övüneceğim. (Ebu Davud)

• slâm'ın yüksek statü ve anneliğin önemi hakkındaki görüşü, aile hayatında kadın ve erkeğin görevleri ve hakları reçetesiyle güçlendirilmektedir. Kadının evin hanımı olduğu ve çocuklara baktığı, erkeğin ise onları koruyup evin geçimini temin ettiği asli görevlerini tanımlar. Bu asli görevler, kadınların, istedikleri takdirde, çalışma haklarını elinden almaz. Aksine, kadına nafaka- eşi ya da ailelerindeki kadınların maddi ihtiyaçlarını karşılamakla yükümlü olan erkek yakınları tarafından ihtiyaçları karşılanır, kadınların üzerinden kendi hayatlarını kazanma yükünü alır.

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾

"Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar. [Nisa: 34]

﴿كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْأُمِيرُ رَاعٍ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ...﴾ (رواه البخاري ومسلم)

Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur: "Hepiniz çobansınız ve hepiniz çobanlığınızdan (elinizin altındakinden) sorumlusunuz: Âmir, çoban (koruyucu) dur ve çobanlığından (maiyetinden) sorumludur. Kişi ailesinin koruyucusu ve eli altında olanlardan sorumludur. Kadın, eşinin evinin koruyucusudur, eli altında bulunanlardan sorumludur..." (Buhari and Müslim)

﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾

"Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği, örfe uygun olarak babaya aittir." [TMQ Al-Bakara: 233]

• Peygamberlik metoduna dayanan Hilafet, aile hayatında kadın ve erkeğin rollerini tanımlayacak ve kadınların eş ve annelik gibi önemli statülerini daha da yükseltecektir. Bu, kadınlar çalışmaya mecbur kalıp ailelerine ve çocuklarına karşı olan görevlerinden ödün vermesinler diye, maddi ihtiyaçlarının karşılanmasını da kapsamaktadır. Örneğin, bir kadının kendisine destek olacak bir erkek yakını yoksa devlet ona bakmakla yükümlüdür. Bu nedenle, Hilafet kapsamında uygulanan İslami yasalar, annelerin, asli görevleri olan çocuklarına bakmak, onları yetiştirmek ve evleriyle ilgilenmek gibi önemli görevlerini yerine getirmeleri hususunda destek olmaktadır. Devlet kadınlara maddi güvence vermektedir. Ayrıca, kendilerini ve çocuklarını asla yalnız ve maddi sıkıntıda bırakmayacaklarının da garantisini verir.

﴿مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلْأَهْلِهِ وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيَاعًا فَلِأَيِّ وَغَلِي﴾ (رواه مسلم)

Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur: "Kim bir mal bırakırsa, onun mirasçılara aittir. Kim de bakıma muhtaç kimseler çoluk çocuk yahut bir borç geriye bırakırsa o benim üzerime dir ve bana aittir ve şüphesiz ben mü'minlere en yakın olanım!" (Muslim)

"Kadının asli görevi annelik ve ev hanımlığıdır." Hizb ut Tahrir'in Hilafet Anayasa Taslağı 112. Madde

"Bir erkeğin karısı üzerindeki sorumluluğu hükmetmek değil

gözetmektir. Kadın, kocasına itaat etmekle, koca ise makul yaşam standartlarına göre karısının geçimini karşılamakla mükelleftir.” Hizb ut Tahrir’in Hilafet Anayasa Taslağı 120. Madde

“Devlet; parası, işi ve kendisine maddi yönden fayda sağlayacak bir yakını olmayan kişinin geçim masraflarını garanti altına alır. Devlet, engelli ve sakat insanların barınma ve bakımından sorumludur.” Hizb ut Tahrir’in Hilafet Anayasa Taslağı 112. Madde

İslam’ın ikinci Halifesi olan Ömer bin Hattab (ra), ebeveynlere çocuklarının maddi açıdan bakımlarına yardımcı olmak için maaş bağlayarak, dünyada ilk çocuk yardım sistemini uygulamaya koymuştur.

• Kadınlara nafaka ayrıcalığı, İslami kanunlar altında devam etmiştir.

جَاءَتْ هِنْدُ بِنْتُ عُثْبَةَ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبَا سَفْيَانَ رَجُلٌ مَسِيكٌ، فَهَلْ عَلَى حَرْجٍ أَنْ أُطْعِمَ مَنْ الَّذِي لَهُ عِيَالُنَا قَالَ: «لَا إِلَّا بِالْمَعْرُوفِ»

Bir keresinde, Medine lideri olan Peygamberimizin yanına Kureyş’in eski ileri gelenlerinden Ebu Sufyan’ın eşi olan Hind bint Utbah yaklaştı ve şöyle dedi: *"Ey Allah’ın Elçisi! (kocam) Ebu Sufyan çok cimridir. Çocuklarını onun mülküyle beslemem günah mıdır? Peygamber Efendimiz (sav) ise şöyle buyurdu: "Hayır. Adil ve makul olan ihtiyaçlarınız için alın."*

Örneğin, 9. yüzyıl Hanefi hukuk ilmi uzmanı Iraklı el-Ezherf’in Abbasi Hilafeti döneminde İslam âlimlerinin hukuk kitaplarından alınan yazılar, kadınların kendilerine yeteri kadar para vermeyen ya da birkaç aylık yolculuklara çıkarken yeteri kadar nafaka bırakmayan kocalarını nasıl şikâyet ettiklerini anlatmaktadır. Hâkimden, nafakalarını ödemekle sorumlu olacak bir kefil tayin etmelerini istemişlerdir. Bir kadın, eğer kocası ortadan kaybolduysa, Kadı’ya gidebilmekte ve kocasının mallarını yönetmek ve giderlerini karşılamak için bir vekil tayin edilmesini isteyebilmekteydi.

Osmanlı Hilafetinden adli kayıtlar, erkeklerin çocuklarının ve eşlerinin geçimini sağlamak zorunda olduğunu da gösteriyor. Eğer reddederlerse, kadınlar mahkemeye şikâyetle bulunabilir ve hâkim kocayı ödemeye zorlayabilir. Bu, kocalarının malından kendilerine alışık oldukları hayat standartlarında yaşayacak imkânı sağlamalarını da kapsıyordu. Terk edilmiş eşler, kendileri ve çocukları için, kocalarının mülkünden geçim parası talep edebilir. Ayrıca, kendileri için kocalarının sorumlu olduğu desteği, kocaları yerine mahkemeden de talep edebilirler. Bu, Osmanlı Hilafeti döneminde Kayseri adli kayıtlarından bir örnektir:

“Cennet Ana bint Sheih Mehmet Efendi bir iddiada bulunuyor: Ben Güllük mahallesinden uzun zamandır burada olmayan Abdul-Fettah bin Abdul-Kadir’in eşiyim. Geçimim için bir ödenek istiyorum. Cennet Ana’dan eşinin kendisine hiçbir şey vermediğine dair yemin etmesi istenir. Daha sonra kendisine günlük 15 akçe ve borç isteyebilmesi için izin verilir.” (Kayseri kayıtları 1034 AH)

• İslam’ın anneliğin ve onun aile hayatı ve toplumdaki öneminin hak ettiği büyük saygıya bakışı, devletin vatandaşlarının kadınların bu ehemmiyetli rolüne yönelik zihniyetini doğru

bir biçimde şekillendirerek, İslami kurallar çerçevesinde düzenlenmiştir. İslam’da birleşen annelerin bu eşsiz itibarı, Hilafet tarihi boyunca devam etti. Örneğin Osmanlı Hilafetinde, annelik, kadınların konumunu yükseltmiş, anneler çocukları tarafından her zaman hürmet görmüştür. Çocuklar ise anneleri tarafından sevgi ve şefkat yağmuruna tutulmuştur.

Peygamber Efendimiz (sav)’ın bir arkadaşı olan büyük İslam âlimlerinden Abdullah ibn Abbas (ra), bir keresinde şöyle demiştir: “Kişiyi, annesine nazik davranıp saygı göstermekten daha başka Allah’a yaklaştıracak bir şey bilmiyorum.”

Peygamber Efendimiz (sav)’ın bir arkadaşı ve büyük İslam âlimlerinden biri olan Abdullah ibn Ömer (ra)’ın bir keresinde Yemenli bir adamın annesi sırtındayken Kabe’nin etrafında tavaf ettiğini görmüş. Adam Abdullah ibn Ömer (ra)’a, "Ben onun evcil devesi gibiyim! Onu, onun beni taşıdığından daha çok taşıdım. Sizce borcumu ödemiş olur muyum, Ya ibn Ömer?" demiş, Abdullah ibn Ömer (ra) ise şöyle cevap vermiştir: "Hayır, sana hamile iken alıp verdiği bir nefesin hakkı bile değildir!"

Bir keresinde, başka bir ileri gelen âlim olan Zeyn el-Abidin’e, “sen annesine karşı en iyi olanımsın ama seni hiç onunla aynı tabaktan yerken görmedik” dediler. O da şöyle cevap verdi: “Elimin onun gözünün çoktan gördüğü yiyeceği tabaktan alıp da kendisine saygısızlık etmekten korkarım.”

“Türklerin, varlıklarının nedeni olan annelerine gösterdikleri saygı ve hürmet de aynı derecede güzel bir özelliktir. Anne bir kâhin gibidir, ona danışılır, güvenilir. Saygı ve hürmetle dinlenir. Son zamanlarına saygı gösterilir. Ölümünün ardından da hasret ve sevgiyle anılır. İngiliz Şair, Tarihçi ve Gezgin Julia Pardoeden Sultanın Şehri ve 1836’da Türklerin Yaşamları

• Hilafet’in eğitim sistemi, medyası ve toplumun genel İslami ortamı, Müslüman annelere çocuklarını kendilerini Allah (svt)’ın hizmetine adanmış güçlü İslami şahsiyetler ve buna bağlı olarak da toplumları için birer iyilik kaynağı olacak dürüst vatandaşlar olarak yetiştirmedeki büyük sorumlulukları konusunda yardımcı olacaktır.

Bu nedenle İslam anneliğinin öneminin, kadın ve erkeğin anneliğin korunduğundan ve desteklendiğinden emin olmak adına emredilen görevler ve hukukun eşlik ettiği eşsiz bir görüşe sahiptir. Bu, İslami kurallar altında kadınlara, büyük bir ciddiyet ve özenle üstlendikleri en önemli görevleri olan çocukların yetiştirilmesi ve ev hanımlığı konusunda fevkalade bir özsaygı duygusu aşlamıştır. Şeriat yasaları da güçlü ve birbirine bağlı aile birimleri oluşturur. Bu nedenle, İslam’ı kapsamlı bir şekilde uygulayacak olan sadece Hilafettir. Bu, anneliğin toplumda hak ettiği büyük itibarı geri getirecek, çocukların iyi bir şekilde yetiştirilmesini ve haklarını güvence alacak ve aile hayatının kutsallığını ve uyumunu koruyacaktır.

Hizb ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi Adına
Dr. Nazreen Nawaz

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi
Kadın Kolları Direktörü

Osmanlı Hilafeti'nin İslami Yönetimi Aile Hayatını ve Anneliği Nasıl Korurdu

"[...] Aile, bir toplumun medeni olup olmadığını ya da hangi ölçüde medeni olduğunu gösteren en önemli kurumdur." (Prof. Dr. Saffet Köse, Genetiğiyle Oynanmış Kavramlar ve Aile Medeniyetinin Sonu, S. 64)

Evlilik, hem fiziksel bir ihtiyaç, hem de manevi gelişimin esaslı bir zeminidir. Evlilik, nefsanî arzuları meşru ölçü ve gayelerle ideal bir biçime sokarak hayırlı nesillerin yetiştirilmesine vesile olur. Allah Subhanehu ve Teâlâ bu hususla ilgili olarak bizlere şöyle duada bulunmayı telkin etmektedir:

"...Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!" [Furkan 74]

Böylece İslam'da nikâh aynı zamanda ibadet karakteri de taşımaktadır. O kadar ki Rasulullah (sav), "Nikâh benim sünnetimdir, kim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir" buyurmuştur. [Buhari, Müslim, Nesai, Darimi] Hatta bazı fıkıh kitaplarında nikâha dört ibadetten (namaz, zekât, oruç, hac) hemen sonra ve muamelat bahislerinden önce yer verilmiştir. Böylece bu akdin bir yönden ibadet, diğer açıdan hukuki işlem olmasına vurgu yapılmıştır.

İnsanın en büyük zaafılarından birisi şehvettir. Bunun için özellikle şehvetin özel bir disiplin aracıyla kontrol edilmesi hayati öneme sahiptir. Bugün de gördüğümüz gibi modern, liberal, kapitalist yaşam tarzlarının teşvik ettiği serbest cinsel yaşam, hem fitratı bozmaktadır hem de ahlaki çöküntüye yol açmaktadır. Nikâh olmayan yerde iffet korunamıyor, aile kurumu oluşmıyor, mevcut aileler de sağlıklı işlemekten alıkonuluyor. İşte Kur'an'ın kullandığı tüm üsluplar ve manalar toplumun kadın erkek ilişkilerine bakışını, cinsi birlikteliğin değil, evliliğin hâkim olduğu bir bakışa yönlendirmektedir. Bu içgüdünün içermiş olduğu hazı ve zevki de sadece evlilikle sınırlandırmıştır. Aynı zamanda Kur'an ve sünnet evlilik içindeki rolleri, görevleri, sorumlulukları tayin etmiştir. Bunların yerine getirilemez olduğunda boşanmaya izin vermiş ve yeni evlilikler oluşturulmasını teşvik etmiştir. Evliliğin sona ermesinden kaynaklanan sorumlulukları da topluma huzur ve itminan sağlayacak şekilde düzenlemiştir. Evliliğin özellikle yeni nesillerin, yani insan ırkının devamı için gerekliliğini vurgularken, insanı dünyaya getiren kadına, yani anneye de seçkin bir konum ve annelik vazifesinin korunmasına önem vermiştir.

İşte bundan dolayı medeniyetin temel taşı ailenin korunmasına İslam devleti, mahkemeleri, kadıları, toplumu ve fertleri tarih boyunca son derece büyük ehemmiyet vermiştir. Bu konuda Madrid Otonom Üniversitesi'nden Dr. Darina Martykánová şöyle bir tespitte bulunmuştur: "Evlilik; genel olarak ailenin, toplumun ve tüm insanlığın temel taşı olarak kabul edilen bir sosyal kurumu temsil etmekteydi. [...] **Evlilik; toplumsal düzeni korumak ve artırmak için son derece önemli kabul**

edilmekteydi. Evliliklere dair yapılan araştırmalar, bekârların üzerinde evlenmeleri için büyük sosyal baskı olduğunu, hatta boşanmışların ve dulların dahi evlenmeleri istenirdi [...] Kadın olsun erkek olsun, bekâr kalmak, toplumsal ve ahlaki düzen için bir tehdit kabul edilirdi."

İslam'ın bu yüce kurumuna ve içindeki sorumluluk ve görevleri hakkıyla yerine getirmeye önem veren halk – kadın olsun erkek olsun, Müslüman veya gayri Müslim olsun - doğru yaptığından, günaha kaymadığından emin olmak veya haklarının korunmasını talep etmek için sıklıkla devletin mahkemelerine başvururdu. Chicago Üniversitesi Ortadoğu ve İslam Tarihi Araştırmaları başkanı Dr. Fariba Zarinebaf-Shahr bu konuda şu tespitte bulunmuştur: **"Bütün mesafe ve türlü tehlikelere rağmen, kadınlar, dilekçelerini sunmak üzere ta Mısır'dan bile kalkıp (Bab-ı Ali' ve Divan-ı Hümayun'a) gelmişlerdir. Bu da bize 'hünkârın adaleti' efsanesinin ne kadar yaygın olduğunu, üstelik insanların imparatorluğun en uzak köşelerinden kalkarak şikâyetlerini bizzat sunmak üzere zorlu bir yolculuğu bile göze aldığını göstermektedir."**

İslam'a göre nikâh akdi için tarafların iki şahit huzurunda birbirine uygun icap ve kabulü ifade etmeleri yeterlidir. Fakat Rasulullah (sav)'ın zamanından beri nikâhların üçüncü bir şahıs tarafından akdedilmesinin Müslümanlar arasında gelenek haline gelmesi, hatta kurumlaştırılması Müslümanların bu işe gösterdiği ciddiyetin göstergesidir. Rasulullah (sav) Ensardan birinin nikâhını hutbe okuyup kıydığı, hadis kaynaklarında sabittir. Raşid halifeler de bu geleneği devam ettirmiştir. Hatta Halife Hz. Ali (ra), işlerinin çokluğu sebebiyle özel kalem müdürünü nikâh kıyma işiyle vazifelendirmiştir. Böylece dört halife devrinden beri nikâhların resmî kayıt altına alındığına dair bilgiler vardır. Nitekim Hz. Ömer (ra) zamanında divanlar kurulmuş, nüfus sayımı yapılarak halkın isimleri kaydedilmiştir. Nikâh için hiç şekil şartı aranmamasına rağmen, sonraki İslam devletlerinde de – Emevîler, Selçuklu, Memlûkler zamanında da - iki kişinin aralarındaki nikâh malum olmadan bir arada

yaşaması mümkün değildi. Nikâhların kadı tarafından kıyıldığı veya nikâh için kadından izin alındığı bilinmektedir. Osmanlılarda da bu gelenek devam etmiştir. Nitekim kadılar huzurunda çok sayıda nikâh kıyıldığı, mahkeme sicillerinden anlaşılmaktadır. Buradaki maslahat, ispat kolaylığı ve aleniyetin teminidir. Osmanlılarda verilen izinnameelerde, nikâhların şahitler huzurunda, tarafların rızası ile mehr belirtilerek ve velinin izni ile kıyılması esas yazılmaktaydı. Böylece ülkede nikâh sadece Hanefi mezhebinin hükümlerine göre değil, diğer mezheplere göre de akdedilirdi. (Ekrem Buğra Ekinci, Osmanlı Hukukunda İzinname ile Nikah)

Miladi Temmuz 1618 tarihli İstanbul Şeriiye Sicili'ne ait bir kayıta şöyle geçmektedir: *"Salim oğlu Kubad kızı Reşide'yi Ali bin İsa'nın oğlu Bedevi ile iki bin akçe mehr-i muaccel ve iki yüz akçe mehr-i müeccel ile evlendirdiğini ifade etmiştir."*

1550'ye ait bir İskenderiye Şeriiye Sicili'nde, "Gelin Ferhana'ya 40 gümüş nisif ödenmiş, gelin bu miktarın yarısını aldığını, yarısının da mehri müeccel olarak bırakıldığını bildirmiştir." diye kayıtlara geçmiştir.

Ayrıca kendi dini hükümlerine göre boşanmanın zor veya imkânsız olan Zimmiler de (gayri Müslim vatandaşlar), özellikle Yahudi ve Katolikler, İslami hükümlere göre nikâh akdi yapmayı tercih ederlerdi.

Nisan 1618 tarihli, 3 Numaralı İstanbul Şeriiye Sicili'ne ait bir kayıta, "Yahudi dinine mensup Abraham kızı Seltan ile yine aynı dinden olan Sabatay'ın elli bin akçe mehr-i müeccel karşılığı nikâh akdini gerçekleştirdikleri" belirtilmiştir.

Yine Ağustos 1676 tarihli 18 Numaralı İstanbul Şeriiye Sicili'nden bir örnek de, "Samadis kızı Gül ile Kırkor oğlu Kızıl adlı Ermeni kadın ve erkeğin şer'i kaideler çerçevesinde altı bin akçe mehr-i müeccel karşılığı nikâhlandıkları." kaydedilmiştir.

Nikâhların kayıt altına alınması sadece evliliği ilan etmek için değildi. Aynı zamanda evlilik içinde çıkabilecek anlaşmazlıkların da kolayca çözümlenebilmesini sağlıyordu. Evlilik kurumunun bu denli koruma altında olması göz önünde bulundurulduğunda, Müslüman olsun gayri Müslim olsun özellikle kadınların, boşanma, nafaka, velayet, şiddet vs. evlilikle bağlantılı her türlü konuda sıklıkla ve rahatça haklarının yerine getirilmesini talep etmek için mahkemelere müracaat etmeleri çok doğaldı.

17. yüzyılda Türkiye'yi dolaşp ilk defa Kur'an'ı modern bir Avrupa diline tercüme eden Solomon Schweigger adında bir Katolik rahip notlarında şöyle bir ifadeye yer vermiştir: "Türkler dünyaya, karıları da onlara hükmeder. Türk kadını kadar gezen, eğleneni yoktur."

Aslında Solomon Schweigger gibi sayısız başka kadın ve erkek seyyah da İslam topraklarında buna benzer gözlemlerde bulunmuşlardır. Bu çok da şaşılacak bir durum değil aslında. Zira İslâm, insanı huzur ve saadete ulaştıracak bir aile hayatının şartlarını en güzel şekilde ve inceden inceye tayin etmiştir. Kadına ise bugün dahi hiçbir dünya toplumunun vermediği kadar büyük değer vermiştir. Huzurlu bir aile yuvasının en mükemmel modelini de bizlere Rasûlullah (sav) Efendimiz'in şahsında sergilemiştir. Allah Subhanehu ve Teâlâ Kur'an'ı

Kerim'de Müslümana ebeveyne bakış açısının ne olması gerektiğini, ona nasıl davranması gerektiğini emrederken şöyle buyurmuştur:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

"Biz, insana anne babasına iyi davranmayı emrettik. Annesi onu ne zahmetle karnında taşıdı ve ne zahmetle doğurdu! Onun (anne karnında) taşınması ve süttten kesilme süresi (toplam olarak) otuz aydır. Nihayet olgunluk çağına gelip, kırk yaşına varınca şöyle der: "Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et. Neslimi de salih kimseler yap. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım." [Ahkaf 15]

Peygamberimiz (sav); İslâm'ın anneye bu hoş ve güzel bakışını şu sözleriyle ifade etmiştir:

قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ بِخُسْنِ الصُّحْبَةِ قَالَ " أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أَبُوكَ ثُمَّ أُنْثَاكَ أَذْنَاكَ

"Bir adam Peygamber Efendimize gelip derki, "Yâ Rasulallah, en çok kime iyilik ve ihsan etmeliyim?", "Annene" "Sonra kime?" "Annene" "Sonra kime?" "Annene" "Sonra kime?" (bu dördüncü defasında), "Sonra babana."

عَنْ أَبِيهِ، طَلْحَةَ عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ السَّلْمِيِّ، أَنَّ جَاهِمَةَ، جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ أَنْ أَعْرُزَ وَقَدْ جُنْتُ أَسْتَشِيرُكَ . فَقَالَ " هَلْ لَكَ مِنْ أُمِّ " . قَالَ نَعَمْ . قَالَ " فَالْزَمِهَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ رِجْلِهَا "

Muâviye İbn Câhime'nin anlattığına göre; Câhime (ra) Peygamberimiz (sav)'e gelir ve "Ey Allah'ın Rasulu, ben gazveye (cihad) katılmak istiyorum, bu konuda sizinle istişare etmeye geldim." der. Rasûlullah aleyhissalâtu vesselâm: *"Annen var mı?"* diye sorar. *"Evet!"* deyince, *"Öyleyse ondan ayrılma, zira cennet onun ayağının altındadır."* buyurur. (Nesâî, Cihâd, 12)

Bu hadisin manası şudur ki cenneti kazanmak, annelerin gönlünü kazanmak, onlara iyilik etmekle mümkün olur. Zira annenin fedakârlığı, verdiği terbiye ve ilk eğitim çocuğun ilerideki şahsiyetini oluşturmaktadır. Yani ailenin ve çocukların, dolayısıyla toplumun saadeti büyük ölçüde anneye bağlıdır.

Şimdi; gayesi Allah'ın insanlık için "hayat kaynağı" olarak indirdikleriyle hükmetmek olan bir devletin; otoritesini özellikle bu değerleri de muhafaza etmek için kullanacağı – yani kullanmış olduğu – hiç tartışma götürmez. İşte bundan dolayı Hilafet döneminde, Hilafetin topraklarını ziyaret eden Batılı seyyahlar toplumdaki huzur ve saadete bu kadar şaşırmışlardır. Hatta 19. yüzyılda İstanbul'u ziyaret eden İngiliz şair, yazar, tarihçi ve gezgin Julia Pardoe, "Sultan'ın Şehri" isimli kitabında Osmanlı ailelerinde edindiği izlenimleri şöyle dile getirmiştir:

"Osmanlı aile kültürünün en önemli özelliği, çocukların ebeveynlerine gösterdiği hürmetti. Büyük sevgi ve hayranlık özellikle ailenin annesine gösterilirdi. Kocalar ve eşler nasihat edebilir ve azarlayabilirdi fakat ANNE "ilham kaynağıydı". Anneye "danışılır, ona sır verilir, saygı ve itaat ile sözü dinlenir, son nefesine kadar şeref duyulur, vefatından sonra da muhabbet

ve hasretle anılırdı.”

Aile içindeki huzur ve muhabbetin kaynağı olan saygı ve itaati başka bir yazısında şöyle tarif etmiştir:

“Zengin olsun fakir olsun çocuklara ebeveynlerine son derece saygılı olmak öğretilirdi. [...] Çoğu zaman çocuklar annelerinin elbisesinin ve babalarının cübbesinin eteğini öperlerdi. Bu hassasiyet ve nezaket, benden önce de sayısız Batılı tarafından da tespit edildiği gibi, okula başladığı andan itibaren talebe ile hocası arasındaki ilişkide de devam ederdi. Talebeler hocalarını üstün varlıklar olarak kabul eder, sarsılmaz saygı ve itaati hak eden neredeyse ikinci bir baba gibi görürlerdi. Bu denli yüksek kültürlü ve son derece kibar, en mütevazisinden en güçlüsüne kadar, erkekler de kadınlar da güçlü bir asalet duygusuna sahiptiler.” (Julia Pardoe)

Yine bir “Osmanlı aristokrati” kabul edilen, Osmanlı ailesi içinde doğup büyümüş olan yazar rahmetli Münevver Ayaşlı Hanımefendi (19061999-) kendi tecrübesinden bahisle şöyle der: *“Osmanlı aile hayatındaki güzellik, nezahat ve samimiyet zannetmiyorum ki başka bir yerde olsun. Osmanlıdaki İslami hayat, güzel hayatın şahikasıydı; bugünkü deyimle doruk noktasıydı. [...] Osmanlı hayatı neydi diye sorarsanız, benim vereceğim cevap: Güzelliklerle dolu, çiçeklerle bezenmiş bir şiiirdi.”*

Edmondo de Amicus diye İtalyan bir seyyah 19. yüzyılda Hilafet topraklarını ziyaretinden bir izlenimini şöyle ifade etmiş: “Türk insanı şefkatlidir, ailesine düşkündür. Evlilik ve aile bağlarına genel olarak Avrupalılardan daha çok saygı gösterir...” veya La Baronne Durand de Fontmagne, şöyle demiştir: *“Erkekler eşlerine karşı çok nazik bir arkadaş gibidir. Annelerine olan saygıları sonsuzdur.”*

Ailenin, kadının, bilhassa annenin el üstünde tutulması, baş tacı yapılması, şüphesiz fertlerin kendi çabalarıyla uzun süre ayakta tutulabilecek bir yaşam tarzı değildir. Aksine bu değerlerin öğretildiğini, tatbik edildiğini, korunduğunu garanti altına alan devlet gücüne ihtiyaç vardır. İşte Hilafetin tümünde İslam’ın tüm hükümlerine sıkı sıkıya bağlılık, İslami kültürel değerlerin, adet ve geleneklerin eller üstünde tutulması ve tatbik edilmesi aileye hak ettiği başarı ve itibarı vermiştir. Buna ilaveten mahalle yönetimi sistemi, loncalar, mahkemeler, dini kurumlar ve devlet yönetimi gibi Osmanlı’nın tüm kurumları aile değerlerini destekleyip korumaktaydı. Bunların hepsi aile birliğindeki ahengi temin etmede, erkeklerin de kadın ve çocukların da evlilikte ve aile hayatındaki haklarını garanti etmede hayati rol oynamaktaydılar. O kadar ki, İsveçli bir aile hukuku profesörü Gaston Jeze, Hilafetteki Müslüman aile yapısını “dünyadaki en sağlam aile ocağı” olarak tarif etmiştir.

İşte Müslümanın akidesi böyle bir akidedir. Hayatın her alanına ışık tutar, her alanını insanın fitratına en uygun, en verimli ve en başarılı şekilde düzenler. Bu akide toplumu teşkil eden her unsura şekil verir. Toplumun fertlerine ve aralarındaki ilişkileri oluşturan fikir ve duygulara şekil verdiği gibi, bu ilişkilerin sağlıklı yürütülmesi için fertlerin üzerine yine bu akidenin kendisinden fışkıran nizamların tatbik edilmesini emreder. Bugün sadece Müslümanlar değil tüm insanlık ve insanlar arasındaki her türlü ilişki yeniden İslam akidesinin fikir ve nizamlarıyla aydınlığa kavuşturulmaya muhtaçtır.

Hizbut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Zehra Malik

İslam'da Evlilik

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾

"İçinizden, kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp; aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi, O'nun varlığının belgelerindendir." [Rum 21]

(Tercüme)

İnsanoğlu yaratılışı gereği sosyal bir varlıktır, yani tek başına yaşayamaz. Allah (svt) insanı belirli bir fıtrat üzere yaratmıştır, bunun gereği olarak uzvi ihtiyaçlarını ve içgüdülerini tatmin etmek zorundadır. Bu kadın için de erkek için de aynıdır. Allah onları toplum içinde yaratmıştır ve insanoğlunun neslinin devamlılığını nevi içgüdüünün tatmin edilmesine bağlamıştır. Burada mevzu bu içgüdüünün hayvanda değil insanda varlığıdır ki Allah'ın bize vermiş olduğu bu özellik hem bizi hayvanlardan ve başka (yaratıklardan) ayırt etmiş hem de bizi yüceltmıştır. Bu içgüdü elbette yanlış ve anormal bir şekilde de tatmin edilebilir, ancak o zaman amacına ve hedefine hizmet etmemiş olur ki bu insan türünün devamını sağlamaktır. Allah (svt) tıpkı tüm âlemi bir nizam üzere yarattığı gibi insandaki nevi içgüdüünü de bir nizama koymuştur. Nevîin devamı da Allah'a ibadet içindir ki bu ancak meşru (Şer'i) evlilik yoluyla, yani Allah (svt)'nın Kur'an'ı Kerim'de belirlediği metot üzere gerçekleşir.

İslam kadın ve erkeğin bir araya gelmesini düzenlemiştir ve Şer'i hükümlerden bir çit ile çevrelemiştir. İslam evliliği teşvik etmiş ve bekar yaşamayı yasaklamıştır [Arapça'da "tebettel" kelimesi kullanılmıştır ki manası 'kendini evlilikten soyutlamaktır'] Evlilik nevinin çoğalmasını ve insanoğlunun yaşadığı topraklarda güçlenmesine yaradığı gibi ahirette de diğer ümmetlere karşı (sayıca) üstün gelmesine yarar. Evlilik; Allah'ın yarattığı kulunun doğasına verdiği şeydir ve Nebilerin ve Rasullerin yoludur.

Allah (svt) şöyle buyurmuştur

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾

"And olsun ki, senden önce nice peygamberler gönderdik; onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir peygamber bir ayet getiremez. Her şeyin vakti ve süresi yazılıdır." [Rad 38]

Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu:

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ! مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ»

"Ey gençler topluluğu; sizden kim evlenmeye güç yetirirse evlensin. Kim de evlenmeye güç yetiremezse oruç tutsun. Zira oruç şehvetten uzaklaştırır, şehveti kırar."

Evliliğin ve kurulacak yuvanın başarılı olmasında önemli faktörlerden birisi de kadın ve erkeğin doğru eş seçimini yapması yer almaktadır. Eş seçiminde tercih edilecek birkaç kriter vardır. Rasûlullah (sav) eş seçimi hakkında bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

«تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ، تَرِبْتَ يَدَاكَ»

"Kadın, dört şey için nikâh edilir: Malı, soyu, güzelliği ve dini. Eli toprakla dolarsa, sen dindar olanını elde etmeye bak!"

Ebu Hureyre (ra)'tan rivayetle Peygamberimiz (sav) şöyle demiştir:

«خَيْرُ النِّسَاءِ امْرَأَةٌ إِذَا نَظَرْتَ إِلَيْهَا سَرَّتْكَ، وَإِذَا أَمَرَتْهَا أَطَاعَتْكَ، وَإِذَا غَبَتْ عَنْهَا حَفِظْتَكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهَا».

"Kadınlarımızın hayırlısı; kocası kendisine baktığında onu

mutlu eden, bir şey emrettiğinde ona itaat eden ve yanından ayrılınca da namusunu ve malını muhafaza eden kadındır!"

Koca Allah'ın emirlerine riayet etmeli, yasaklarından kaçınmalı ve eşine zulmetmemelidir. Eğer eşini seviyorsa, ona karşı nazik olur, sevmiyorsa da ona zulmetmez ve onu aşağılamaz. Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu:

«إِذَا أَتَاكُمْ مِنْ تَرَضُّونَ بَيْنَهُ وَخُلُقُهُ فَرُجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِيشٌ...»

"Size, dininden ve ahlakından hoşlandığınız biri gelirse onu evlendiriniz. Eğer evlendirmezseniz yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur."

Görüyoruz ki din; her iki eş için de eş tercihinde ana unsurdur.

Bundan dolayı evlilik; Allah'ın şefkat, merhamet, karşılıklı anlayış ve işbirliğini üzerine kurduğu güzel bir sistemdir. Allah (svt) kadına haklar vermiş ve kocaya da bunlara riayet etmesini, onları çiğnememesini emretmiştir. Yine kocaya da Allah bazı haklar vermiş ve kadına bunlara saygı göstermesini ve yerine getirmesini farz kalmıştır. Allah (svt); işbirliği, sevgi, huzur, güzel geçim ve birbirine karşı nazik olmayı evlilik ilişkisinin temeli yapmıştır.

Şeyh Takiyyuddin En-Nebhani'nin (rahimallahu aleyh) "İslam'ın İçtimai Nizamı" adlı kitabında belirttiği gibi evlilik "erkeklik ve kadınlık ilişkilerinin düzenlenmesidir. Diğer bir ifade ile erkek ve kadın arasındaki cinsi birleşmenin özel bir nizam ile düzenlenmesidir. Bu özel düzen; erkek ve kadın arasındaki cinsi ilişkilerin muayyen bir şekilde düzenlenmesini ve nesillerin yalnızca bu özel düzenlemenin ürünü olmasını gerektirmektedir. İnsan türünün çoğalması bu nizam ile gerçekleşir. Yuva, bu nizama göre kurulur. Özel hayatın tanzimi, bu esasa göre cereyan eder."

Eşler arasındaki ilişki ticari ortaklık değil bir yol ortaklığıdır (refakatçılıktır). Zira Allah (svt) evliliği eşler için güven ve rahatlama yeri yapmıştır. Allah (svt) şöyle buyurmuştur:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾

"Allah, sizi bir tek nefisten yaratan ve kendisi ile huzur bulsun

diye eşini de ondan var edendir.” [Araf 189].

Sükunet olan yer güven olan yerdir. Evlilik hayatının kaynağıdır. Böylece her bir eş diğerinde emniyet bulur ve eşler birbirine mutluluk ve huzurda refakatçilik ederler. Şeriat kadının kocası katındaki haklarını ve kocanın da karısı katındaki haklarını tarif etmiştir. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰ نِسَائِهِمْ دَرَجَةٌ﴾

“Erkeklerin, kadınları üzerinde (hakları) olduğu gibi, kadınların da erkekleri üzerinde maruf (hakları) vardır.” [Bakara 228].

Allah (svt) eşler arasında iyi geçimi teşvik etmektedir. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿وَعَايِشُوا حَتَّىٰ بِالْمَعْرُوفِ﴾

“Ve onlarla (kadınlarımızla) iyi geçinin.” [Nisa 19].

Böylesi bir dostluk gönüllere ve huzur ve hayata mutluluk verir. Peygamberimiz (sav) veda hutbesinde erkeklere kadınlarına iyi davranmalarını tavsiye etmiştir. Rasûlullah (sav) şöyle demiştir:

«فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ...»

“Kadınlar hususunda Allah'tan korkun!” Ve şöyle dedi:

«خَيْرَكُمْ خَيْرَكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرَكُمْ لِأَهْلِي»

““Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanınızdır.”

Allah (svt) kocayı evin lideri yapmış ve eşinden sorumlu kılmıştır, ona hükmetmeyi değil onu korumayı emretmiştir. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurdu:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾

“Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar.” [Nisa 34]

Rasulullah (sav) kadınları Allah (svt)'nin gazaplanmayacağı konularda kocalarına itaat etmeye teşvik etmiştir. Rasûlullah (sav) şöyle demiştir:

«هَإِنَّهُ جَنَّتْكَ وَنَارَكَ»

“(kadının kocasına davranışı onun sonunu belirler) Kocası ona ya cenneti ya cehennemi olur”

Allah (svt) kocasına itaat edip evinden çıkmayıp hasta babasını ziyarete gitmeyen kadını bağışlamıştır. Allah (svt) onu kocasına itaatinden dolayı bağışlamıştır.

İşte İslam'da evlilik budur. Her bir fert Allah (svt)'dan korkarak ve Şer'i hükümlere uyarak hareket etmektedir. Böylece kadın bir eş, bir anne ve kız evlat olarak korunmuş olur. Hatta hayatta karşılaşılacak maddi sıkıntılar eşleri birbirinden boşanarak ayrılmaya itecek olsa, bu bile şer'i hükümler çerçevesinde gerçekleşir. Böylece her ikisinin de hakları ve izzeti korunmuş olur. Aynı zamanda çocukların durumu da gözetilerek anneye onların velayeti verilir ve onların nafakası taraflar arasında soruna yol açmayacak şekilde düzenlenir. Çocukları yetiştirmek için aile anneye destek olur. Ancak laiklik altında yaşayan kadınların ne kendileri ne de hakları, özellikle kocanın menfaatine ters düştüğünde koruma altındadır. İşine gelmezse ne karısıyla, ne annesiyle ne de kızıyla ilgilenir. Ve kadınla evlenmenin arkasında kendisi için bir fayda görmediğinde kadın ortada kalır, çocukları sahipsiz ve perişan olur, çaresiz, sahipsiz,

desteksiz ve tüm haklarından mahrum kalır.

Daha önce de İslami evlilik hayatı ve standartları ve kuralları hakkında konuşmuştuk ki Allah (svt) Müslüman kadınlara bunlara riayet etmelerini diliyoruz. ... Ancak günümüzde farklı bir hayat sürmekteyiz. Tüm kriterlerin değiştiğini görüyoruz. Evlenilecek bir kadın ararken, örneğin, Şer'i hükümlere bağlı bir kadını tercih etmektense yaptığı işin evlilik için uygun olup olmadığına bakmadan çalışıp eve para getiren bir kadın tercih edilebiliyor. Bir yuvayı kurarken atılan ilk adımlar evlilik ve aile hayatı hakkında yanlış fikirlerle dolu. Günümüz kadınları para, araba ve seyahat edebilmeyi istiyor. Sanki evlilik kadınlara kâr sağlaması gereken finansal bir işlem olması gerekiyormuş gibi. İşte laik kapitalist sistem altında yaşamının ve İslam'ı sadece evlilik ve aile alanlarında değil hayatın her alanında tatbik eden bir devletten yoksun olmanın neticesidir bunlar. Her şey kazanç etrafında dönüyor.

Evliliğin hedefi bir aile kurmak ve çocuklar yetiştirmektir. İslam'ı sadece isim olarak bilen kayıp nesiller değil İslam'ı yüceltmek için çalışan nesiller yetiştirmektir. Kadınlar ise gerçek rollerini, anne ve eş olmaktan bihaberler. İşte asıl mesele budur. Şayet eş seçimi ve evlilik İslam'ın standartlarına göre gerçekleştirilirse çalıştığımız hedefimize ulaşacağız. Fakat evliliğin maksadı açık ve net değilse, o zaman eş seçimi doğru kriterlere göre yapılmayacaktır ve bizler de tıpkı Batı gibi ailenin dağılması, kayıp nesiller ve bozuk bir toplumla baş başa kalacağız.

Burada fırsatı değerlendirip her yerdeki Müslüman kadınlara bir mesaj göndermek istiyorum:

Ey kardeşim! Eğer bir eşsen, bil ki sen ailenin ve dolayısıyla toplumun bel kemiğisin. Öyleyse adam gibi adam ve lider olacak oğullar yetiştir. Kızlarını kadının asli görevini, anne ve eş olmayı, bilecek şekilde yetiştir. Evlatlarına kadının korunması gereken bir namus olduğunu öğret ki bu kuralın doğru anlaşılıp gerçek maksadını anlasınlar. Ve onlara asli görevlerini yerine getirmekten dolayı ne statülerinden ne de saygınlıklarından bir şey kaybetmediklerini, bunun kendilerini aşağılamadığını ve gerici yapmadığını, aksine onları ön plana koyduğunu öğret. Kızlarına evlilik hayatını ve onunla ilgili hükümleri öğret, çocuk yetiştirmeyi öğret ki İslam'ı ve İslam'ın mefhumlarını bilen nesiller yetiştirsinsinler...

Ey Müslüman Kadınlar! Artık kendimizi Rabbimizin ve Rasulallah (sav)'in sözlerine adayıp hayırlı eşler ve hayırlı anneler olma zamanımız gelmiştir. Hayırlı erkekler ve hayırlı kadınlar yetiştirip hem bu dünyayı hem de ahireti kazanalım. Bizleri korumaktan aciz olan pisboğaz, temelsiz sefil fikirleri olan, sınırlı aciz beşer aklından çıkma laikliği reddedelim. Aradığımız izzetimiz, zaferimiz ve huzurumuz Allah'ın hükümlerinde saklı. Allah'ın ipiyle sağlam temeller üzerinde inşa edilmiş yuvalar kuracağız.

**Hizb ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Maria Al-Qibtiyah**

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾

Andolsun ki, Rasûlullah, sizin için, güzel bir örnektir. [Ahzap 21]

Salih Koca, Allah Rasûlü Muhammed (Sallallahu aleyhi vesellem)'in Şahsında Şekillenmiştir

İslam, Müslüman ailenin bina edilmesine büyük bir önem vermiş ve bu ilişkiyi Allah Sübhânehu ve Teâlâ'nın rızası, habibi Mustafa (Allah'ın selamı üzerine olsun)'nın sünnetine tabi olmakla irtibatlandırmıştır. Müslüman ailenin meyvesi ise İslâm'a göre yaşayan insanlardır. Bu ilişkiler takva ve şer'i hükümler üzerine oturtulduğu zaman meyveleri son derece faydalı, bunun sonucu olarak da toplum kuvvetli ve birbirine bağlı olur.

Nebevi şerife ait olan siyret, Rasûlullah'ın hanımlarına karşı nasıl tavır takındığına dair bize çok sayıda tabloyu aktarmaktadır. Hanımlarına karşı sevgi, merhamet ve vefa ile muamele ediyordu. Oysa günümüzde bizler evlilik ilişkilerinin birçoğunu kaybetmiş bir haldeyiz. Rasûlullah'ın sünneti basit işlerle de olsa hanımlarını mutlu etmek için neler yaptığını, onların kalplerini sevinçle doldurduğunu göstermektedir. İşte bu nedenledir ki nebinin evi sevgi ve samimiyetle doluydu.

Bunlardan birisi vefalı sabırlı müminlerin annesi Hatice (ranha)'dır. Nebi (sav), sadece hayatta iken değil ölümünden sonra dahi ona karşı vefanın en üstün türlerini gösterdi. O daima onun işlerini, ahlakını, günlerini Allah'a vermiş olduğu sözleri zikrederdi. Vefatı nedeniyle ondan ayrıldığı için büyük bir üzüntü duymuştu. Hatta vefatından sonra dahi Nebi sav vefa ile ona olan sevgisini açıkça dile getiriyordu. Efendimiz Hadice hakkında şöyle diyordu: **"Onun sevgisi ile rızıklandım."** Bu nedenle Nebi (sav) sevgisini hanımlarına açık etmekten çekinmiyordu. Amr b. Âs (ra); **"Ey Allah'ın Rasûlü, insanlardan hangisi sana daha sevimlidir?"** Diye sorduğunda: **"Hatice"** diye cevap vermiş ve böylece ölümünden sonra da ona olan sadakatini ifade etmiştir. Nasıl olmasın ki? Hatice onu tercih etmiş ve onu istemiştir. Onu ilk tasdik eden ve iman eden kimse olmuştur. Onun günlünü sebatlı hale getirmiş ve kararlılığını kuvvetlendirmiştir. Üzüntü ve sıkıntılarında ona şifa olmuştur. Malı ile ona destek olmuş ve sevgisi ile onu teselli etmiştir. Ona çocuklar vermiş ve onun ahdini korumuştur. Evini ve çocuklarını korumuştur. İşte bu nitelikleriyle o bu büyük vefaya ve şu övgüye mazhar olmuştur.

يَسْرُوا خَدِيجَةَ بِنْتِ مِنَ الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبَ

"Hatice'ye içine ne gürültü ve patırtı ne de yorgunluk bulunmayan cevher (inci, mercan, yakut) kamışlarından bir köşk müjdeleyin" (Buhârî rivayet etti.) Rasûlullah onun vefasına ondan daha büyük bir vefa ile karşılık vermiştir ki bu büyük vefa, Mustafa sav'i örnek alan herkesin takip etmesi gereken bir tavidir.

Tabiatı itibariyle kadın kendisine sevgi gösteren kimseyi sever. Sevgili Mustafa sav bu hususta oldukça zeki ve anlayışlı

birisi olup hanımlarıyla ilişkilerinde bunu gözetmiştir. O, Âişe (ranha)'nın gönlünü alıyor ve ona şöyle diyordu:

يَا عَائِشَ هَذَا جَزِيلٌ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ

"Ey Âişe. Ey Âişe. Bu Cebraîl'dir ve sana selam söylüyor." Yine onun hakkında şöyle diyordu:

يَا حُمَيْرَاءُ

"Ey Humeyra" Humeyra kelimesi "hamra" kelimesinin taşgır kalıbıdır. Bununla yüzünün kırmızılığıyla birlikte beyaza çalan kadın kastedilir.

Nebi (sav)'in hanımlarına karşı sevgisini ortaya koyan fiillerinden birisi de onların içtiği yerden içmesi ve yedikleri yerden yemesidir. Müminlerin annesi Âişe (ranha) şöyle diyor:

كُنْتُ أَشْرَبُ وَأَنَا حَائِضٌ وَأَنَاوُلُهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِي فَيْشَرَبُ وَأَتَعَرَّقُ الْعَرَقَ وَأَنَا حَائِضٌ وَأَنَاوُلُهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِي

"Hayızlı olduğum günlerde su içtiğim kabı Rasûlullah (s.a.v)'e verirdim o da benim içtiğim yerden içerdi. Yine hayızlı iken yediğim et parçasını sofraya bırakınca o eti alır, benim ısırdığım yerden yedi"

Taşıması olduğu sorumluluklara ve zorluklara rağmen Efendimiz (sav) şiddet ve savaş zamanlarında dahi hanımlarına karşı sevgi ve lütuf ile davranmayı unutmazdı. Enes (ra)'dan

خَرَجْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَوِّي لَهَا وَرَاءَهُ بَعَاءَةً ثُمَّ يَجْلِسُ عِنْدَ بَعِيرِهِ فَيَضَعُ رُكْبَتَهُ وَتَضَعُ صَفِيَّةُ رِجْلَهَا عَلَى رُكْبَتِهِ حَتَّى تَرَكَبَ

"Hayber'den Medine'ye doğru yola çıktığımızda Nebi (sav)'i şöyle gördüm. Arkasında Safiyye için bir aba hazırlamıştı. Sonra devesinin yanında durdu ve dizini koydu. Safiyye de deveye binmek için Rasûlullah (sav)'in dizine ayağını koydu."

Üzüldüğü zaman onun hatırasını tatlılaştırırdı. Safiyye (ranha) Rasûlullah (sav) ile birlikte yolcuğa çıktı. O gün onun günlü idi. Ancak yolculukta yavaş kaldı. Bunun üzerine Rasûlullah (sav) ağlamakta olduğu halde onu karşıladığında şöyle diyordu: Beni yavaş bir deveye bindirdin. Bunun üzerine Rasûlullah (sav) elleriyle gözyaşlarını siliyor ve onu sakinleştiriyordu.

Onun hanımlarına karşı şefkati son derece ileri düzeyde idi. Nitekim hanımlarını taşıyan develere öncülük eden kimseyi bu

konuda uyarmıştır. Enes (ra)'dan:

كَانَ فِي سَفَرٍ وَكَانَ غَلَامٌ يَخْدُو بِهِمْ يُقَالُ لَهُ أَنْجَشَةُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُوَيْدُكَ يَا أَنْجَشَةُ سَوْفَكَ بِالْقَوَارِيرِ

“Rasûlullah sav bir yolculukta idi Enceşe adındaki kölesi müminlerin annesi ve Ümmü Süleym’in de içinde bulunduğu develeri hızlı bir şekilde sevk ediyordu. Bunun üzerine Nebi sav ona:

رُوَيْدُكَ يَا أَنْجَشَةُ سَوْفَكَ بِالْقَوَارِيرِ

Yavaş ol ey Enceşe. Sen narinleri (hanımları) sevk ediyorsun.”

Geceleyin ailesinin yanına girdiği zaman onlara selam verir, uyuyanı uyandırmaz, uyanık olanı dinlerdi. Yolculuktan dönüşünde adamın beklenmedik bir anda hanımının yanına varmasından hoşlanmazdı. Bilakis bir başkası aracılığıyla haber ulaştırmasını isterdi.

Rasûlullah (sav) hanımlarıyla şakalaşmayı ve onları eğlendirmeyi unutmazdı. Rasûlullah sav hakkındaki bir soruya Âişe (ranha) şöyle cevap verdi: **“Tebessüm ederek ve gülerек girerdi.”** Mescitteki Habeşlilerin mızrakla nasıl oynadıklarını seyretmesi için Âişe (ranha)’yı çağırmıştı. Âişe şöyle diyor: “Nebi (sav) bir gürültü ve çocuk sesleri duydu. Hemen kalkıp baktığında Habeşlilerin oynadıklarını çocukların da etrafında onları seyrettiklerini gördü. Bunun üzerine: Ey Âişe gel ve bak, dedi.” Âişe geldi ve çenesini Rasûlullah’ın omuzuna koydu. Başı ile omuzu arasından oynayanları seyretmeye başladı. Bir müddet sonra ona: “Doymadın mı? Doymadın mı? Âişe (ranha) dedi ki: Nebi (sav) katındaki yerimi görmek için ona, hayır diye cevap verir oldum.” Rasûlullah (sav) Âişe (ranha) ile yarış yapar ve onun kendisini geçmesini isterdi. Bir başka sefer de onunla yarışıp onu geçmiş ve sonra da, “İşte bu sana yeter”, demiştir.

Âişe (ranha)'dan: Rasûlullah (sav) bana şöyle dedi:

إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي، قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: أَمَا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً فَإِنَّكَ تَقُولِينَ: لَا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ، وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي قُلْتُ: لَا وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ، قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلٌ. أَيْ هَذَا الْأَمْرُ صَحِيحٌ. وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ

Benden razı olduğunda da bana kızgın olduğunda da bilirdim.

Âişe dedi ki: Dedim ki: Sen bunu nereden biliyordun? Buyurdu ki: **Benden razı olduğun zaman sen; hayır Muhammed’in rabbi hakkı için dersin.** Bana kızgın olduğunda ise; hayır, İbrahim’in Rabbi hakkı için dersin. Âişe dedi ki: Dedim ki: Evet, bu doğrudur. Allah’a yemin olsun ki ey Allah’ın Rasûlü. İsmim dışında ben seni asla terk etmedim.”

Bir gün Rasûlullah (sav) Âişe (ranha)’ya kızdı ve ona: Aramızda Ebu Ubeyde’nin hüküm vermesini ister misin? Dedi. Dedim ki: Hayır, bu adam kesinlikle senin aleyhine hüküm vermez. Peki, Ömer’in hüküm vermesini ister misin? Dedim ki: Hayır, ben Ömer’den korkarım. Buyurdu ki: Ebu Bekir’in hüküm vermesine razı olur musun? Dedim ki: Evet. Ebu Bekir geldi ve Rasûlullah (sav) aralarında hüküm vermesini istedi. Bunun üzerine Ebu Bekir dehşete kapıldı ve dedi ki: Ben mi ey Allah’ın Rasûlü? Daha sonra Rasûlullah (sav) aralarındaki ihtilaf konusunu anlatmaya başlayınca Âişe sözünü keserek: Ey Allah’ın Rasûlü hak olanı söyle dedi. Bunun üzerine Ebu Bekir’in yüzüne vurdu ve burnu kanadı. Rasûlullah hak olanı söylemezse kim

söyler? Bu durum Rasûlullah’ın hoşuna gitmedi ve buyurdu ki: Ben bunu istememiştim. Kalktı onun yüzündeki ve elbisesindeki kanı eliyle yıkadı.

Bir hanımı kızdığı zaman elini onun omuzuna koyar ve: Allah’ım. “Onun günahını bağışla ve kalbindeki öfkeyi gider. Onu fitneden koru,” derdi. Rasûl (sav), tertemiz eliyle onların hiçbirisine vurmamıştır. Âişe (ranha) şöyle dedi: “Rasûlullah (sav) eliyle hiçbir kadınına da hizmetçisine de asla vurmamıştır.”

Aynı şekilde sahabe ve selef evlilik hayatının görülüp gözetilmesi, ıslahı meselesinde övgü dolu bir geçmişe sahiptirler. İşte Ömer b. Hattab (ra), bir gün hanımına öfkelenmiş hanımı da ona karşılık verince Ömer onun bu tavrından hoşlanmamıştı. Bunun üzerine hanımı ona: Neden benim sana karşılık vermemden hoşlanmıyorsun. Allah’a yemin olsun ki Nebi (sav)’in hanımları ona karşılık veriyorlar ve onlardan birisi onu geceye kadar yalnız bırakıyor. Bunun üzerine Ömer bu hususla ilgili olarak kızı Hafsa’yı ziyarete giderek şöyle dedi: Ey Hafsa. Sizlerden birisi Rasûlullah (sav)’i öfkelenendiriyor ve geceye kadar öfkeli kalmasına neden mi oluyor? Yani onun yanında olmayan bir şeyi harcamasını istediğin zaman belki de öfkelenmiş ve geceye kadar da konuşmamıştır. Hafsa dedi ki: Evet, bu böyle oluyor. Dedim ki: Şüphesiz ki sen zarar etmiş ve perişan olmuştundur. Rasûlullah (sav)’in öfkelenmesi nedeniyle Allah’ın öfkelenmeyeceğinden ve helak olmayacağından emin mi oldun?

Yine karı koca arasındaki işlerin düzeltilmesinde Rasûlullah (sav)’in büyük gayretleri vardı. Ali (ra) ile hanımı ve Rasûlullah’ın kızı Fatıma (ranha) arasında olduğu gibi. Onlar yeryüzünün en değerli kocalarından ve hanımlarından idiler. Bunlardan birisi Nebinin kızı ve cennet ehli kadınlarının efendisidir. Diğeri ise amcasının oğlu, raşid halifelerin dördüncüsü, cennet ehli gençlerin efendisi Hasan ve Hüseyin’in babasıdır. Buna rağmen onların hayatı birtakım sorunlardan uzak mıydı? Hayır, asla böyle değildi. Buhârî’nin Sehl b. Sa’d’dan rivayeti şöyledir: Dedi ki: “Rasûlullah (sav) kızı Fatıma’nın evine geldi ve Ali’yi evde bulamadı. Zira kaylule vakti olan bu saatte onun evde bulunması gerekirdi. Kocanın o saatte evde bulunmaması hoş olmayan bir şeyin yaşandığını göstermekteydi. Bu nedenle Nebi (sav) ona: Kocanın nerede? demedi: “Amcanın oğlu nerede?” Dedi. Çünkü hoş olmayan bir şeyler yaşandığını hissetmiş, kalplerinin birbirine ısınması için Fatıma ile kocası arasında yakınlığa dikkatini çekmek istemişti. Çözümüne başlangıç yapmak için yakınına, kocasına, amcasının oğluna iltifat etmekle başlamıştır. Bu soru karşısında Fatıma şöyle dedi: Onunla benim aramda bir şeyler yaşandı, bana kızdı çıktı ve yanımda kaylule yapmadı.” Peki, Nebi (sav) kocası hakkında ne yaptı? Kızını alıp evine mi götürdü? Başını alıp gittiye bize gelir ve özür diler, kızıma karşı yanlış yaptı mı dedi? Kocasının izni olmadan kızını mı aldı? Olumsuz bir tavır mı takınıp: Aralarında olanlar olmuş mu dedi? Hayır, bunların hiçbirisini yapmadı. Ancak işi önemsedi ve düzeltmeye çalıştı. Kızını evlendirdikten sonra dahi kızın babasının üzerinde bir takım sorumlulukları bulunduğuna dair kendisinden sonraki babalara değerli bir ders vererek kızlarının maslahatı için çalışması gerektiğini öğretti. “Onun nerede

olduğunu soruşturduğunda mescitte uyur halde olduğunu öğrendi.” Bunun üzerine beşerin Efendisi Fatıma (ranha)’nın kocasının gönlünü almak için bizzat kendisi mescide geldi. Bu esnada Ali (ra) uzanmış yatıyordu. Üzerindeki örtü düşmüş ve vücuduna toprak bulanmıştı. Allah Rasûlü onun üzerindeki toprakları silmeye başladı. Sadece bu silme olayının bile birçok anlamı ve büyük etkileri vardır. Ona şöyle dedi: **“Kalk toprağın babası.** Kalk toprağın babası. Bu künye Ali (ra) için en sevimli künye oldu. Böylelikle onun ile Fatıma arasındaki durumu düzeltti.

Aynı şekilde sevgili Peygamberimiz (sav), hizmetçi hususunda şikâyetçi olan Fatıma (ranha)’ ile Ali (ra) arasında hüküm vermiştir. İbnü Habîb el-Vadîhâda şöyle diyor: “Nebi (sav) Fatıma hakkında gizli hizmet yani ev işleri, Ali hakkında da açık hizmet hakkında hüküm verdi.” Daha sonra İbnü Habîb şöyle diyor: Gizli olan hizmet, hamur yoğurmak, yemek pişirmek, yatak, temizlik, su temin etmek gibi ev işlerinin tümünü demektir.

Zaman zaman fazilet ehlinde zaman zaman da fertler ve aileler arasında meydana gelen birtakım hususlar insan tabiatından olan hususlardır. Ancak bizimle sahabe arasındaki fark şudur. Onlar nezdindeki sorunlar hızlı bir şekilde çözüme kavuşuyor ve ortadan kalkıyordu. İnat, kibir ve uzun süre uzaklaşma gibi hususlar onlarda yoktu. Bugün ise bu türden sıkıntılar meydana geliyor, çözüm olmadan sorun devam ediyor. Mahkemeler, ortaya dökülen şeyler, haberler ve ağızlara pelesenk olan namuslar toplumda kötü olan hususları göstermektedir.

Nebi (sav), hayatı itibarıyla tarihte en faziletli koca örnekleriyle doludur. İşlerinin çokluğu ve meşguliyeti, üzerindeki sorumluluğu bakımından hanımlarına haklarını vermesine engel olmamıştır. Oysa o bir taraftan devlet başkanı, davet tebliğcisi, ordu komutanı ve insanların öğreticisi idi. Ancak bu işlerin tümü, günümüz Müslümanlarının birçoğunun halinde olduğu gibi, işlerinin çokluğu ve sayısız gerekçelere bağlı olarak hanımlarının haklarının zayi edilmesine ve kendileri ile hanımları arasında bir soruna neden oluyordu.

Nebi (sav) hem erkeklerin hem de hanımların müşterek hakları hakkında hatırlatmalarda bulunmayı alışkanlık haline getirmişti. Husayn b. Muhsan (ra)’dan rivayete göre “halası, bir ihtiyacı nedeniyle Nebi (sav)’e gelmişti. Nebi sav ihtiyaçlarını sağladıktan sonra ona: **Senin kocan var mı?** Diye sorunca o: Evet, dedi. Bunun üzerine ona: Ona nasıl davranmaktasın? Deyince o: Çaresiz kalmadıkça onun isteklerini yerine getiriyorum. Buyurdu ki: **Onun yanındaki konumuna iyi bak. Çünkü kocan senin hem cennetin hem de ateşindir.**” Nebi (sav)’ın **“kocan senin hem cennetin hem de ateşindir”** sözü kocaya ait hakkın büyüklüğüne delalet eder. Onu razı etmekle cennete girersin. Kimi zaman da onu öfkelendirmen cehenneme girmene neden olur.

Ümmü Derda (ranha) kıssasına değinmek istiyoruz: Bu kadın Ebu’d Derda (ra)’ın kendi nefsi için fazlasıyla ibadetle meşgul olup hanımının hakkını ihmal eden kocası hakkında Selman (ra)’a veciz ifadelerle bir şeyler söylemiştir. Bu nedenle de Selman, (Ebu Derdâ ile Selman, hicret sonrasında Rasûlullah (sav)’ın kardeş yaptığı kimselerdendi) üzerinde var olan tüm hak

ve yükümlülükler hususunda; Allah’ın hakkını, kendi hakkını ve halini en veciz bir şekilde ifade eden hanımının hakkı hususunda ona uyarılarda bulunmuştur. Zira Ebu Derdâ (ra)’ın hanımı Selman (ra)’a şöyle demişti: Kardeşin Ebu Derdâ’nın dünyaya (bir eşe) ihtiyacı kalmadı ki. Oysa Selman’ın söylediklerini Rasûlullah (sav) de şu sözlerle tasdik etmiştir:

إِنَّ لِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا،
فَاعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ

“Rabbinin üzerinde hakkı vardır. Nefsinin üzerinde hakkı vardır. Ailenin senin üzerinde hakkı vardır. Hak sahibi olan herkese hakkını ver.” Bu söz, hem Ümmü Derdâ hem de ondan sonra gelen her kadın için büyük bir zafer oldu. Her bir kadının gözetilmesi, saygı gösterilmesi ve takdir edilmesi gereken hakları vardır. Kocanın bunları ihmal etmesi bir sorumluluğu gerektirir. Rasûlullah sav şöyle buyurmuştur:

مَنْ سَقَى امْرَأَتَهُ الْمَاءَ أَجَرَ

“Her kim hanımına su içirirse sevaplandırılır.” İrbâd dedi ki: Hanımına su içirdim. Sonra da bu durumu Rasûlullah’a bildirdim. Rasûlullah (sav) de kadın ile erkeğin arasını sevgi bağı ile bağlamak için bu işe teşvikte bulundu. Böylelikle kocanın bu sevgisini açık etmesini, hanımının kalbini kazanmasını, mutlu ve sevinçli bir atmosferde yaşamasını istemiştir.

Sevgi ve kalbin kazanılması için Rasulün (sav) adet edindiği şey sadece su içirmek değildir. Sa’d b. Ebi Vakkas (ra)’ın Rasûlullah (sav)’den rivayetini dinleyelim. Dedi ki:

إِنَّكَ لَنْ تَنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أَجَزْتَ عَلَيْهَا
حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فَمِ امْرَأَتِكَ

“Şüphesiz sen, Allah rızasını arayarak yapacağın her bir harcamadan dolayı muhakkak ecre nail olacaksın, hatta eşinin ağzına verdiğin lokmaya kadar.” Yemek sofrasında bulunan karı kocadan birinin diğerini yemek yedirdiğindeki mutluluğu bir düşün.

İlişkilerin güzelleştirilmesi için gayret göstermekte, ıslah meselesinde önemli vesilelerden birisi de sabrı tavsiye etmektir. Tıpkı Ebu Bekir (ra)’ın kızı Esmâ’ya tavsiyesinde olduğu gibi. Esmâ’nın

لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ

“Bir Mü’min bir Mü’mineye buğz etmesin; (çünkü) onun bir huyunu beğenmezse başka bir huyunu beğenir.” Müslim rivayet etti.

Marufa göre muaşeretle bulunmak ondan sadece eziyeti uzaklaştırmak değildir. Tam tersine eziyet ihtimallerini de uzaklaştırmaktır. Öfkelenildiğinde de akli başından gittiğinde de ona karşı yumuşak davranmaktır. Aynı şekilde duygularını takdir etmek ve onda var olan kıskançlığı dikkate almaktır. Erkeğin karısına karşı sabırlı olması cennet kapılarından bir kapıdır. Bu hususla ilgili olarak Rasûlullah (sav) de bizim için en güzel örnek vardır. Enes b. Malik (ra)’dan. “Nebi sav hanımlarından birisinin yanında iken müminlerin annelerinden birisi bir çanak içerisinde ona yemek gönderdi. Nebi (sav)’ın yanında bulunduğu hanımı hizmetçinin eline vurdu. Yemek tası yere düştü ve parçalandı. Nebi (sav) tasın parçalarını ardından da tasın içinde bulunan yiyeceği toplayarak şöyle dedi: Anneniz kıskandı. Ardından da yanında

bulunduğu hanımının hücresinde bulunan bir başka çanağı getirinceye kadar hizmetçiyi bekletti ve kırılan çanağın yerine sağlam çanağı verdi. Kırıkları da çanağın kırıldığı hücrede bıraktı.”

Allah tarafından emredilen güzel muaşeretin bir başka göstergesi de hanımda bulunan kötü meziyetlere bakıldığı gibi iyi meziyetlere de bakılmasıdır. Zira kâmil bir insan yoktur. Kimi kocalar vardır ki sadece kötü yönler üzerinde durur. Fiziki yapısında, ahlakında ve tabiatında bazı kusurlar bulunabilir. Fakat namuslu, iffetli, şerefli, temiz ve itaatkârdır. Bu türden özelliklerini görmezden gelip hatalarını öne çıkartmak hüsnü muaşeret, insaf ve adalet değildir.

Sevgili Peygamberimiz (sav) süslenir ve eşleri için koku sürerdi. Hz. Âişe (ranha) şöyle diyor: “Başının saç ayırımındaki kokunun, pırlıl pırlıl yandığını hâlâ görür gibiyim.” Rasûlullah (sav) evine girdiği zaman ne ile başlardı diye sorulduğunda şöyle cevap vermiştir: Misvak ile. Zira Nebi (sav) yediği yemeğin kokusunu hanımlarının hissetmesini istemezdi.

Evlilik hayatında olması gereken hususlardan birisi de hanımı ile oynaşmaktır. Rivayet edildiğine göre Ali b. Ebi Talib (ra) bir gün hanımı, Rasûlullah (sav)’ın kızı Fatıma’nın yanına girdiğinde misvak ile dişlerini fırçaladığını gördü. Misvağı kıskanmış gibi elinden kaptı ve kızgın bir ifadeyle misvağa bakarak şöyle dedi:

Ey misvak ağacı dişini kökünden söktün
Gizlenmekte olan misvak ağacı seni gördüm
Savaşçı olsaydın elbette seni öldürürdüm
Senden başka hiçbir kimse benden kaçamadı
Bir eş olarak Efendimiz Muhammed (sav) işte budur.
Hanımlarına yönelik muamelelerinden ve ahlakından bir kesittir bunlar. Hiçşüphesiz ki eşlerin en faziletlisidir o. Peygamberimizin ve değerli sahabesinin hayatına ait aile saadetinin evlilik hayatının örnekleri bunlardır. Günümüz Müslümanları olarak bizlere düşen görev ise ilk Müslümanların bağlı kaldıkları bu esaslara bağlanmaktır. Onlar bizler için kahramanlar çıkarttılar, İslam’ı taşıdılar ve sancağını yücelttiler. Allah’ın izniyle Muhammed (sav)’ın Ümmeti, Allah ve Rasulünün emirlerine bağlanmak suretiyle İslâm’ın izzetini yeniden kazandıracak kahramanlar çıkartacaktır. Rasûl (sav) ve ashabının örnek alındığı mutlu, huzurlu ve merhamet dolu bir evlilik hayatına doğru. Dünyada bununla nimetlenmeye, ahirette de buna göre sevap elde etmeye çağırıyoruz sizleri; ey Müslümanlar.

Hizb-ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Marya el-Kıbtiyye

Aile Birimini ve Evliliği Korumada Hayânın Önemi

Arapça olan “Hayâ” kelimesini tam anlamıyla çevirmek zordur. Çoğu zaman; iffet, özsaygı, utangaçlık, çekingenlik, mahcubiyet ve şeref olarak çevrilir.

Hayâ, müminlerin Allah'ın (svt) hoşnut olmadığı davranışlardan kaçınmasına yardımcı olan bir özelliktir. Bunun nedeni, Hayânın müminlerin iffet ve namusumuza yakışmayan, ahlak veya edepten yoksun olan davranışlarda bulunmaya yeltendiklerinde huzursuzluk hissetmelerine sebep olmasıdır. Müminlere El-Basir (herşeyi gören) ismiyle Yaratıcıları ile olan ilişkileri hatırlatıldığı için böyle hissederler.

İşte bu yüzden İslam'da çok önemli bir kavram olarak görülüyor. Aslında bu aşağıdaki hadiste de belirtildiği gibi, kişinin İmanı ile sağlam bir bağı olan İslam'ın belirlenen özelliklerinden biri olarak tanımlanıyor. «إِنَّ الْحَيَاءَ وَالْإِيمَانَ قَرْنَا جَمِيعًا، فَإِذَا رُفِعَ أَحَدُهُمَا رُفِعَ الْآخَرُ» “Hayâ ile iman, ikiz kardeşler. Biri giderse diğeri de gider (Beyhaki)

Hayâ İmanımızla birlikte, Yaratıcımızın (svt) nasıl davranmamız konusunda belirlediği sınırları hatırlamamıza yardımcı olur. Heva ve heveslerimizi kontrol etmemize yardımcı olur ve böylece davranışlarımızı Allah'ı razı edecek şekilde yönlendir. Hayâya sahip olduğumuz zaman, Allah ile olan ilişkimizin farkında olduğumuz için iffetimizi korur ve ahlaksızlıktan uzak dururuz. Bu sebeple, ahlaksız sayılabilecek herhangi bir şeyin yakınından bile geçmeyiz. Diğer bir deyişle, hayâ Müminlerin Allah'a karşı görevlerini yerine getirmesine, aynı şekilde diğerlerine karşı sorumluluklarını ve görevlerini de yerine getirmelerine yardımcı olacaktır. Bunlardan kaçınmak ise, anlayacağımız gibi, Allah'ın rızasından mahrum kalmamıza sebep olacaktır.

Bundan dolayı hayâsız olmak Müslüman olmakla taban tabana zıttır. Rasulullah (sav) hayâsız olanlar için şöyle demiştir:

«إِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»

“Utanmazsan dilediğini yap!” (Buhari 3484)

Bir âlim olan el-Haafız şu sözleri söylemiştir: “o zaman dilediğini yap” bir tehdittir. Şöyle ki, dilediğini yap, Allah da sana onun karşılığını versin.

Ne yazık ki, Müslümanlar, Peygamberimizin (sav) sözleriyle kastedilenin tam tersini ifade eden laik liberal değerlerin etkilerinden dolayı bu önemli özelliğe dair anlayışlarını kaybetme tehlikesi altındadır. Aslında bu değerler onlara, “dilediğini yapmalısın” mesajını veriyor. Bu mesaj, özel hayatımızdan ve özellikle İslam'inkinden büyük ölçüde farklı olan liberal görüşün benimsediği kadın ve erkek arasındaki ilişki başta olmak üzere başkalarıyla olan ilişkilerimiz üzerinde büyük bir etkiye sahiptir.

Bu, Müslüman toplumlar arasındaki boşanma oranlarında gördüğümüz artışın sebeplerinden biridir. Çünkü karşı cins ile yakın ilişkiye sadece evlilik çatısı altında izin veren İslami fikir, Müslümanlar arasında Batılı liberal düşüncelerin egemen olmasından dolayı, değişmektedir. Bu İslam dünyasında ya da Batı'da yaşayan Müslüman toplumlar arasında görülen bir durumdur.

“Kişi istediğini yapabilir” telkin eden hayat görüşünün; İslam'da hayâ ile ilişkili ana kavramlar üzerinde sahip olduğu bir etkisi söz

konusudur. Hızla değişmekte olan bu kavramlar evlilik hayatını, buna bağlı olarak da ailenin birliğini olumsuz yönde etkilemektedir.

1) Kadınların ve erkeklerin özel ve sosyal hayatta serbestçe bir arada bulunması

Müslümanlar, gün geçtikçe kadın ve erkek arasındaki ilişkinin temel ilkesinin birbirlerinden ayrı olmaları gerektiğine dair farkındalıklarını kaybediyorlar. Bunun nedeni, bu fikrin, karşı cinsle bir arada olmanın yaygın ve toplumun her kesiminde görülen bir durum olduğu Batılı liberal toplumlarda teşvik edilen fikirden farklı olmasıdır.

Erkek ve kadın arasındaki ilişkiye hiçbir kısıtlama getirilmediğini yol kenarındaki reklam panolarında, radyo ve televizyonlarda bile duyuyor ve görüyoruz. Çevremizdeki ve özellikle de popüler kültürle yoğrulmuş bir toplumda, kadın ve erkeğin rahatça etkileşime geçebileceğine ve bunun son derece kabul edilebilir olduğuna dair genel mesaj arttıkça, bir Müslümanın karşı cinsle rahat bir şekilde etkileşim halindeyken hissetmesi gereken huzursuzluk, doğal olarak azalacaktır.

Bu nedenle, kendimize Allah'ın bu gibi hususlarda bize bildirdiği şeyi ve hem kadınlara hem de erkeklere birbiriyle iletişim kurarken hayâli olmayı emrettiğini hatırlatmak oldukça önemlidir.

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ أَبْصَارَهُمْ وَيَحْفَظُونَ فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

“Mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. Bu davranış onlar için daha nezihdir. Şüphe yok ki, Allah onların yaptıklarından hakkıyla haberdardır.” [An-Nur: 30]

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خُمُرَهُنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾

“Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, zînet (yer)lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar.” [An-Nur: 31]

Bu nedenle, iffetimizi ve namusumuzu tehlikeye sokabilecek her şeyden kendimizi korumak zorundayız.

2) Çevremizde şehveti tetikleyen materyallerin çok olması

Televizyonda, müzikte ya da internette karşımıza çıkan şeylerin çoğu edep dışı sahneler ve hayâsız davranışlar içermektedir. Buna rağmen, zamanımızın çoğunu ailemizle beraber bu programları izleyerek veya bu müzikleri dinleyerek geçiriyoruz. Neredeyse bütün popüler diziler ya da filmler, evlilik öncesi veya evlilik dışı ilişkileri konu alıyor. Aslında bu programlar, çıplaklık, evlilik dışı ilişkiler, eşcinsellik ve ahlaksız davranışlar gibi, bizim için haram olan kavramlara karşı hissettiğimiz duyguları normalleştirmeye ve bizi onlara karşı duyarsızlaştırmaya yarıyor.

Örneğin, porno izlemenin evlilik hayatında sorunlara yol açtığı kanıtlanmış olmasına rağmen, hala kolayca ulaşılabilir. Yakın zamanda yapılan bir ankete göre, ABD’de yaşayan 18 ile 30 yaş arası erkeklerin %80’i, düzenli olarak izlediğini itiraf etmiştir. Ne yazık ki bu, aynı zamanda Müslümanları da etkileyen bir problemdir. Kadınların küçük düşürücü, cinsel içerikli bu hallerini izlemek, onları tek amaçları erkeklerin arzularını tatmin etmek olan objelere dönüştürmektedir. Peki, bunun karı-koca arasındaki ilişkide ne tür etkileri olacaktır? Bunlar, ahlaka aykırı her türlü davranışın önünü açmaktadır.

Ancak, hayâ kavramını ve şeriatın “Harama vesile olan da Haramdır” kuralını anlamak, Müslümanların bu gibi şeyleri izlemek, dinlemek ya da iffet duygularına zarar verecek herhangi bir eyleme teşebbüs etmekten kaçınmasına yardımcı olmaktadır.

Bu yüzden hayâ bu tür davranışlardan uzak durmamıza ve iç sorumluluğumuzu inşa etmemize yardımcı olacaktır. Böylece, Allah ile olan ilişkimiz ve O’na karşı sahip olduğumuz sorumluluklarımızdan dolayı evimizin içindeki özel hayatımızda bile günah işlemeye meyil etmeyeceğiz.

3) Hayâ ve İslami giyinme adabı

Hayâ aynı zamanda, Müslüman kadın ve erkeklerin giyim kurallarına ilişkin olarak uygulanması gereken önemli bir kavramdır. Böylece kendilerine mahrem olmayan herhangi birini etkileyecek şekilde giyinmekten kaçınmış olurlar. Bu, Müslüman kadınlar için teberrucdan kaçınmayı da kapsayan İslami giyinme kurallarını tam anlamıyla uygulamak demektir. Teberruc, namahrem erkeklerin (evlenebileceği kişiler) yanında onları etkileyecek şekilde süslenmesi, takı takması veya makyaj yapmasıdır.

Ne yazık ki günümüzde, sözüm ona “İslami moda Endüstrisi” İslam’ın giyim kurallarına ve hayâ kavramına uymamakta ve kadınları toplumda güzelleştirmeyi amaçlamaktadır. Mesele birçok Müslüman bacımın çarşaf veya cilbab giydiğini ancak giyim şekillerinin teberruc olduğunu ya da yürüyüş ve erkeklerle konuşma şekilleri hayâyı temsil etmesi gereken kıyafetleri ile tamamen çeliştiğini görmekteyiz. Nitekim çarşaf, Müslüman bir kadının hayâsına, koruması gereken iffetine ve namusuna ilişkin temsil etmesi gereken şeyi yansıtmaktan ziyade moda olduğu için giyilmektedir.

Müslüman erkekler için hayâli olmak, İslami kurallar çerçevesinde davranmak ve giyinmek demektir. Mesela, Müslüman bir erkek ve kadının birbirleriyle konuşurken çok serbest olmadıklarından, şakalaşp gülmediklerinden, fazla rahat bir tutum sergilemediklerinden yani Allah’ın iletişimlerine koyduğu

sınırı göz ardı etmediklerinden emin olmaları gerekir. Bizi karşı cinsle bu şekilde sosyalleşmekten alıkoyacak kavram hayâdır. Bunun dışındakilerinin İslam’da yeri yoktur.

4) Karı ve koca arasındaki güven:

Batı’da, kişinin eşiyle paylaştığı en mahrem detayları arkadaşları ile konuşması oldukça normaldir. Ama İslam’da bu tam tersidir.

Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

«إِنَّ مِنْ أَكْثَرِ الْأَمَانَةِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا»

“Şüphesiz ki kıyamet gününde Allah nezdinde mevkii en kötü olacak (başka bir rivayette ise, emanete hıyanetin en büyüğü) insanlardan biri, karısı ile beraber olduktan sonra, onun sırrını ifşâ edendir.” (Müslim).

Evliliğimizle alakalı mahrem detayları aile üyeleri, arkadaşlar ve başkaları ile paylaşmak, haram olmanın yanı sıra huzursuzluk, kin, kıskançlık ve dedikodu gibi birçok soruna da yol açmaktadır. Bu yüzden, Allah’ın bu tarz davranışlardan hoşnut olmadığının farkında olup, eşimiz hakkında başkaları ile konuşurken hayâli olmalıyız.

Sadece mahrem detayları konuşmaktan kaçınmakla kalmayıp, eşimizi bütün zararlı konuşmalardan da korumalıyız. Hatalarını gizli tutmalı ve onları küçük düşürüp alay konusu olacak her türlü şeyden korumalıyız.

«هُنَّ لَيَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لَيَاسٌ لَهُنَّ»

“Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz.” [Bakara 187].

Örtünmenin manası, kişinin bedenini bütün zararlı etkenlerden korumayı amaçlamasıdır. Bu nedenle, eşimizi elimizden geldiğince her türlü haramdan korumalı ve buna sırf şikâyet etmiş olmak için birbirimizin hatalarını başkalarına anlatmaktan kaçınmakla başlamalıyız.

Sonuç olarak Hayâ, Müslümanların sahip olması gereken koruyucu bir özelliktir. Doğru yolda kalmamıza yardımcı olur. İffetimizden taviz veren, karşı cinsle olan ilişkimizde Allah’ın sınırlarını aşan veya Allah’ın hoşnutsuzluğuna yol açan herhangi bir şeye karşı huzursuzluk duygusuna neden olarak doğru yolda kalmamıza yardımcı olur. Aslında bu duygu, müminlerin ahlaksızlığı hoş görmesine engel olan bir güçtür. Bu nedenle, yaşamımızın tüm yönlerini şekillendirecek bu özellik, hayati önem taşımaktadır. Buna, bir başkasıyla en özel ilişkiye sahip olduğumuz evlilik kurumu da dâhildir. Eşimiz ile alakalı konularda da hayâli olmak, birbirlerine karşı sahip oldukları karşılıklı güvene dayalı bağ için de hayati öneme sahiptir. Hayâ, Allah’ın belirlediği sınırlar çerçevesinde, heva ve heveslerimizi dizginlememize de yardımcı olacaktır.

Hayânın hiçbir rolünün olmadığı ve önem verilmeyen bir özellik olduğu toplumlarda – Batı’da ve Müslüman Dünyasında – yaşamının zorluklarını anlamalıyız. Aslında, laik liberal devletlerde, ahlak kavramı aşağılanmakta, hor görülmekte, kaçınılmakta ve çağdışı olarak yaftalanmaktadır. Bu yüzden, bireysel olarak bu özelliği sürdürmek için elimizden geleni yapsak da, tehlike yine de devam edecektir. Bunun nedeni, hayânın toplumun genelinde bütün vatandaşların dürüst ve ahlaklı bir şekilde davranmalarına yardımcı olmak adına bir gereklilik olmasıdır. Sadece Peygamberlik

metoduna dayanan Hilafetin uyguladığı İslami bir yönetim sistemi, toplumun Hayâ ve Takvayı toplumun özellikleri olarak tanımlanmasını sağlayabilir.

Yüce Allah, bize aşağıdaki ayette Hayâ duygusunu yitirmiş olanları hatırlatır:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

“İnananlar arasında hayâsızlığın yayılmasını arzu eden

kimseler var ya; onlar için dünya ve ahirette elem dolu bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.” [Nur 19]

Hizb ut Tahrir

Merkezi Medya Ofisi Adına

Yasmin Malik

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ

“Ey gençler topluluğu, içinizden evlenmeye güç yetirenler evlensin”

Allahu Teâla insanı yaratmış, evliliği çoğalmalarının sünneti kılmıştır. Allah Kur'an-ı Kerim'de, ehemmiyetini göstermek üzere “sapasağlam misak” olarak zikretmiştir:

﴿وَأَخَذْنَا مِنْكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا﴾ “Sizden de sapasağlam bir misak aldık.” Nebi (sav) her ne sebeple olursa olsun, ister gece ibadeti, ister gündüz orucu için olsun, evlilikten kaçınmayı reddetmiş ve şöyle buyurmuştur:

...وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي

“...Ben de kadınlarla evlenirim. Kim benim sünnetimden yüz çevirirse benden değildir.” İmam Ahmed şöyle der: “Bekârlık hiçbir şekilde İslam'ın emrinden değildir. Kim seni evlenmemeye çağırırsa (bil ki) İslam dışına çağırıyordur.”

Dolayısıyla evlenmeye karşı isteksizlik sünnete aykırı olduğu gibi selim fitrata da terstir ve yeryüzünde fesadın, ahlaksızlığın ve fuhşiyatın yayılmasına kapı aralar, Allah korusun. Gerçek bir engel olmaksızın evliliği terk etmek toplumda kaos ve kargaşa sebebidir. Zira evlilik sekinet, itminan, huzur, sevgi ve muhabbetir.

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

“Kaynaşmanız için size kendi (cinsi)nizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peydâ etmesi de O'nun (varlığının) delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.” [Rum 21] Evlilikte, insan fitratına uygunluk, insan türünün bekası, yeryüzünde istihlaf, neslin çoğalması, yeryüzünün iması ve Kıyamet günü Allah Rasulü'nün (sav) vadettiği çokluk ve övgü vardır.

Fakat bugün İslam âlemine baktığımızda görüyoruz ki genç kız ve erkeklerin büyük bir bölümü bekârdır. Yeni yapılan bir araştırma, Arap ülkelerindeki genç kızların üçte birinin, 30 yaşını geçtiği halde henüz evlenmediğini ortaya koymuştur. Örneğin; Mısır'da yapılan istatistiklere göre 2017 yılında Mısır'da 1829- yaş arası erkeklerin %37,4'ü, kızların ise %16,4'ü evli değildi. Yapılan diğer çalışmalara göre bu yaş aralığında evli olmayan gençlerin oranı aşağıdaki gibidir: Filistin %7, Bahreyn %25, Yemen %30, Kuveyt, Katar ve Libya %35, Mısır ve Fas %40, Suudi Arabistan ve Ürdün %45, Cezayir %51, Tunus %65, Irak ve Suriye %70, Birleşik Arap Emirlikleri %75 ve son sıradaki Lübnan %85.

Bu oranlar gerçekten ürkütücüdür ve hayra alamet değildir. Zira aile kurumu ve toplumu olumsuz etkileyen kötülöklere, fitnelere ve dağılmalara kapı aralamaktadır. Bu bekâr gençler, ailevi sorunlardan uzak sakin bir hayat yaşadıklarını, kafalarının rahat olduğunu, aile geçindirme derdinden ve ailevi kaygılardan kurtulduklarını zannederler. Oysa vehim ve yanılgı içindedirler. Çünkü kendi kendilerine yetseler bile, gerginlik, endişe ve sıkıntı içinde yaşarlar, monoton hayattan bıkmış, evlilik huzurundan yoksun, Allah'ın insana bahşettiği en büyük nimetlerden biri

olan çocuk sevgisinden uzak kalmışlardır. Üstelik iffetlerini koruyamadıkları takdirde, Allah'ın dininden, yüce değerlerden ve ahlaktan uzaklaşarak harama ve günaha yönelmeye başlarlar.

Bu nedenle, geç evlilik veya evlenmede isteksizlik sorununun nedenleri üzerinde durmak, bunları ortadan kaldırmak ve gençlerin evliliğini kolaylaştırmak gerekir. Aksi takdirde helalin yerini haram almaya başlayacak, fesat, fuhşiyat ve günahlar özelde aile, genelde toplum içinde yayılacaktır. Zira ümmet, fikri kalkınmadan ve anayasa, metot ve devlet olarak İslam'a dönüşten bir hayli uzaklaşmış durumdadır.

Geç evliliğin nedenlerine bakıldığında ülkeden ülkeye farklılık gösterir. Ancak tüm bu nedenlerin ortak dayanağı, İslam ahkâmının uygulanmamasıdır. Bunların başlıcaları aşağıdaki gibidir:

Yüksek mihir bedelleri, çeyiz hazırlama maliyetleri ve gereksiz gösterilerle dolu düğün masrafları, evliliği zorlaştırmakta, gençlerin çoğunu korkutmakta ve kendilerini toparlayana kadar evliliği ertelemelerine neden olmaktadır. Ayrıca bazı gençlerin yabancı gelinlerle evlenmeleri de evlenmemiş kızların sayısını artırmaktadır. Oysa bu, evlilik masraflarının hafifletilmesini emreden Allah'ın şeriatına muhalif bir durumdur. Rasulullah (sav) şöyle buyurmuştur:

«أَعْظَمُ النِّسَاءِ بَرَكَهً أَيْسَرُهُنَّ مَثْوًى»

“Kadınların en hayırlısı ve bereketlisi, kocasına zahmet ve ağırlığı en az, geçimi de kolay olanıdır.” Ama maalesef bugün kızlar ve aileler pek çok maddi şart ve talepler koşmaktadır, eş seçiminde maddi yön öne çıkarılmakta, din, ahlak ve kıfayet gibi diğer önemli sıfatlar göz ardı edilmektedir. Oysa Allah Rasulü (sav) evlilikte iki önemli özelliğe değer vermiştir:

﴿إِذَا أَتَاكُمْ مِنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرُجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً

فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ»

“Size dini ve ahlakı hoşunuza giden bir genç (evlenmek için) geldiğinde onu evlendirin. Aksi halde yeryüzünde kargaşa ve büyük bir ahlaki çöküntü olur.” [et-Tirmizî] Kuşkusuz Allah, evlenmek isteyen sadık kuluna kefidir. Zira Rasulullah (sav)

şöyle buyurmuştur:

«ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ: الْمَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُكَاتِبُ الَّذِي يُرِيدُ الْأَدَاءَ وَالنَّاكِحُ الَّذِي يُرِيدُ الْعِفَافَ»

“Üç kişiye yardım etmek Allah üzerinde bir haktır: Allah yolunda savaşan mücahit, bedelini ödeyip azat olmak isteyen köle ve iffetli olmak için evlenmek isteyen kişi.” [et-Tirmizî] Salih bir Mü'min olduğu halde sırf fakir olduğu için bir adamı reddedip de namaz kılmayan ve Rabbinden korkmayan bir adama, sırf zenginliği ve malı sebebiyle kızını veren bir kimseye yazıklar olsun.

İslam ümmetinin koruyucu kalkanı olan İslam Devleti'nin olmayışı da bu sorunu daha çetrefil hale getirmektedir. Bugün içerisinde yaşadığımız Kapitalist sistemin ifrazatı sonucu işsizlik artmış, gelir seviyesi düşmüş, yolsuzluk ve kayırmacılık yayılmış, insanların bir yuva sahibi olup aile kurmaları zorlaşmıştır.

Pek çok genç erkek ve kızımız açısından evliliği zorlaştıran ve geciktiren en önemli faktörlerden biri de bozuk medya araçlarının olumsuz etkisi sonucu olarak bilhassa diziler, filmler ve çeşitli programlar üzerinden Müslümanların evlatlarına Batılı yaşam tarzı, Batılı düşünceler, sosyal modeller ve İslam dışı olguların sistematik olarak pazarlanmasıdır. Üstelik bunların engelleyici veya caydırıcı hiçbir önlem alınmaması bir yana mevcut rejimler tarafından koruma altına alınıp teşvik edilmekte, bu da toplumda ve gençler arasında yüce değerlerin ve ahlakın gittikçe aşınmasına ve güya özgürlük adı altında hiçbir sınır tanınmamasına yol açmaktadır. Dolayısıyla kimi gençler, ahlaksızlığa, gayri meşru ilişkilere, şehvetlerinin peşinden koşmaya, helal-haram sınırını pervasızca çiğnemeye, hayallerinin peşinden koşmaya, yalan aşk seraplarına kapılmaya ve güya evlilik öncesinde birbirlerini tanıma bahanesi altında iğrenç ilişkiler yaşamaya yönelmektedir. Şüphesiz ki bu çok büyük bir fitnedir, Allah korusun. Bu durum aynı zamanda gençlerin Allah'a isyanla eşdeğer bir “özgürlüğü” bir erdem kabul etmelerine, sorumluluk almaktan kaçınmalarına ve İslam'da asla yeri olmayan ve kabulü asla caiz olmayan diğer benzer düşünceleri savunmalarına zemin hazırlamaktadır.

Menfaat, maslahat ve sömürgeciliğin hüküm sürdüğü, ailevi ilişkilerin, itidalin ve sıla-i rahimin erozyona uğradığı Müslümanların topraklarında beşeri Kapitalist kanunların egemenliği nedeniyle pek çok genç kızımız, korku ve güvensizlik içinde geleceğinden kaygı duymaya başlamış, gelecekte kendi ayakları üzerinde durabilmek bahanesiyle eğitime ve kariyere odaklanarak evlilik ve annelik ümitlerini ertelemektedir. İslam hükümleri uygulanıyor olsaydı kuşkusuz bu endişelerinden eser kalmayacaktı, çünkü İslam hayatının her alanında ve aşamasında onu korumaya, himaye etmeye ve güvenliğini sağlamaya kefilidir. Unutmayalım ki eşitlik ve ekonomik özgürlük gibi kavramlar, kızlarımızın gelecekleri konusunda endişelenmesine, kendilerini ve kişiliklerini kanıtlama ve dolayısıyla kariyer adı altında toplumda prestijli bir konum kazanma gereği hissetmelerine neden olmakta, ancak bütün bunlar maalesef genelde pahalıya mal olmaktadır. Dolayısıyla eşler arasında sınıfsal ve kültürel eşitlik düşüncesi ortaya çıkmış, kişinin evleneceği kişi

seçiminde izlediği birtakım kriterler belirlenmiş, bu da evliliği daha da güçleştirmiş, tabiatıyla ya evliliği geciktirmeye, ya da hiç evlenmemeye neden olmuştur. Hatta kimi aileler, maddi çıkarları öne çıkararak kızlarının evliliğini geciktirmekte ya da vazgeçirmektedir.

Bir şeyi ortadan kaldırmak veya azaltmak, onun sebeplerini ortadan kaldırmaya bağlıdır. O halde öncelikle genç erkeklerimiz ve kızlarımız nezdinde evliliğin önemini ve zarureti pekiştirmeli, onlara evlenme konusunda isteksizlik, geciktirme veya evlilikten vazgeçmenin tehlikesini açıklamalı, ardından aşağıdaki yollarla evliliği kolaylaştırmak için çaba harcamalıyız:

Evlilik masraflarını azaltmak, mihir miktarlarını düşürmek, düğün giderlerini ve gereklerini asgari düzeye indirmek, eş seçiminde fakir de olsa din ve ahlak faktörünü öne çıkarmak gibi. Allah Teâlâ'nın şu kavlini daima aklımızda tutmalıyız:

«وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّاكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ»

“Aranızdaki bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir.” [Nur 32] Ve Rasûlullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in şu kavlini:

«إِنَّ مِنْ يُنْزِلُ الْمَرْأَةَ تَيْسِيرَ خِطْبَتِهَا، وَتَيْسِيرَ صَدَاقِهَا، وَتَيْسِيرَ رَحِمِهَا»

“Nişanın kolay, mehrinin kolay, rahminin (doğurganlık) kolay olması kadının iyiliğindendir.” Yine Ömer [RadyAllahu Anh] şöyle der: **“Kadınların mihrini yükseltmeyin, şayet mihrir dünyada ikram, ahirette takva olsaydı, bu hususta en ileriniz Allah Rasülü olurdu”** [Beş imam rivayet etmiş, Tirmizi sahih kabul etmiştir.]

Kızının veya kız kardeşinin rızasıyla evlenmesine izin vermeyen yahut malı ve işi için evlendirmeyen kişinin bu davranışı şer'an nehyedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır.

«فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ»

“Aralarında iyilikle anlaştıkları takdirde, onların (eski) kocalarıyla evlenmelerine engel olmayın.” [Bakara 232]

Geçim kaygıları, yanlış anlayış, düşünce ve mefhumla sonucu İslam'dan uzak bir yaklaşımla evliliğe karşı isteksiz gençler ise Allah'tan sakınsınlar ve bilsinler ki ömür geçer, arzular söner, günah, pişmanlık ve üzüntü kalır geriye. Huzur, gönül rahatlığı ve evliliğin meyveleri yalnızca salih bir eşle mümkündür.

«وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ»

“Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aramızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.” [Rum 21] Dinimizden, ahlakımızdan ve değerlerimizden tamamen uzak olan saptırıcı düşünce, davranış ve özendirmelerle dolu yıkıcı diziler ve programlarda gördüklerinizi taklit etmekten sakının! Bunlar İslam Devleti'nin yeniden ikamesi yoluyla İslami hayatın yeniden güçlü bir şekilde başlayacağından korkanların gençlerimizi bozmak ve saptırmak için saçtığı ifsat ve ifrazattır.

Ve sen ey güzel kızım, ey yiğit oğlum, kendin için Allah ve

Rasulü'nün razı olacağı bir eş seç. Mala, mülke, güzelliğe, soya, ırka, itibara bakma! Ayrıca işin veya eğitimin, evliliğinden, annelik veya babalık duygusunu tatmaktan daha önemli değil. Aksini ikisini bir arada da yürütebilirsin, işin veya eğitimin ile evliliğini birlikte götürebilirsin, istersen bunu başarabilirsin. Senin bu hayattaki öncelikli vazifen evinin ve yuvanın sahibi olmaktır. Rızık kazanmak erkeğin işidir, senin tüm ihtiyaçlarını karşılamak onun görevidir. Bu senin konum ve değer sahibi olmana mani olmadığı gibi azaltmaz da. Bilakis; senin üstlendiğin rol hakikaten çok önemli ve hiçbir erkeğin başaramayacağı en zor görevlerden biridir. Bu da insanın inşası, yuvanın kurulması ve ailenin temelini atmaktır. Bunun diploması olmaz, hiçbir iş bunun yerini tutmaz.

Ayrıca tatbik edilmediği için evlenmemiş kızların sayısının artmasında etkisi bulunan bir şer'i hükme dikkatinizi çekmek isteriz. Bu hususta diziler, filmler ve saçma sapan yazılar ve çalışmalarla yapılan saptırmalar da etkilidir. Bu da çok-evlilik konusudur. Bu Allah'ın koyduğu şer'i hükümlerden biri, Peygamberlerin bir sünnetidir. Evlenmemiş kızların sayısının artması durumlarında helal bir çözümdür. Dolayısıyla bu hükmü açıklamamız lazım. Çok evli kişiler öncelikle Allah'tan sakınmalı ve eşleri arasında adaleti sağlamalıdır. Çok-evliliğe ilişkin şer'i

hükmün saptırılmasına çok eşli kişilerin zulümleri neden olmaktadır. Eşleri arasında ayrımcılık yapmakta, bazılarını ve çocuklarına diğerlerinden daha fazla meyledip ötekileri ve çocuklarını ihmal etmektedir. Bu durum kadınlar arasında çok-evliliğin kötü görülmesine neden olmakta, eşlerinin kendilerini ve çocuklarını ihmal edeceğinden endişe etmektedir. Bu yüzden kimi zaman bazı kadınlar kuma olmaksızın hiç evlenmemeyi tercih etmektedir.

Oysa Allah Rasulü [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

«يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ، مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْصَى لِلْبَصَرِ وَأَحْصَى لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ»

“Ey gençler topluluğu, içinizden evlenmeye güç yetirenler evlensin. Çünkü evlilik gözleri (harama) kapamada ve namusları korumada en etkili yoldur. Her kim de (evlenmeye) güç yetiremiyorsa oruç tutsun, çünkü (oruç, şehveti kıran) bir kalkandır.”

Hizb-ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Muslime eş-Şami (Umm Suheyb)

اِنَّكُمْ لَمِنْ اَنْفُسِ سُلَيْمَانَ وَاجْلَسْنَا لِهَذَا الْقَوْمِ لِيُؤْتُوا مَا لَهُمْ

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir

En Nefret Edilen Helal: Boşanma

İnsanı en mükemmel şekilde kuşatan, içgüdülerini ve uzvi ihtiyaçlarını kişiye ve başkalarına en uygun şekilde gideren, insanın karşılaştığı tüm sorunlara ve zorluklara en isabetli çözümleri getiren bir şeriat... İşte İslam budur! Yaratacının kulları için razı olduğu ve kullarının Rablerini razı edeceği tek din... Nevi içgüdüsi ve insan nevini korumak, diğer içgüdüler gibi İslam'ın mükemmel bir şekilde ele aldığı konulardan biridir. İslam, bunun doyumunu için şer'i bir yol belirlemiş ve bu amaçla eşler arasındaki özel ilişkiyi, sapasağlam bir bağ olarak evlilik ile düzenlemiştir. Allah Teâla şöyle buyurmuştur:

﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ “Vaktiyle siz birbirinizle haşır-neşir olduğunuz ve onlar (nikahlanırken) sizden sağlam bir teminat almış olduğu halde onu nasıl geri alırsınız!”

Allah'a iman eden herkesin uyması gereken bu bağ, nevi içgüdüsunü doyuran çözümlerden biridir. Bunun için İslam, iyi bir eş seçimi yapmayı ve temiz insanların temiz insanlar için olmasını vacip kılmıştır ki bu birliktelik yaşamları boyunca hep güçlü ve sağlam kalsın:

﴿وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾

“temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır”

Ancak.. İnsanlar eş seçiminde hata edebilir, karakterleri ve çıkarlarındaki farklılıklar veya aralarındaki uyumsuzluk ve sevgisizlik yüzünden araları bozulabilir, evlilik hayatı sürdürülemez hale gelebilir. Yaşamları cehenneme dönebilir, dayanılmaz ve katlanılmaz bir durum oluşabilir, hiçbir çözüm bulunmayabilir ve nihayet kaçınılmaz çare gündeme gelebilir: Boşanma! Evet, İslam boşanmayı -hoş karşılanmasa da- meşru kılmış olmakla birlikte bu, eşler arasında uyumsuzluk olduğu ve evlilik hayatının sürdürülemez hale geldiği bazı durumlar için kaçınılmaz bir çözüm olarak görmüştür.

Bu sayede sürdürülemez bir evlilik ilişkisinin başkaları ve toplum üzerinde yıkıcı olabilen etkilerini bertaraf etmiş, evlilik ilişkisinin kirlenmesini veya lekelenmesini önlemiş, eşler arasında uyumsuzluk ve anlaşmazlık var diye bu sağlam bağın zarar görmesini engellemiştir. Zira Allah, yarattığı kulları ve yapılarını en iyi bilendir. Eşler arasındaki bu bağı helal kılarak onları koruma altına almış, bu bağın kirlenmesini ve Rablerinin öfkesine maruz kalmalarını önlemek üzere de bu tedbiri koymuştur.

Öte yandan hristiyanlıkta bu mesele değerlendirilmiş, kabul edilemez görülerek eşlerin boşanmasına izin verilmemiştir. Zira onlara göre evlilik kutsal bir bağıdır ve erkeğin hayatı boyunca tek bir eşi olmalıdır. Eşler kutsal evlilik hayatlarında birbirlerinden emin olmalıdır. Böylece genel bir kural olarak prensipte boşanmayı reddetmiştir. Ancak eşlerin geçimsizliği ve evlilik hayatının sürdürülemez hale geldiği durumlarla karşılaşmışlar, boşanma engelinden ötürü farklı yollara başvurmuşlar, eşler arzu ve ihtiyaçlarını gayri meşru yollardan gidermeye yönelmişler, böylece toplumda evlilik dışı ilişkiler hızla yayılmış, aile bağları sarsılmış, toplum ifsat olmaya başlamıştır. Kilisenin öncelikli referansı olan Kitab-ı Mukaddes'te (İncil) pek çok yerde şöyle

geçmektedir: “Karısını cinsel ahlâksızlıktan başka bir sebeple boşayıp başkası ile evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış kadınla evlenen de zina etmiş olur.” Buna rağmen, sıkıntılı evlilik ilişkilerinde karşılaştıkları bu zorluklar konusunda yeni mevzuat ve içtihatlar çıkarmak zorunda kalıp boşanmayı kabul edilebilir hale getirmişler, bunun için eşlerden birinin zina suçunu işlemesi, evliliğin kutsallığının çiğnenmesi, eşlerden birinin delirmesi veya ileride evlilik hayatı ve çocuklar için risk teşkil edecek şekilde şiddetli ve kronik psikolojik sorunlar yaşaması ya da eşinin izni veya bilgisi olmaksızın üç yıl veya daha uzun süreliğine evi terk etmesi, rızası ve onayı olmadan eşlerden birinin evliliğe zorlanmış olması gibi birtakım gerekçeler belirlemiştir.

Evliliği sürdürülmesi ve asla koparılması gereken “kutsal” bir bağ olarak tanımlayan kilisenin bu tavrına rağmen, pek çok ailenin maruz kaldığı ve evlilik hayatının sürdürülemez hale geldiği sıkıntılar karşısında belirli durumlar için boşanmaya izin vermek zorunda kalarak kutsal kitaplarını çiğnemiştir.

Bir başka yaklaşım da özgürlük ve feminizm yanlılarının, evlilik dışı ilişkiler içinde dileyenin dilediği gibi yaşamasına çağrıda bulunur. Böyle bir yaklaşımın, toplumun çekirdeği olan aile kurumunu zayıflatmak ve yıkmak amaçlı olduğuna kuşku yoktur zaten.

Feminist bir varoluşçu bir yazar olan Simone de Beauvoir evlilik için; “Evlilik bir kadın için ümitlerini ve hayallerini yok eden müebbet hapistir” der ve evliliği, yok edilmesi ve ortadan kaldırılması gereken kadını aşağılayıcı bir kurum olarak tanımlar. Feminist felsefe, “Hemcins veya karşıt cins iki birey arasında herhangi bir zamanda birleşme ve ayrılma özgürlüğü”ne çağırır. Kuşkusuz bu yaklaşım, aileyi ve toplumu tümüyle yıkmaya, soy bağını karıştırmaya, ahlaksızlık ve fitne saçmaya yönelik iğrenç bir hayat profili öngörmektedir.

İnsanı, hayatı ve kainatı yaratan Allah Subhânehu'nun katındaki tek din olan İslam insanın yaşamını en mükemmel şekilde düzenlemiştir. Zira bu din, insanı yaratanın katındandır. İnsanı, onu yaratan daha iyi kim bilebilir, selim fitrata uygun bir hayatı düzenleyebilir ki? Allah, içgüdülerini doğru bir şekilde doyurmaları, çoğalmaları, türlerini sürdürmeleri,

bu hayatta insanca yaşayabilmeleri için insanoğluna evlilik emretmiş ve evlilik sürecini başından sonuna mükemmel bir şekilde düzenlemiştir. Ancak kimi zaman evlilik ilişkisi güzelliğini kaybettiren etkilere maruz kalabilir. Şeytan da eşler arasını ayırmak için çaba harcayarak kendini mutlu etmeye çalışır. Nitekim Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

«إِنَّ إبليس يضع عرشه على الماء ثم يبعث سراياه فأدناهم منه منزلة أعظمهم فتنة يجيء أحدهم فيقول فعلت كذا وكذا فيقول ما صنعت شيئا قال ثم يجيء أحدهم فيقول: ما تركته حتى فرقت بينه وبين امرأته قال فيدنيه منه ويقول: نعم أنت...»

“İblis tahtını su üzerine kurar. Sonra grup grup askerlerini gönderir. Askerlerinin derece ve makamca kendine en yakını fitnesi en büyük olanıdır. (Şeytanın) Askerlerinin biri gelir ve “şöyle şöyle işler yaptım” der. İblis ona, “sen hiçbir şey yapmadın” der. Sonra onlardan başka biri gelir ve “Kendisiyle karısının arasını iyice ayırmaya kadar insanı bırakmadım” der. Bunun üzerine İblis onu kendisine yaklaştırır ve “sen ne iyisin der.” İşte bu şeytanın işlerinden biridir. Allah, hoş görmese de boşanmayı helal kılmıştır, ancak tüm çabalara rağmen eşler arasındaki sorunlar ve anlaşmazlıklar çözülmez hale geldiğinde ve evlilik hayatı sürdürülemez olduğunda başvurulabilecek helal bir çözümdür bu. Çünkü artık eşler arasındaki evlilik kötüye gitmiş, tehlikeli bir hal almıştır.

İşte İslam, toplumları her tür şaibeden, ifsat edici düşüncelerden ve yanlış ilişkilerden arındırmak, düşünceleri ve ilişkileri temizlemek ve netleştirmek üzere gelmiş, apaçık ve belirgin hale getirmiştir. İslam’ın mefhumları ve çözümleri bağlamında sürdürülemez olduğu durumlarda evlilik ilişkisine getirdiği bu çözüm, oluşabilecek sorunların ortadan kaldırılması içindir. Zira bu ilişki artık arılığını, temizliğini, merhametini, sevgisini ve amaçlarını kaybetmiştir ve hoş olmayan, rahatsız edici bir yolla da olsa çözüme kavuşturulması gerekmiştir.

Allah Teâla bu mesele için başlı başına bir sure tahsis etmiştir:

Talak Suresi. Ayrıca Bakara Suresi’nde de uzunca bahsetmiş, insanlar için hükümlerini beyan edip yaşamlarını Rablerinin arzuladığı gibi düzenlemelerini emretmiştir. Böylece toplumu ve aileyi olası tehlikeler, sarsıntılar ve yıkımlara karşı koruma altına almıştır. Bu muazzam dinin getirdiği çözümler toplumsal varlığı, kötülükten uzaklaştırıp ayak tutan dayanaklarını güçlendirir.

Maruz kaldığımız kötülük veya şer her ne olursa olsun İslam’da, verdiği hükümde ve bu hükümlerin sonuçlarında herkes için hayır vardır. Ancak kimi zaman biz bu hayrı bilemeyiz, göremeyiz.

﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

“Hoşunuza gitmediği halde savaşı size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz.” [Bakara 216] Boşanma, her ne kadar birtakım kötü, trajik, rahatsız edici ve hoş olmayan sonuçları olsa da, evlilik hayatının tüm çabalara rağmen sürdürülemez hale geldiği, kötülük ve mefsedete yol açan bir cehenneme dönüştüğü durumlarda, ayrılmaları birlikte olmalarından daha hayırlıdır ve gerek eşler, çocuklar ve aileler için gerekse toplum için Allah’ın izniyle hayırdır.

Evlilik sapasağlam bir bağdır ve İslam evlilik için eşlerin karşılaşabileceği zorluklar ve sıkıntılar karşısında sağlam durabileceği güçlü ve sabit dayanaklar, çözüm getiren hükümler belirlemiştir. Böylece evliliğin Allah için sevgi ve merhamet onu razı etmek için birlikte çalışmak ve Müslüman bir nesil inşa etmek temelinde olmasını, böylece güçlü, sağlam ve dayanışma içinde bir toplum sağlamıştır.

Hizb-ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Zinet es-Samet

Kadın ve Çocuklara Karşı Şiddet Laik Batı'dan İthal Edilmiş Bir Salgındır

Evlilik içinde şiddet İslam beldelerinde dahi giderek artan sayıda kadın ve çocuk için olağan olmaya başladı. Özellikle kopyala-yapıştır Batılı yaşam tarzı ve yönetimi sayesinde aile içi şiddet denen kara bulutun Müslüman toplumlar üzerindeki gölgesi her gün daha da büyüyor.

Aile birliğinin dağılması ve dolayısıyla İslam beldelerindeki sosyal hayatta huzur ve ahengin kaybolması; Batılı kapitalist ideolojinin icadı insan yapımı laik liberal fikir ve değerlerin yüceltilmesinin kaçınılmaz sonucudur. Bu ideoloji; insanın peşinde koşturması gerektiği ideallerin yine insanın kendi eliyle kendisi için belirlemiş olduğu değerler olması gerektiğini öne sürmektedir. Bilhassa Batılı cinsiyet eşitliği ideali; gayrimüslim Batılı halkların başına bela olmuş hastalıkların aynılarını bizim toplumlarımıza ve ailelerimize de bulaştırmıştır. Cinsiyet eşitliği ideali; liberal hürriyetlerin ve bencil arzuların peşinde koşmaya teşvik ederek evlilik ve toplumsal hayattaki ilişkileri bozmaktadır. Saygı, refah, kadının, çocukların ve erkeklerin haysiyeti gibi tüm unsurların altını oymaktadır. Aynı anda İslami hükümleri şiddetle kınayan laik ajandalar Müslüman ailelerin gırtlaklarına yapışmış, onları çaresizlik içinde boğmaktadır.

Üstelik bazı çağdaş entelektüellerin iddia ettiği gibi toplumlarımızdaki vahim çürümenin hızla büyümesi de basit beceriksiz politikaların sonucu değildir. Bunu iddia edenler ne kadar yanılıyorlar! Tam aksine bu çürüme, kendi halkının hayati meselelerini etkili bir şekilde çözmekten aciz olan kapitalist ideolojinin engellenemez neticesidir. Ancak kendi bekasını korumak için kendi çürüklerini gizlemekten ve başka inanç sistemlerinin kültürünü ve hayat tarzlarını yok etmekten başka çaresi bulunmamaktadır. Toplumlarımızda baş gösteren şiddet sorunu, en başta da aile içi şiddet sorunu, İslam topraklarını işgal etmek için Batı'nın uzun vadeli planlanmış sinsi projesinin ürünüdür ve beldelerimize dayattıkları laik yönetim sistemleriyle, kukla rejimleriyle, resmi kurumları, dernekleri ve feminist kadın hakları kuruluşları aracılığı ile hayata geçirilmiştir. Tüm bunlar sömürgeci güçlerin Müslüman halklara boyun eğdirmek için kullandıkları araçlarıdır. Bu makale, İslam beldelerimizde kadın ve kızlara karşı yaygınlaşan şiddetin devasa boyutunu gözler önüne sermeyi amaçlıyor.

Tunus; 1957'de Arap dünyasında modern Medeni Kanun uygulamaya geçiren, İslam'ın içtimai ve aile hukukunun birçoğunu devre dışı bırakıp yerine laik hükümleri dayatan, ilk Arap ülkesidir. Batılı hükümetler, feministler ve kurumlar bu koyu laik devleti İslam dünyasında kadın haklarını teminat altına alan model ülke olarak sunmuşlardır daima. Ancak

topluma dayatılan ve zorla tatbik edilen laik liberal değerler, politikalar ve kanunlar sadece halka karşı zulümleri ve özellikle de kadınlara karşı şiddeti artırmıştır. Bugün bu Kuzey Afrika ülkesi aile içi şiddette dünyanın en yüksek oranlarına sahip ülkelerden birisi olmakla biliniyor. Araştırmalar kadınların neredeyse yarısının hayatlarının bir bölümünde şiddete maruz kaldıklarını gösteriyor. Tunus Demokratik Kadınlar'ın (ATFD, Fransızca kısaltma) yaptığı bir araştırma, şiddete maruz kalmış kadınların %84'ünün evli olduğunu ve vakıaların %82'sinin kocanın evinde meydana geldiğini gösteriyor.

Ulusal Aile ve Nüfus Dairesi; Tunuslu kadınların neredeyse %50'sinin herhangi bir çeşit şiddete maruz kaldığını ve bunların %42'sinin üniversite mezunu olduğunu açıkladı. Örneklem seçilerek 3 bin kadınla yapılan bir araştırma, kadınların %31'inin fiziksel şiddet, %28'inin cinsel şiddet ve %7,1'inin ekonomik şiddet yaşadığını ortaya koymuştur (13 Ağustos 2014). Bu yıl "Kadınlar Hakkında Araştırma, İnceleme ve Dokümantasyon" adında BM altında çalışan Tunuslu bir kuruluşun yayınladığı bir araştırma; 2011 -2015 yılları arasında kadınların %7090-'ının, cinsel tacize uğradığını, tacizlerin çoğunlukla toplu taşımalarda meydana geldiğini, tespit etmiş.

Kadınların güvenliği konusunda başka bir endişe kaynağı ise kadın kaçakçılığıdır. Uluslararası Göç Örgütü'nün (IOM) açıklamasına göre Tunus, "zorla veya zorunlu çalışmaya ve seks ticaretine" maruz bırakılan kadınlar için bir kaynak, hedef ve transit ülke konumundadır.

Tüm bunlar; kanunlarda yapılan tüm uyarlamaların Tunuslu kadınları korumada sadece akamete uğramakla kalmayıp dahası zulümlerin ve şiddetin arttığının delilidir. Buna rağmen Tunus daha laikleşmenin peşinde koşturuyor. Tam toplumsal cinsiyet eşitliğini anayasasına yerleştirerek ve yine bu yıl içinde bu doğrultuda "Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Kanunu" çıkartarak hala daha fazla laik Batılı idealleri ve kanunları uygulamanın peşinde olduğunu kanıtlıyor.

Türkiye'nin misyonu ise; kadın haklarında rol model olmak ve laiklik, demokrasi ve toplumsal cinsiyet eşitliği gibi kapitalist değerleri teşvik etmek üzere İslam dünyasına öncülük etmektir. Türkiye neredeyse kadınlara dair her uluslararası anlaşmada aktif olarak yer almaktadır. 1986 yılında Birleşmiş

Milletler'in "Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesi"ni (CEDAW) imzaladı. 1990 yılında Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü'nü (KSGM) devlet mekanizmasının bir parçası olarak kurdu. KSGM koordinasyonunda Türkiye 1995 yılından bu yana BM'nin Pekin Deklarasyonu ve Eylem Platformu'na aktif olarak katkıda bulunmaktadır. Yine 11 Mayıs 2011'de açılan Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi, bilinen adıyla "İstanbul Sözleşmesi"ni 12 Mart 2012'de ilk imzalayan ülke olmuştur. Kadına karşı şiddetle mücadele; 1995 yılından beri devlet politikası olarak tanınmaktadır ve devletin birçok kurumu tarafından benimsenmiştir.

Ancak tüm bunlar ve ülkede toplumsal cinsiyet eşitliğini teşvik ve uygulama çaba ve girişimleri dünyada kadınlara karşı şiddetin en hızlı oranla artan ülkesini meydana getirmiştir. Türkiye Adalet Bakanlığına göre 2003'ten (AKP'nin iktidara gelmesinden sonra) 2014 yılına kadar kadın cinayetlerinde %1400 artış olmuştur. En dikkat çekici husus ise CEDAW ve Pekin Deklarasyonu gibi uluslararası anlaşmalar uyarınca en büyük kanuni değişiklikler ve düzenlemeler AKP hükümetinin döneminde gerçekleştirilmiş olmasıdır.

TÜİK (Türk İstatistik Kurumu), on kadından dördünün aile içi şiddet gördüğünü söylerken Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın raporuna göre Türkiye'de kadınların %86'sı eş veya bir aile ferdinden fiziksel veya psikolojik şiddet görmüş. Sadece 2015 yılında 300'den fazla kadın aile içi şiddet sonucu hayatını kaybetti. 2014 yılında onlarca kadın polis korumasına rağmen kocaları tarafından öldürüldü. Hâlihazırda Türkiye'de resmi olarak 100'den fazla sığınma evi bulunuyor, kapasiteleri ise 3 binden az kadını barındıracak kadar. STK'lar aşırı yoğun ve her yıl 20 binden fazla kadın sığınma talebinde bulunuyor. Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu; 2017 yılında 409 kadının cinayet kurban gittiğini, 387 çocuk istismar vakası ve cinsel saldırıya uğrayan 332 kadının kaydedildiğini duyurdu. Bu rakamlar her yıl daha hızlı daha çok artıyor. Bir başka tüyler ürpertici gelişme ise çocuklara karşı şiddet olaylarıdır. Boşanma davalarında yeni bir trend çıktı ortaya: babalar, boşanmak isteyen annelerden intikam almak için öz evlatlarını öldürüyor. Bu şekilde sadece 2017 yılında 20 çocuk öz babası tarafından öldürülmüştür.

Laik ve başka gayri İslami rejimler ve nizamlarla yönetilen diğer İslam beldelerindeki rakamlar ve raporlar da benzer iç karartıcı tablolar sergiliyor. Afganistan'da Afgan kadınlarının %80'i hayatları boyunca en az bir şiddet türüne maruz kalmış veya kalmaktadır (UNFPA 2016). Halk Sağlığı Bakanlığı; toplumsal cinsiyet kaynaklı 8 bin 188 vakıya tespit etmiş. Bunların içinde 2 bin 806 fiziksel şiddet, 3 bin 470 psikolojik istismar, bin 207 temel ihtiyaçlara erişim engeli, 403 zorla evlilik, 166 cinsel saldırı ve 136 cinsel istismar vakası kaydedilmiş. Afganistan Kadın İşleri Bakanlığı 2017 yılında 4 bin kadına karşı şiddet vakasının kaydedildiğini duyurdu.

Mısır'da her yıl 1,5 milyon, yani günde 4 binden fazla kadın aile içi şiddete maruz kalıyor (Mısır Ulusal Kadınlar Konseyi / 2016).

Filistin'de evli kadınların %37'si kocaları tarafından herhangi bir şekilde şiddete maruz kalmış (Filistin Toplumunda Şiddet - Ulusal Araştırma, 2011). Endonezya benzer istatistiklere sahip. Kısaca, 2016 yılında 245 bin 548 kadın kocasından şiddet görmüş (Komnas Perempuan, 2016). Malezya ise sadece Ocak 2016'da 10 bin 282 aile içi şiddet vakasıyla hemen peşinden geliyor. (WAO, 2016) BBC Farsça Servisi'nin haberine göre İran'da kadınların %66,3'ü şiddete maruz kalmış (RUDAW, 2014).

Kadına karşı şiddet ve aile içi şiddet denen bu devasa felaket; hakikaten de beldelerimize Batı'dan ithal edilmiş bir fenomendir ki sahip olduğu kapitalist, laik ve liberal değerler sisteminden dolayı zaten Batı kendisi bu tarz cürümlerin salgınından mustariptir. Örneğin Birleşik Krallık'da İngiltere ve Galler'de 2016 yılının sonunda 1,2 milyon kadın aile içi şiddetten dolayı şikâyetle bulunmuş. 4 kadından 1'i aile içi şiddete maruz kalmaktadır (Ulusal İstatistik Bürosu). 2014 yılında Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın (FRA) yayımladığı bir araştırma; Avrupa Birliği'ndeki kadınların üçte birinin 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığını ortaya koydu. Bu rakam 62 milyon insana tekabül etmektedir. 28 Avrupa ülkesinde yapılan bu araştırma, Avrupa kıtasında 10 kadından birinin herhangi bir biçimde cinsel şiddet yaşadığını ve 20 kadından birinin tecavüze uğradığını tespit etmiş. Kadınların %55'i cinsel taciz yaşamış. Tacizler çoğunlukla iş yerinde vuku bulmuş ve mağdurların %75'i nitelikli meslek sahibi veya üst düzey yönetimde çalıştığı halde izzetlerine karşı bu şiddete maruz kalmışlardır. Bu veriler kadınların statüsünü yükseltmenin yolunun kadının istihdamıyla sağlanacağı iddialarını yalanlamaktadır. İlginçtir ki toplumsal cinsiyet eşitliği kanunları için övülen ve BM'nin Cinsiyet Eşitliği Endeksi, Dünya Ekonomik Forumu 2013 yılı raporu ve Avrupa Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Enstitüsü'nün dünyanın en cinsiyet eşitlikçi ülkeleri olarak simgelediği ülkeler - Danimarka (%52), Finlandiya (%47) ve İsveç (%46) - en yüksek şiddet oranlarına sahipler.

Huffington Post gazetesi 5 Nisan 2017'de ABD'deki şiddet istatistiklerini yayınladı: Her gün en az 570 kişi cinsel şiddete maruz kalıyor. Neredeyse her gün ülkenin her yerinden kolej kampüslerinde vuku bulan cinsel taciz haberleri yayınlanıyor. Ve bu ülke şu an resmi olarak en az 15 kadına cinsel tacizde bulunmuş olmakla suçlanan bir Başkan tarafından yönetiliyor. 1998'den beri en az 18 milyon tecavüz kurbanı olmuş. 6 Amerikalı kadından 1'i hayatında bir kez bir tecavüzden veya tecavüz teşebbüsünden sağ kurtulmuş. Tecavüz kurbanların ortalama sayısı yılda 321 bin 500. Buna ilaveten ABD'de aile içi şiddet de son derece yaygın. Neredeyse 5 milyon kadın partneri/eşi tarafından fiziksel şiddet görmüş...

Saymakla bitmiyor... Kendini kadın ve insan haklarının bekçisi ilan eden bu ülkede cinsel taciz, tecavüz vs. her türlü şiddeti epidemik boyutlarda bulmak mümkün.

Dünya genelinde sınır ötesi insan ticaretinin eline düşen tahmini 800 bin insandan %80'ini kadın ve kızlar oluşturuyor. Bunların %70'i cinsel sömürü için satılıyor. Dünyada 10 kadından 7'si hayatının herhangi bir döneminde fiziksel veya cinsel

şiddet yaşadığını bildirmiştir. Dünya genelinde işlenen cinsel saldırıların %50'si 16 yaşından küçük kızlara karşı işleniyor. 100 milyondan fazla kız çocuğu sırf kız oldukları için (doğum öncesi cinsiyet belirlemesi sayesinde) doğmadan önce öldürülüyor. Bugün tüm bunlar uluslararası ve ulusal politikalara hâkim olan kapitalist laik sistemin gözetimi altında meydana geliyor. Bu sistem kadınlara ve kızlara karşı şiddet dalgasını durdurmak için tamamen çaresiz ve aciz olduğunu ispat etmiştir. Dahası, hem uluslararası hem de ulusal alanda teşvik ve tatbik edilmekte olan bir yığın cinsiyet eşitliği kanunlarına, yasalarına, antlaşmalara, girişimlerine ve programlara rağmen hem Batılı hem de Müslüman ülkeler apaçık bir şekilde kadınlara ve kızlara karşı şiddeti durdurmakta akamete uğramışlardır, hatta sorunun boyutunu dahi sınırlandırmaktan aciz kalmışlardır.

Müslüman ve ecnebi ülkelerden vermiş olduğumuz bu örnekler; insanları heva ve heveslerine göre davranmaya teşvik eden kapitalizmin liberal laik değerlerinin ve eğlence sanayisinin kadınların konumlarını aşağıladığını, cinsel hürriyetleri teşvik ederek toplumda kadın erkek ilişkilerine zarar verdiğini ve tüm dünyada kadınlara karşı aşağılayıcı ve şiddet içerikli davranışları doğrudan tetiklediğini göstermektedir. Ayrıca kadın erkek arasındaki ilişkileri ve etkileşimi güven verici ve sahih verici bir şekilde düzenleyen kuralların ve kanunların olmayışı, bununla birlikte kadının namusuna ve izzetine karşı her türlü

saldırıya karşı etkili cezaların yokluğu, kadına karşı şiddetin aşırı derecede artmasına yol almıştır. Bu yozlaşmış değerler ve görüşler toplumlarımızda hâkim olduğu sürece politikalarda yapılan değişiklikler veya kadın kuruluşların açılması istikrarlı bir şekilde sorunu çözmede akamete uğramaya mahkûmdur. Hatta her türlü politika ve kanuni değişiklik ancak statükoyu koruyacak, İslam beldelerimizde zararlı sömürge temelli inanç sistemlerinin ve yapıların hâkimiyetini ve varlığını devam ettirecek, kadınların izzetine ve refahına karşı saldırıları artıracak ve Müslüman toplumlarımızın dokusundaki tahribatı hızlandıracaktır.

Bu salgının tek çaresi; Batılı kapitalist sömürgecilerin üzerimize dayattığı bu bozuk laik liberal sistemleri tümüyle reddedip İslam beldelerinin geleceğini sadece İslam nizamı üzerine yeniden inşa etmektir.

﴿قُلْ أَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

"De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğretiyorsunuz? Oysa Allah, göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir." [Hucurat 16]

Hizb ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Zehra Malik

Müslüman Aile ve Şizofreni

(Tercüme)

Bir milletin aile yapısı ile milletin ideolojisi doğrudan birbirine bağlıdır. İdeolojisinden fıskıran fikirler de o milletin değerlerini, mefhumlarını ve kanaatlerini belirler. Böylece toplumun inandıkları ile onlara hükmeden yasalar ve kurallar birbiriyle uyum içinde olur ve kendisini diğer milletlerden ayıran eşsiz özelliklerini oluşturur. Ancak nizamlarla akide arasındaki ahenk toplum içinde denge ve disiplini de oluşturabiliyor anlamına gelmez ve halkının işleriyle ilgilenen nizamın meşruluğunu göstermez. Sistemin doğruluğu akidesinin doğruluğuna bağlıdır. Bu da ancak İslam'da vardır.

Batı'nın akidesi İslam akidesiyle çelişen iki temel fikir üzerine inşa edilmiştir: din ve devleti birbirinden ayırmak ve fertlere mutlak özgürlüklerin verilmesi. Dolayısıyla Batı'nın aileye bakış açısı da bu fikirler üzerine kuruludur. Buna mukabil Batılı kanun koyucu, aile hukukunu yaparken ferdiyetçiliği, hürriyeti ve dine aykırılığı teminat altına almıştır. Batı toplumundaki ailelerde değer sisteminin çöküşü ve dolayısıyla hem fertlerde hem de toplumda meydana gelen parçalanmanın, kaosun ve krizin açıklaması budur. Nihayet aile mefhumu iki insanın bir araya gelmesiyle sınırlandırılmıştır. Bunlar kadın ve erkek, erkek ve erkek veya kadın ve kadın olabilir. Aileye çocuk eklenecekse bunu evlat edinerek veya rahim kiralarak (taşıyıcı annelik) yapmak da mümkün!

Evet!! Dinin kökten sökülüp atılmasıyla elde edilen bu mutlak hürriyetler sayesinde Batılı kanun koyucuyu aile kurumunun ayarlarına müdahale etmiş ve onunla ilgili tüm hükümleri "medeni kanun" ilan etmiştir. "Medeni kanunun" hükümleri bu ferdiyetçi bakış açısıyla uyumlu ve hürriyetlere karşı saygılı yapılmıştır. Bu sayede eşcinsel evlilikler meşru olmuş ve toplumsal cinsiyet eşitliği, ensest, bekâr annelik, evlilik dışı ilişkiler, ensest sonucu çocuklar, miras ve velayet gibi meselelerin hepsi bu azgın ferdiyetçilik ile gerekçelendirilmiştir. Bu sayede kutsallaştırılan fert; kendi menfaatini toplumun menfaatinden üstün görmüştür ("benden sonra tufan" anlayışı).

Hakikaten de bu bireysellik Batılı toplumu kasıp kavuran bir tufan olmuştur. Can damarına saplanarak tüm ahlaki, insani ve ruhi değerlerini çöktürmüştür. Artık ferdin maddi menfaatinden başka hiçbir şeyin kıymeti kalmamıştır! Böylece ailevi ilişkilerdeki sorunlardan biri de kanunların bizzat kendileri olmuş ve krizi daha da derinleştirmiştir. Çünkü onlar; insan ve hayat hakkında bozuk bir bakış açısından çıkmıştır!!

Batılı akidenin bozukluğuna ve ondan fıskıran nizamların fasitliğine rağmen, toplum içinde kanunlar hakkındaki fikir birliği ve gördüğü kabul, hatta tuhaflığına ve ahlaksızlığına rağmen istenirliği, fikir ile sistem arasındaki uyumu yansıtmaktadır. Bundan dolayı Avrupa'nın ve Amerika'nın sokaklarında eşcinsellerin ve haklarının korunması için yürüyüşler yapıldığını veya zinaya izin veren kanunların yürürlüğe sokulduğunu veya Norveç'te olduğu gibi insanlarla hayvanlar arasında evlilik hukuku talep edildiğini görüyoruz. Hatta böcekler, deniz ve kümes hayvanları hariç buna

yakında izin verilmesi bekleniyor!

Böylesi ahlaksız ve utanç verici kanunlar, Batılı akidenin insanoğluna bakışındaki bozukluğun seviyesini göstermektedir. Daha da ötesi, beşer mahsulü kanunların insanı tanımada ve sorunlarını çözmede ne kadar aciz, eksik ve bozuk olduğunu göstermektedir. Bu nedenle Batılı kanun koyucular, insani sorunları idrak etmekten ve çözüm sunmaktan aciz oldukları için "dilediğini dilediğin gibi yap" diyen hürriyet yalanına başvurmak zorunda kalmıştır. Yani aslında "Hürriyet" zayıflığın ve akametinin mazeretidir!!

Ancak İslam beldelerindeki aile krizi başka bir şeydir. İslam beldelerindeki aile krizi; halkın akidesiyle alakasız, kendilerine zorla dayatılmış ve üzerlerine cebren tatbik edilen çürük bir sistemin krizidir. Bir taraftan bu sistemin başarısızlığı, diğer taraftan ümmetin akidesine, ölçülerine ve kanaatlerine savaş açması korkunç bir kaos durumuna neden olmuştur.

Maalesef bugün İslami aile, inandığı ve hayattan kopması mümkün olmayan dini ile dini hayattan koparmaya dayalı kanunlar arasında bir tür şizofreni durumu yaşamaktadır. Karşıtların birbirine karıştırılması yapıcı değil yıkıcıdır ve hem bireyi hem de toplumu sorunlu ve iki kat karmaşık bir krize sokar!

Allah'ın evlilik, boşanma, nafaka, vesayet, miras, velayet ve nesep hakkındaki hükümleri ile üzerimize dayatılan karma hükümler arasında bırakılarak Allah'ın emirlerine uymaktan alıkonulduk ve Allah'tan başkasının kanunlarının uygulanması mümkün kılındı. Despotça bir girişimle aileye ve karı ve kocanın rollerine ve çocuklara yönelik İslam'ın bakış açısıyla taban tabana zıt bir bakış açısı oluşturulmaya çalışılmaktadır!

Örneğin Tunus'ta 1956 yılında Burgiba tarafından çıkarılan, ancak temelleri ve içerdiği maddelerden dolayı Allah'a ve Rasülü'ne savaş ilanı kabul edilen Ahval-ı Şahsiye Kanunu (Medeni Kanun), çok eşliliği yasaklayıp cezalandırıyor, erkeğin tek taraflı boşanma hakkını iptal edip mahkemeye veriyor, karısından itaat bekleme hakkını kaldırıyor, kürtajı serbest bırakıp evlat edinmenin önünü açıyor. Ve yine İslam hukukuna aykırı CEDAW sözleşmesi ve içerdiği maddeler aracılığı ile özellikle İslami miras hukukunun yasaklanması ve Müslüman kadının bir kâfirle evlenmesine cevaz verilmesi gibi değişiklikler yapılmıştır. Medfun Burgiba'nın savaşını devralmış Es-Sebsi yönetimindeki Tunus hariç, Arap ülkelerinin

çoğu bu sözleşmelere tereddüt ederek de olsa çekincelerini ifade ettiler. Yine Afrikalı Kadınların Haklarına dair Maputo Protokolü veya kadın, aile ve çocuk haklarına dair Birleşmiş Milletlerin planları ve kadın hakları komiteleri ve feminist kuruluşlar ve tüm diğer sözleşmeler ve projeler sadece Müslümanların içinde kök salmış İslam'ın aile ve kadına dair fikirlerini ortadan kaldırmayı amaçlıyorlar. Müslümanların aileye dair ümit ettikleri ile gerçek arasındaki uçurum da bundan kaynaklanmaktadır.

Bugün İslam dünyasında ailenin durumuna bakıldığında, evlilik ve boşanma oranları, evde kalmışlık, evlenmekten çekinen/korkan ve geciktiren gençler, ailevi roller arasında çatışma, karı-koca ilişkilerinin ve annelik görevinin küçümsenmesi gibi olguların artması ve oranlarının günden güne yükselmesi ile birlikte geçim koşulları ve ekonomik zorluklar buna tuz biber ekmektedir. Daha da ötesi inandığımız akide ile bize dayatılan kanunlar arasındaki şizofreni durumunu meydana getirmektedir.

Kadın olsun erkek olsun, bir Müslümanda düzenli ve tutarlı bir şahsiyet içinde yaşadığı toplum sayesinde oluşur. Bu sayede dengeli ve disiplinli bir bireye dönüşür. Davranışları iman ettiği fikirlerle uyum içinde olur. Ve kendisiyle, insanlarla ve Yaratıcısıyla olan ilişkisini Allah'ın hükümlerine riayet ederek düzenleme arzusu, başkalarının telkinlerine gerek duymadan, Yüce Rabbine karşı

olan takvasından meydana gelmektedir. Böylece hükümleri tatbik etmesi ve bundan dolayı mutmain olması da kolaylaşır. Toplum ve bilhassa ailesi içindeki rolü saygıya değerdir, Allah ve Rasulü'nün emrettiği gibi ailesine korunması gereken bir kale vasfıyla bakar. İşte böyle bir aile birbirine bağlı, üretken, verimli ve gerek ümmetle, gerekse maslahatlarını benimseyen devletiyle bir bütündür.

Müslüman ailelerin böyle bir fikri kalkınma gerçekleştirebilmesi, bu uyum ve dengeyi yakalayabilmesi, sorumlu ve olgun şahsiyetler yetiştirebilmesi ancak yapıcı değil yıkıcı olan bu fasit rejimlerin ortadan kaldırılıp yerine nizamlarını akidesinden alan, ümmeti koruyan ve ihya eden, hakiki anlamıyla vahdet mefhumunu gerçekleştiren adil bir devletin kurulmasına bağlıdır. Tek bir candan tek bir aileye, tek bir devlete ve tek bir Ümmete dönüşüm işte böyle olur!

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾

“Sizi bir tek candan (Âdem'den) yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye eşini (Havva'yı) yaratan O'dur.” [Araf 189]

Hizb ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi adına
Nesrin Buzafiri

Laik Batı Toplumunda Ailelerin Çöküşü

Bölüm 2:

Laik Batı Devletlerinde Aile Kurumunun Çöküşünün Sebepleri:

Batılı hükümetler, toplumlarındaki aile çöküşünü engellemek için çeşitli girişimlerde bulunmaya çalıştılar. Ancak, bu girişimler bir işe yaramamıştır. Bunun nedeni, aile çöküşünün başlıca sebebinin, temel laik değerler ve kapitalist liberal toplumlarda evlilik ve aile hayatını korumaya yeterince önem verilmemesi olduğunun farkında olmamalarıdır.

Liberal Kişilik ve Cinsel Özgürlükler:

Liberal toplumların “kişisel ve cinsel özgürlük” temelli kültürü, bireyin davranışlarının ve diğerlerine karşı sorumluluklarının mesuliyetini üstlendiği bir zihniyet yetiştirmekten ziyade dünyevi ve kişisel heva ve heveslerin peşinden koşmak üzerine hayata dayalı hedonistik ve kaygısız bir zihniyet yetiştirmiştir. Bu, evliliği özgürlüklerinin kısıtlanması, bekâr ve özgür olmaktan ve istedikleri kişiyle istedikleri zaman cinsel ilişkiye girmekten vazgeçmelerini gerektiren; bağlılık, sadakat ve sorumluluk korkusu sebebiyle, birçok bireyde evliliğe karşı bir nefrete/isteksizliğe neden olmuştur. Bu, birçok liberal toplumda boşanmanın ana nedenlerinden biri olan; gençlerin evlilik dışı gebelikleri, kürtajlar, bekâr anneler ve zina oranları

ile sonuçlanan, her önüne gelenle beraber olunan bir kültürün fişkırmasına neden olmuştur. Independent'in yaptığı bir araştırmaya göre, Birleşik Krallık'taki evli erkeklerin %5060-ı, evli kadınların ise %4555-i zina yapıyor. Times'ın rakamlarına göre ise, İngiltere'deki boşanma nedenlerinin %12'si zinadan/aldatmadan kaynaklanmaktadır. Bir aile hukuku firmasında yardımcı avukat olan Abigail Lowther, ihanetin Birleşik Krallık'taki diğer boşanma sebeplerine kıyasla “hızlı bir yükselişte” olduğunu belirtti. Statista'dan gelen sayılara göre Danimarka'daki evli çiftlerin %46'sının yasak ilişkileri vardır. ABD'de ise, yapılan bazı araştırmalarda, her 3 kişiden 1'i eşini aldattığını itiraf etmiştir. Hatta liberal toplumlarda, evlilik ve sadakatin kutsallığı, “zina hizmetleri” sağlayan işletmelerin

devlet içinde yasal olarak faaliyet gösterdiği ölçüde zarar görmüştür! Ancak, kişisel özgürlüğün en üst düzeye çıkarılması felsefesi, bireylere arzu ettikleri mutluluğu sunmamaktadır. İngiliz Kızıl Haç ve Ortaklarının (British Red Cross and the Co-operative) Aralık 2016'da yayınlanan bir raporu, boşanma ve aile çöküşünün Birleşik Krallık'ta epidemik bir yalnızlığa yol açtığı sonucuna ulaşmıştır. Öyle ki, 9 milyon Britanyalı yalnızdır.

Bu liberal kültür ve yaşam tarzı, bir erkeğin sayısız kadın ile evlilik dışı ilişkilere sahip olabileceği ve farklı annelerden çocuğu olan bir babanın, çocuğu veya annesi için ayda bir kez olası bir kontrol dışında başka hiçbir fiziksel veya duygusal sorumluluk almadığı durumları meydana getirmiştir. Bu davranış milyonlarca çocuğun ve kadının hayatında silinmez yara izleri bırakmıştır. Eski İngiliz Yüksek Mahkemesi Aile bölümünde Yargıç olan Paul Coleridge, bunu “nüfusun önemli bir kısmının bağlı olduğu ‘müzikal ilişkilerin’ ya da ‘partner değiştirmenin’ sonu gelmez bir oyunu ve mükemmel bir ilişki için sonsuz ve beyhude bir arayış” olarak tanımladı. Aynı zamanda ilişkinin; sadakati, bağlılığı ve ilgiyi temel alıp almadığı konusunda emin olmadıkları için evlenecek bir eş arayışında olan bireylerde güven eksikliğine sebep olan bir durumdur. Ayrıca, her önüne gelenle beraber olan ve kendi arzularının esiri olan kişilerle dolu bir sosyal çevrede yaşıyor olmaktan kaygı duyuyorlar. İşte liberal Batıdaki evlilik oranlarındaki düşüşün sebeplerinden birisi budur.

Dahası, çeşitli sektörler tarafından cinselleştirilmelerini ve nesnelleştirilmelerini onaylayarak liberal toplumlarda kadınların değerinin düşürülmesinin yanı sıra, erkekleri geçici heva ve heveslerinin peşinden koşmaya da teşvik eden liberal toplumlarca büyütülen bu tehlikeli zihniyet, Batılı toplumları sarsan aile içi şiddetin yaygınlaşmasında temel bir faktördür. Her üç kadından biri, 15 yaşından beri fiziksel ya da cinsel istismara uğradığını bildirdi (European Union Agency for Fundamental Rights). Birleşik Krallık'taki her dört kadından 1'i aile içi şiddete maruz kalmış ve her hafta 2 kadın mevcut ya da eski partneri tarafından öldürülmüştür (UK Office for National Statistics). ABD'de her 15 saniyede bir kadın, kocası veya sevgilisi tarafından dayak yemekte (Federal Bureau of Investigation) ve her gün 3 kadın, partneri tarafından öldürülmektedir (American Psychology Association). Avustralya'da ise her 3 saatte bir kadın, aile içi şiddet nedeniyle hastaneye kaldırılmaktadır (Research Centre for Injury Studies, Flinders University, Australia).

Bireysellik:

Bireyci kanserojen “Ben, benim ve bana” zihniyeti, bireyin kişisel çıkarlarının her şeyin üstünde tutulduğu ve aile yapısının temellerinin yavaş yavaş tüketildiği kapitalist toplumlarda giderek çoğalmıştır. Eşleri veya evlilikleri için en iyi olanı düşünmek yerine bireyler; kendileri için en iyi olana odaklanmasına ve buna bağlı olarak boşanma oranlarının artmasına sebep olmuştur. Bu zihniyet kendi arzularını çocuklarının ve toplumun refahının önüne koyan ve kendi zevkleri doğrultusundaki davranış ve hayat tarzlarının diğer insanlar üzerindeki zararlı etkilerinden soyutlayan bireyler üretmiştir. Bireysellik; sosyal hayatlarını, mal varlıklarını ve kişisel özgürlüklerini en üst düzeye çıkarmak

için çocuk sahibi olmayı geciktiren veya reddeden kişilerin artmasına yol açmıştır. UK Office of National Statistics (ONS)'e göre, İngiltere ve Galler'de 25 yaşın altındaki kadınların doğurduğu bebeklerin oranı, 1971 yılında %47'den 2008'de %25'e düşmüştür. ONS 2010 Social Trends'in kırk raporunda, çocuklu ailelerin sayısının 1961 yılında %52'den 2009'da %36'ya düştüğü belirtilmiştir. Aynı dönemde tek kişilik hane sayısı 1,7 milyondan 7 milyona çıkmıştır. Son istatistiklere göre, Birleşik Krallık'ta 40'lı yaşların ortalarındaki kadınların çocuksuz olma olasılığı, ebeveynlerinin kendi nesillerinde olduğundan iki kat daha fazladır. Bugün, 1969'da doğmuş her 5 kadından biri çocuksuzdur. 'Generation Strain' (Kamu Politikaları Araştırma Enstitüsü'nün yakın tarihli bir raporu) yazarı olan Clare McNeil şöyle diyor: “yaşlandıklarında kendilerine bakacak çocukları olmayan 65-74 yaş arası kişilerin sayısı, önümüzdeki on yılın sonuna gelmeden iki katına çıkacaktır.” Ve “2030 yılına gelindiğinde, bu yaş grubundaki bir milyondan fazla insanın, 2012'deki 580.000 ile karşılaştırıldığında çocukları olmayacaktır.” diye uyardı. ABD Census Bureau (Sayım Bürosu)'nun 2015 yılında yayımlanan Nüfus Anketi, Amerika'daki 15 ile 44 yaş arası kadınların neredeyse yarısının (%47,6) hiç çocuk sahibi olmadığını ortaya koymuştur. Bu, Büronun 1976'da bu verileri izlemeye başlamasından bu yana en yüksek çocuksuz kadın oranını gösteriyordu. ABD'de çocuksuz kadınlar ve erkeklere yönelik “İki kişi yeterlidir: Bir çiftin tercihen çocuksuz yaşama rehberi” (Scott 2009) adlı bir ankete göre, Psychology Today tarafından aktarıldığı üzere ankete katılanların %80'i, özellikle de güçlü bir motif olarak ifade edilen 40 yaşın altındakiler şöyle diyor:

-Benim için değerli olan, özgürlük ve bağımsızlıktır.

Bireycilik aynı zamanda ebeveynlerin sadece kendi kişisel çıkarlarını gözeterek çocuklarını ihmal etmelerine, çocukların da yaşlı ebeveynlerini ihmal etmelerine ve onları zaman ve mal varlıkları üzerinde birer yük olarak görüp bakım evlerine yerleştirmelerine neden olmuştur. Kişinin kendi ailesine olan ilgisi ve diğer akrabalarını ihmalı, birçok kişinin yalnızlık çekmesine yol açıp fiziksel, parasal ve duygusal sorunlarla yüzleşen geniş aileler için bir destek sisteminin yokluğuna sebep olmaktadır.

Cinsiyet Eşitliği:

Kapitalist laik toplumlarda, ekonomik yaşama karşılık olarak annelik ve aile hayatının değersizleştirilmesi söz konusudur. Tarihsel bir düzeyde Batı'nın cinsiyet eşitliği mücadelesi ve feminizmin yükselişi sosyal hayatı ve erkeğin evin geçimini sağladığı geleneksel rolü özel hayatın, anneliğin ve kadının ev hanımı olduğu geleneksel rolün üzerine koymuştur. Birçok feminist, kadına saygı ve özgürlüğün, eşleri ya da aile içi sorumlulukları üzerinde ekonomik bir bağımsızlıkla uyumlandığını ve bu nedenle de kadının çalışmasının bir hak değil mecburiyet olduğunu iddia etmiştir. Ünlü radikal bir feminist ve 20. yüzyılın başlarındaki kadınların oy verme hakkını savunan kadın hareketinin üyesi olan Christabel Pankhurst, aile hayatı sorumluluklarının evli kadınlar için dayanılmaz bir yük, zaman

ve ekonomik enerji kaybı olduğunu ve kıymetinin bilinmediğini söylemiştir.

Bu aile hayatına bakış açısı ve “Cinsiyet Eşitliği” düşüncesinin sonuçlarından birisi de, kadınlara çalışmayı sadece bir hak olarak vermekle yetinmeyip, aksine çocukların bakım ve yetiştirilmesini tek başına üstlenmek zorunda kalan bekâr anneler bile olsalar, kadının çalışmasını beklenti haline getirmiş toplumlar oluşturmuş olmasıdır. Cinsiyet eşitliği fikrinin teoride “Her şeyi olan kadın”ı üretmesi beklenirken, aslında “her şeyi yapan kadın”ı ortaya çıkarmıştır – yani annelik ve ev işlerinin sorumluluklarının üstüne bir de ailenin geçimini temin etme mücadelesi de eklenen kadını üretmiştir. Her iki ebeveynin de geçimi sağlamak için çalıştığı birçok ailede ise sürekli olarak çocuklarla vakit geçirebilmek ya da evliliği ayakta tutmak için sürdürülen mücadele çoğu kez eşler arasında gerginliğe yol açmaktadır. Nitekim erkeği ezip kadına en iyisini vermeyi telkin eden, aile ve toplumun hayrını gözetmeyen Cinsiyet Eşitliği elbette güçlü bir evlilik, çocuklar ve genel olarak toplum için en iyi olanı göz ardı etmektedir. Dahası, cinsel farklılıkların ve rollerin kadrini bilmeyen cinsiyet eşitliği, aynı zamanda iş yerinde ve toplumda anneliğin itibarını da yok etmiş, birçok işverenin küçük çocuklu kadınlara esnek çalışma saatleri, gerekli ihtiyaçları için izin vermek ya da ailelerine karşı görevlerini önemsemek gibi konularda yeteri kadar imkan sağlamasına da engel olmuştur.

Materyalizm:

En üstün ideolojik hedef olarak zenginlik peşinde koşmayı belirlemiş olan kapitalist materyalist sistem, kazancı insandan ve sermayeyi toplumdan üstün görmektedir. Mütemediyen hükümetlerin sandıklarını veya şirketlerin gelirini güvence altına almayı aileyi korumaktan önemli addetmiştir. Sürekli kısa vadeli karlılık peşinde koşurma dürtüsü anneliği ve aile hayatını değersizleştirmiş ve hatta bekâr anneleri bile çalışmaya zorlayarak çocuklarını güzel bir şekilde yetiştirmelerine zaman bırakmamıştır. Gerçekten de anneleri iş hayatına döndürmek için çoğu kez finansal teşvikler olmasına karşın onların evde kalıp çocuklarını bizzat yetiştirmelerini sağlayacak çok az teşvik bulunmaktadır. Materyalizmin annelikten üstün görülmesi hamile veya küçük çocuklu kadınların toplum için bir kazanç olarak değil de çoğu kez bir şirket için yük olarak görülmesine yol açmıştır. İngiltere hukuk bürosu, Slater & Gordon tarafından 2014 yılında yayınlanan ve 500 yöneticiden oluşan bir anketin sonuçlarına göre, yöneticilerin %40’dan fazlası, doğum yapma yaşındaki kadınları, yine benzer bir rakamın ise hâlihazırda çocuğu olan bir kadını ya da bir anneyi üst düzey bir görev için işe almaktan kaçındığını itiraf etmiştir. Bu araştırmadaki yöneticilerden üçü ise, 20 veya 30’lu yaşlarındaki erkekleri, doğum iznine ayrılırlar korkusundan ötürü aynı yaştaki kadınlara tercih edeceklerini söylemişlerdir. İngiltere’de Recruitment and Employment Confederation tarafından 2005 yılında yapılan ve 98 şirketten oluşan bir anket, işletmelerinin 4’te 3’ünün hamile ya da doğum yaşında olan bir kadını işe almaktansa yasayı çiğnemeyi tercih ettiği sonucuna ulaşmıştır.

Sonuç olarak, kadınlar sadece çalışıp aileleri için para kazanmaya zorlanmıyor, aynı zamanda işyerlerinde sırf bir rahimleri olduğu için ayrımcılığa maruz kalıyorlar! Sonuç olarak çoğu kadın kariyerinde bu “doğurganlık cezası” ile karşılaşmaktansa çocuk sahibi olmayı erteliyor veya çocuksuz kalmayı tercih ediyor. Öyle görünüyor ki, Batı’daki birçok kadın “ocak başına hapsolmek” yerine “ekonomik pazara köle” olmuştur. İşte bugün birçok Batılı kapitalist devletini etkisi altına almış olan düşük doğum oranları ve ‘doğurganlık krizi’ni meydana getiren faktörlerden birisi de budur ve toplumları üzerinde yaşlanan nüfusa bakacak insan sayısının azalması dâhil çeşitli zararlı etkiler bırakmıştır. Ayrıca, doğurganlığın azalmasına, düşük yapmaya ve anneliğin ertelenmesine bağlı olarak gebeliğe ilişkin komplikasyonlardan dolayı tüp bebek tedavisine zorlanan kadınların yaşadığı duygusal aşağılanma da unutulmamalıdır.

Sonuç:

Çoğu Batılı devletlerin toplumlarında görülmekte olan kaosu ve aile yapısındaki çöküntünün temelinde; tatbik edilmekte olan laik liberal kapitalist sistemin değer ve yasaları olduğu aşikârdır. Aslında bu sistem özü itibarıyla; ailelerde dengesizlik ve çöküntü oluşturmak için tasarlanmış ve birçok birey ve çocuk için tarifsiz sefalet, devlet için ise sayısız soruna neden olmuştur.

Ne yazık ki, Batı’da ya da Müslüman dünyasında yaşayan Müslüman Ümmet, İslam dışı bu idealleri yücelten ve destekleyen bir sistemde yaşamaları ve çevreye entegre olmalarından dolayı, bu laik ya da materyalist değerlerden korunamamıştır. Sonuç olarak, nesiller boyunca Müslümanlar tarafından güçlü bir toplumun kalbi veya yapıtaşı olarak kabul edilen “sağlam evlilik” ve “sağlam aile birliği” kavramları bugün Müslüman Ümmeti içinde de yok olmuştur. Müslümanlar olarak, Batı toplumlarında meydana gelen bu aile çöküşünden ciddi dersler almamız ve bu toplumsal kaosa neden olan inançları, değerleri ve sistemi reddetmemiz, bizim toplumlarımızın da aynı yıkıcı yolu izlememesi adına hayati öneme sahiptir. Buna ilaveten Ümmetimizdeki aile hayatının uyumunu ve birliğini etkileyen birçok sorunu çözmek için donatılmış olan İslam’ın sağlam değerlerini, sosyal yasalarını ve sistemini açıkça kavrayıp ve benimsemek zorundayız

“Gelecek asırlarda başarı; ancak ailenin yerini koruyan kültürlerin olacaktır.” Joel Kotkin - ‘Where Have All the Babies Gone?’ (Bebekler Nereye Kayboldu?) kitabının yazarı ve Chapman Üniversitesi, Orange/California, ABD’de Kentsel Çalışmalar Öğretim Üyesi

Hizb ut Tahrir

Merkezi Medya Ofisi Adına

Dr. Nazreen Nawaz

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi

Kadın Kolları Direktörü

Batıdaki Müslüman Topluluklar Arasında Aile Dağılmasının Sebepleri

Evlilik, hayatımız boyunca sahip olabileceğimiz en önemli ilişkilerden biridir. Çocuklarımız ve torunlarımızla sahip olacağımız önemli ilişkileri etkileyen bir bağdır. İslam bize, evliliğin bir erkek ve bir kadının yakın bir ilişkiye girebileceği tek geçerli kurum olduğunu öğretir. Böylesi bir ilişkiyi sürdürürken, yol arkadaşlığının temel alındığı rahatlatıcı bir ilişkisi kurmayı umarız ki bu sadece çocukların yetiştirilmesi için sağlam ve doğru bir ortam oluşturmak adına bir yapı taşı olarak değil, aynı zamanda Yaratıcımız (svt) ile olan ilişkimizi de güçlendirecek bir araç olarak işlev görecektir.

«إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نِصْفَ الدِّينِ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي النِّصْفِ الْبَاقِي»

“Peygamber efendimiz kişi evlendiği zaman dininin yarısını korumuş olur. Geriye kalan yarısı için de Allah’a karşı gelmekten sakınsın” buyurmuştur. [Tirmizi, Hadis 3096, Enes bin Malik’den rivayetle]

Ne yazık ki, bugün Batı’da şöyle bir gerçek vardır: İslami topluluklardaki birçok evlilik boşanma ile son bulmaktadır, hayatta kalmayı başaran evlilikler ise yukarıda belirtilen umutlardan çok uzaktır. ABD’deki Müslüman topluluklar içinde 2000 yılında yapılan bir çalışma, boşanma oranlarını yüzde 30 olarak belirlemiştir. Yeni çalışmalar, bu oranın yükseldiğini ve Batı’daki Müslüman toplumda aile yaşamının bozulmasına bağlı sorunların arttığını göstermektedir.

Bu nedenle, liberal Batılı toplumlarda yatan tehlikeleri özellikle de boşanmalara yol açanları anlamamız şarttır. Bu şekilde, kendimizi bu etkenlere karşı mümkün olduğunca koruyabilir ve Müslüman toplumlarda dağılan evlilik sayısını azaltabiliriz.

Evliliğe dair Batılı liberal bakış açısıyla İslam’ın evliliğe bakış açısını karşılaştırdığımızda evlilik kavramı önemli ölçüde farklılık göstermektedir. Batıda evlilik, bir erkek ve kadının bir ilişkiye girmeleri ile alakalı opsiyonel bir kavramdır. Çünkü liberalizm, ilişki konusunda ahlaka başvurmaz. Biriyle yakın ilişkiye girmeden önce evlenmek istemek, evlilik öncesi bir ilişkiye sahip olmak, tek gecelik ilişkiler ya da evlilik dışı beraberlikler, bireyin kendi kararına bırakılmıştır. Her türlü ilişki konusunda açık bırakılan bütün bu kapılar, evlilik kurumunu zedelemekte ve onu istenmeyen bir eylem haline dönüştürmektedir. Kişinin mutluluk arayışı adına yaptıklarını ve heveslerini takip eden bu düşünce, Müslüman toplumunu da etkilemektedir. Bu nedenle, Müslümanların ne zaman ve niçin evlendikleri konusunda bir sürü sebep görüyoruz (örneğin uzun süreli bir evlilik öncesi ilişkinin ardından aile ve toplum tarafından yapılan baskı söz konusudur). Bu sebeplerin başlangıç noktası her zaman İslam değildir ve evliliğin başarısını etkilemez, özellikle de her iki tarafın da evlenmek için farklı sebepleri olduğunda.

Evlilik kavramının İslami olmayan fikirlerden etkilenince birçok soruna yol açması doğaldır. Mesela Batıda evlilik, etrafında büyük bir endüstrinin geliştiği ticarete dökülmüş bir mesele haline gelmiştir. O “Büyük Günün” kendisine odaklanmak elbette Müslüman toplum üzerinde de etkisini göstermiştir. Abartılı bir mekân, abartılı yiyecekler, son moda gelinlik, altın takılar ve pahalı araçlar büyük günün “zorunlulukları” haline gelince, çoğu genç çift

ya evliliğini ertelemek ya da haram kredilere başvurmak zorunda bırakılmaktadır. Neticesinde düğün günü; İslami hükümlere bağlı kalma hususunda bir engel teşkil eder hale geliyor. Ayrıca, yüksek mehre (ve pahalı çeyize) verilen büyük önem de genç çiftlere yuva kurmayı zorlaştırmaktadır. Düğün gününün kendisine bu kadar büyük önem verip kendimizi materyalizme kaptırınca ister istemez Peygamberimizin ﷺ şu sözlerini de unutuyoruz:

Bu günü çok fazla önemsemek ve materyalizme boyun eğmek, bize Peygamber Efendimiz (s.a.v)’in şu sözlerini unutturuyor:

«أَعْظَمُ النِّسَاءِ بَرَكَةً أَيْسَرُهُنَّ صَدَاقًا»

“Kadınların en hayırlısı ve bereketlisi, kocasına zahmet ve ağırlığı en az, geçimi de kolay olanıdır.” [Hz. Aişe (ranha)’dan rivayetle El-Hakim]

Üzücü olan şey, Batı’daki genç çiftlerin evlilik hayatlarına büyük bir borçla başlaması ve hatta evliliklerinin daha başlamadan maddi sıkıntılarla zorlanmasıdır. Materyalizmin tohumları çoğu zaman Müslüman çiftlerin evliliklerinde de devam edip evlilikleri “Connilerin” ya da bu durumda “Ahmetlerin” evlilikleriyle yarışır hale dönüştürmektedir. Batı toplumlarında yetişmiş olmanın yanı sıra, çoğu zaman önemsiz arzuları devam ettirmek ve diğerleri tarafından belirlenen hayat standartlarına göre yaşamak adına gereksiz yükleri aile hayatının sırtına yükleyerek, tüketiciliğin anlamsız yarışına dâhil olmaktadır!

Ayrıca, çiftlere evlilik konusunda İslami bir bakış açısı ile tavsiyeler verilmediğinde, Batılı liberal değerlere ilişkin görüşler akıllarını çelıyor. Örneğin, Batı toplumlarında kadınların cinselleştirilmesinin, evlilikleri olumsuz yönde etkilediğini görüyoruz. Kadınlar arzu objesi olarak sunulduğunda; eğlence ve porno sektörü aracılığı ile cinselleştirilmiş imgeler yayıldığında, sadece yüksek derecede cinselleştirilmiş bir toplum yaratmakla kalınmıyor. Aynı zamanda bir erkek ve kadın arasındaki ilişkinin nasıl görünmesi gerektiği ve neleri içermesi gerektiği konusunda da gerçek dışı beklentilere yol açılmış oluyor. Hem erkekler hem de kadınlar bu imgeler ve düşüncelerden etkileniyorlar. Çoğu zaman bir eşte bu gerçek dışı beklentileri arıyor ve bu sığ standartlara uymadıkları takdirde onlardan uzaklaşıyorlar. Ayrıca, 2016

yılında American Sociological Association tarafından yayımlanan bir araştırma, kişiler pornografik şeyler izlemeye başladığında, boşanma oranlarının iki katına çıktığını ileri sürmüştür. Seks ve pornografi bağımlılığı, Batı toplumlarında önemli bir sorundur ve tıpkı uyuşturucu ve alkol gibi bu salgın da Müslüman toplumlarına gizlice sızmış, Müslüman çiftleri boşanmalara karşı savunmasız bırakmıştır. Ne yazık ki, Müslüman toplumlarında, evlilik öncesi ilişkilerde bir artış söz konusudur. Ayrıca, boşanma oranlarında da evlilik dışı ilişkilerden kaynaklanan bir artış vardır.

Ayrıca, karı kocanın rolleri ve hakları üzerinde, içinde yaşadıkları farklı kültürlerle ilişkin - çoğu gencin ilgisini çeken Batı kültürü ve büyüklerimizin etkilenmiş olduğu Doğu kültürü (çoğu zaman İslami olarak görülür) - farklı düşüncelerden kaynaklanan, bir kafa karışıklığı söz konusudur. Çoğu kez Müslümanlarda İslami olmayan kültürlerden etkilenmiş karmaşık fikirlerin ortaya çıktığı görülmektedir. Bu fikir karmaşası aynı zamanda çiftler arasındaki çatışmaların da sebebidir. Örneğin, eşlerden biri özgürlük ve sözde cinsiyet eşitliğinin teşvik edildiği Batılı tarzda düşünmeyi tercih ederken, diğerinin kadının, kocasının kölesi ve onun her ihtiyacını karşılaması gereken biri olarak algılandığı Doğu kültürüne daha yakın bir düşünceye sahip olması problem teşkil eder. Aslında, kadına hem evinin geçimini temin etme hem de ev hanımlığı rolünün yüklendiği bir fikir karmaşası görmekteyiz. Böylece, kadın ailenin geçimini sağlamaktan mustarip bir hale geliyor ve evin bütün yükünü omuzlamaya devam ediyor. Bu durum, akabinde, İslam'da kadının asli görevi olan anneliğin değersizleşmesine yol açıyor. Kendimizi üçüncü bir seçeneğin olduğu konusunda eğitmeliyiz: yani İslam'a göre eğitmeliyiz. İslam'da eşlerden her ikisinin de hakları ve rolleri açıkça belirtilmiştir. Erkek evin reisi

kabul edilmektedir ve bu nedenle evin geçimini temin etmekle sorumludur. Oysa kadının asli rolü, ev hanımlığı ve anneliktir. Kadın, çalışabilir de ama bunu asla bir zaruret olarak görmemelidir. İslam'ın hem kadın hem de erkeğin hakları ve sorumlulukları konusuna getirdiği açıklık, evlilikte uyumun anahtarı olacaktır.

Ayrıca, Müslüman çiftler evliliklerinde sorunlarla karşılaştığı zaman gün geçtikçe tıpkı Batılı toplumlarda olduğu gibi sorunları giderme yolu olarak çok kolaylıkla boşanmaya başvurulduğunu görüyoruz. Liberal toplumlarda, evliliği sonuna kadar sürdürmek şart değildir; evlilik mutluluğu artırmalıdır. Bu şart yerine getirilmiyorsa, insan neden o ilişkiyi devam ettirsin ki? İşte bu düşünce tarzı Batılı liberal yaşam tarzından kaynaklanmaktadır ki bireyin mutluluğunu, bağlılık veya sadakatten öncelikli kabul etmektedir.

Son olarak, unutmayalım ki İslam'da kadın kocasının ortağı değildir. Daha ziyade onun yol arkadaşıdır. Bu nedenle onların bir arada yaşaması ortaklık üzerine değil her açıdan birbirini tamamlayan yol arkadaşlığı üzerine kuruludur. Yol arkadaşlığı, birinin diğerinde huzur ve güven bulmasıdır. Allah evliliği, eşlerden her ikisi için de bir huzur kaynağı olarak var etmiştir.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾

"Sizi bir nefisten yaratan ve onunla sükün bulmanız için, ondan onun eşini yaratan O'dur." [A'raf 189]

Hizb ut Tahrir

Merkezi Medya Ofisi Adına

Yasmin Malik

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi Üyesi

Atatürk'ten Günümüze Türkiye'de İslami Aile Hukuku'nun Laikleştirilmesi

"Dini ve millî inançların bağdaşmasından, İsveçli hukuk profesörü Gaston Jeze'in dediği gibi "Dünyanın en sağlam aile ocağı doğdu ve bu varlık hiçbir milletin tarihinde görülmemiş şekilde umumî hayatı inşâ etti. Ben, Garplı bir aile hukuku profesörü olarak diyeceğim ki, Türk milletinin aile nizâmını elinden alınız, geride çok bir şeyler kalmaz." [Cemal Kutay, Pembe Mendil]

İçinde bulunduğumuz son yüz yıl İslam Ümmeti için sadece savaşların, işgallerin, parçalanmanın ve siyasi istikrarsızlığın yüzyılı olmakla kalmadı. Daha ziyade İslam Ümmeti sahip olduğu tüm İslami değerlerinin ve yaşam tarzlarının da muntazaman ve amansız bir şekilde ifsat edilmesine tanık oluyor. Beldelerimizde liberal, laik, demokratik, kapitalist kanunlar ve uluslararası anlaşmalara dayalı olarak laik kadın kuruluşları ve STK'lar oluşturulmuş bunların sesleri duyurulmuştur. İfsat edici gayri İslami fikirler, değerler ve yaşam tarzları laik eğitim, medya ve başka kültürlendirme araçlarıyla yayılmış ve yayılması teminat altına alınmış. Aynı zamanda İslami değerler küçümsemiş, ayıplanmış ve gerici ilan edilmiş. Değerlerin bozulması sadece birkaç ferdin yozlaşmasına yol açmakla kalmayıp aksine gelecek nesilleri muhtaç oldukları sosyal yapılardan ve özelde sağlıklı aile yapısından mahrum etmiştir. Bütün çalışmalarda öncelikli olarak toplumun temel taşı anne ve eğitimci olan kadın hedef alınmıştır. Zira kadının değişmesi; ailenin ve dolayısıyla tüm toplumun değişmesi anlamına gelmektedir.

Mustafa Kemal'in, "en büyük başarıım" dediği yeni Cumhuriyetin bekası için 'din ve vicdan özgürlüğüne sahip' modern bireylerden oluşan bir toplumu oluşturmak hayati öneme sahipti. 1923 yılında Bursa'da halka yaptığı bir konuşmada şöyle diyordu: "Yeni Türkiye, ne zamana ne de ihtiyaca uymayan mecellelerin hükümlerine bağlı kalamaz. En uygar uluslar derecesinde hukuk kurallarımızı da iyileştireceğiz. Yüz sene, beş yüz sene, bin sene evvel yaşayan bir toplum için yapılan yasalarla bugünkü toplumu yönetmeye kalkışmak gaffettir, cehalettir."

Ancak, Hilafet ve Şer'i mahkemeler yerinde durdukça dini hukuktan laik hukuka geçmenin imkânsız olduğu aşikârdı. Nihayet 3 Mart 1924'te Hilafet, ardından da 8 Nisan 1924'te Şer'i mahkemeler kaldırılınca, modern çağdaş bir Medeni Kanun oluşturmak için çalışmalar yeniden başlatıldı. Türk Medeni Kanunu Tasarısının hazırlanması için hukukçu milletvekillerinden, öğretim üyeleri, yargıç ve avukatlardan oluşan 26 kişilik bir komisyon kuruldu. Bu komisyon, İsviçre Medeni Kanunu'nu Türkçeye çevirdi ve yeni bir metin oluşturdu. Tasarı, Meclis Adalet Komisyonu'nda hiçbir değişikliğe uğramadan kabul edildi. Komisyon raporunda, İsviçre Medeni Yasası'nın uygar ülkelerin en başarılı yasalarından biri olduğu, içerdiği hükümlerin toplumsal ve ekonomik yaşam bakımından çağın gereksinimlerini karşılayacak nitelikte olduğu belirtildi ve 17 Şubat 1926'da kabul edildi. 4 Nisan 1926 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan yasa, 6 ay sonra, 4 Ekim 1926'da yürürlüğe girdi. Bu yasayı, devamı niteliğinde görülen Borçlar Yasası izledi.

Aynı komisyon, İsviçre Borçlar Yasası'nı da Türkçeye çevirdi ve tasarı haline getirdi. 22 Nisan 1926'da kabul edilerek 8 Mayıs 1926 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan yasa, Medeni Kanun ile aynı tarihte yürürlüğe girdi.

"Medeni" ve "Borçlar" yasalarının yürürlüğe konulması, Avrupa'da büyük yankı uyandırdı. Cumhuriyetin ilk yıllarında, Lozan Antlaşması çerçevesinde İstanbul'da danışman olarak bulunan hukukçu Prof. Georges Sausser Hall, "Türkiye'de Avrupa Hukukunun Benimsenmesi" adlı kitabında, "İslam devletlerinin en güçlüsü, bin yıllık geçmişe varan töreleri, altı aylık bir sürede yürürlükten kaldırıyor. Tarih, hiçbir ülkede bu kadar köklü ve ani değişikliği örnek gösteremez. Bir ülkede ve bir toplum üzerinde yapılmış bundan daha cesur bir deneyim yoktur" değerlendirmesinde bulunmuştu. [Sausser-Hall, Georges: La réception des droits européens en Turquie.]

Gerçekten de laik ve demokratik esaslara dayalı yeni Türk Medeni Kanunu'nun yürürlüğe girmesiyle artık İslâm hukuku tamamıyla terkedilmiş ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin diğer Batılı devletlerden bir farkı kalmamıştır. Ayrıca laik hukuk anlayışı toplumun her kesiminde, toplumsal hayatın her alanında uygulanır hale getirilmiştir. Medenî Kanunun aileyi tanzim tarzı ile İslam hukukunun tanzim tarzı arasında çok büyük farklar ve hatta tam bir zıddiyet olduğu laiklerce de Müslümanlarca da tartışmasız kabul edilmektedir. İslam dışı laik ve demokratik esaslar üzerine şekillendirilmiş aile hukuku kapsamındaki nişanlanma, evlenmenin koşulları ve hükümleri, boşanmanın koşulları ve sonuçları, mal rejimleri, aile konutu, soybağı, evlat edinme, velayet, nafaka hakkı, vesayet, kayımlık gibi her türlü konu İslam'ın öngördüğü hükümlerden farklılık arz etmektedir. Örneğin Medeni Kanunun kabulü sonrasında artık Türkiye'de Resmi nikâh zorunlu hale getirilmiştir. Sadece dini nikâhla yapılan evlilikler hükümsüz sayılmıştır. Sonucunda İslam'a göre boşanma, nafaka, miras ve soybağı gibi evliliğe bağlı hükümler tatbik edilemez olmuştur. Yine tek eşle evlilik zorunluluğu getirilerek, İslam'ın helal kıldığı çok eşlilik suç sayılmıştır, zina kapsamında cezalandırılmıştır. On yıllarca resmi nikâhsız anneden doğan çocuklar nüfus cüzdanı dahi alamamıştır. Boşanma hakkı düzenlenmiş ve kadınların laik anlayışa göre boşanabilmeleri hak sayılmıştır. Kadınlara, kocalarının izni olmadan, istedikleri işte çalışabilme hakkı tanınmıştır. Böylece kadın ve erkekler arasında ekonomik ve sosyal alanlarda eşitlik sağlamak iddiası ile boşanmalara başlıca nedenlerden birisine kapı açılmıştır. Evlenme yaşına alt sınır getirilmiştir, böylece kendi

iradesiyle de olsa, 17 yaştan küçüklerin evlenmesi suç sayılıp kocaya 8 yıldan 15 yıla kadar hapis cezası verilmektedir.

Cumhuriyetin ilerleyen yıllarında kapitalist güçlerin icat ettiği her türlü uluslararası anlaşma ve karara imza atan ülkeler arasında Türkiye ilk sıralarda yer almıştır. Bunlardan birisi de Birleşmiş Milletler'in 1981 yılında kararlaştırdığı Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi'dir (CEDAW). Türkiye bu sözleşmeyi 1985 yılında imzalayıp onayladı. CEDAW'dan ziyade Avrupa Sosyal Şartı, Çocuk Hakları Sözleşmesi, ILO, OECD, AGİK gibi kuruluşların sözleşme, karar ve tavsiyelerinin Kahire Dünya Nüfus ve Kalkınma Konferansı Eylem Planının, 4. Dünya Kadın Konferansı Eylem Planı ve Pekin Deklarasyonunun iç hukukta uygulanması yönünde çalışmalar sürdürülmektedir. Sözde kadınların evlilik, boşanma, kamu yaşamı ve bedenleriyle ilgili pek çok hakkını koruma altına almayı amaçlayan bu sözleşmeler, kadınları erkeklerle eşit sayarak aile içinde ve toplumda aşılması güç sorunlara yol açmıştır. Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesini onaylayan Türkiye'de, kadın politikaları geliştirmek amacıyla ulusal mekanizma olarak 1990 yılında kurulan Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü (KSGM), sorunların parlamentoya taşınmasında ve kadınlar lehine kararlar alınmasında etkili çalışmalar yürütmektedir. O zamandan beri sayısız anayasal ve kanuni değişiklikler yapıldı. Özellikle 1980'li yıllarda ivme kazanan kadın hareketleri, kadınlar ile ilgili her soruna "kadın bakış açısıyla yaklaşma ilkesi"ni yerleştirme çabasını sürdürmektedir.

Tarihi sıralamayla Türkiye'de aile hukukunun laikleştirilmesine birkaç örnek vermek gerekirse, şunları sayabiliriz:

- 1990 - Kadının çalışmasını, kocanın iznine bağlayan Medeni Kanun'un 159. maddesi iptal edildi.
- 1996 - Türk Ceza Kanunu'nun erkeğin zinasını suç olarak düzenleyen 441. maddesi iptal edildi.
- 1998 - Kadının zinasını suç olarak düzenleyen Türk Ceza Kanunu'nun 440. maddesi iptal edildi.
- 2001 - Anayasa'nın 41. maddesine; 'Aile Türk toplumunun temelidir' ifadesinden sonra gelmek üzere "ve eşler arasında eşitliğe dayanır" hükmü eklendi.
- 2002 - CEDAW Ek İhtiyari Protokolü onaylandı. Yeni Türk Medeni Kanunu yürürlüğe girdi. Kanun ile getirilen başlıca düzenlemeler şunlardır: "Aile reisi kocadır" hükmü değiştirilerek "evlilik birliğini eşler beraber yönetirler" hükmü getirilmiştir.
- Eski Medeni Kanuna göre evin ve çocukların geçimi kocaya ait iken. Yeni Medeni Kanunda, "Eşler, birliğin giderlerine güçleri oranında emek ve malvarlıklarıyla birlikte katılırlar" şeklinde düzenleme yapılmıştır.
- Yeni Kanun ile evlenme yaşı kadın ve erkek için eşitlenerek yükseltilmiş ve 17 yaşını doldurma şartı getirilmiştir. Ancak hâkim olağanüstü durumlarda ve pek önemli bir sebeple (hamilelik gibi) 16 yaşını doldurmuş olan erkek veya kadının evlenmesine izin verebilir.
- 2004 - Anayasanın 10. ve 90. maddeleri değiştirilerek yürürlüğe girdi ve milletlerarası anlaşmalarla ulusal kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi durumunda 'çıkabilecek ihtilaflarda milletlerarası anlaşma hükümleri esas alınır' hükmü eklendi. Bu

çerçevede CEDAW Sözleşmesi de ulusal düzenlemeler karşısında üstün konuma getirildi.

- 2006'da Başbakanlık'a bağlı Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü "Aile İç Şiddetle Mücadele El Kitabı"nı yayınladı. Bu kitabın içerikleri İslami içtimâî nizamla birebir çelişen yaklaşımlar içermektedir.
- 2012'de "6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun" yürürlüğe girdi.
- Başbakanlık 20072015-2012, 2010- ve 20162020- dönemleri için "Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Ulusal Eylem Planı" yayınladı. Bu eylem planları öncelikle İstanbul Sözleşmesini ve tüm uluslararası sözleşmeleri yerine getirmek üzere hazırlandılar.

Özellikle 2012'de yürürlüğe giren 6284 sayılı kanunda yapılmış olan şiddet tanımı ve kanunun uygulama şekli yürürlüğe girdiği günden beri kadına karşı şiddeti önlemek yerine daha hazin vakaların meydana gelmesine, Türkiye'de binlerce aile faciası yaşanmasına yol açmıştır. Kadına karşı şiddeti ve yasal düzenlemelerin başarısızlığını başka bir makalede detaylıca ele alacağız inşaallah.

Bütün bu laik, demokratik, liberal ve modern prensipler üzerine kurulu kanunların Türkiye'de aile hayatı üzerindeki etkileri bilimsel olarak da ortaya konulmuştur:

Mesela kadın istihdamının kocadan bağımsız olarak bir hak olarak teşvik edilmesi boşanmaların artmasına ve doğurganlığın azalmasına yol açtığı tespit edilmiştir. Çalışan kadınların evliliğini devam ettirmekle kariyer arasında seçim yapmak zorunda olduğu ortaya çıkmıştır. Kadınların çalışma hayatına atılması ailede çocuk, yaşlı ve hasta bakım hizmetleri başka kişi ve kurumlara devredilmek zorunda kalıyor bu da aile için ek maliyetler ve huzursuzluğa yol açabiliyor.

Her ne kadar ilk bakışta Türk Medeni Kanunu'nu genelde aile hukuku, özelde evlenmeyle ilgili kanun ve düzenlemeler İslam'a muhalif olmayan düzenlemeler içerse de, bunlarla amel etmek Allah'ın hükmünü tatbik etmek değildir. Zira Müslümanlar amellerinde Şer'i hükümlerle hükmetmekle ve ona göre hareket etmekle mükelleftirler. Herhangi bir amelde "Şer'i hükme muhalif olmayan bir şeyi kabul etmek" Şer'i hükmün kendisini almak değildir. Aksine sadece Şer'i hükme "muhalif" olmayan fakat Şer'i hükümden başka bir şeyi almaktır. Kısacası bu; Şer'i hükmü kabul etmek değildir!

Nitekim Türk Anayasası'nın ve Medeni Kanunu'nun ve bunlar üzerine kurulu diğer tüm kanunların Batı'dan alınmış olması, bunların Anayasanın 90. Maddesiyle her türlü düzenlenmesinin de uluslararası kanun ve anlaşmalara uydurulması zorunluğu da, laik liberal demokratik sistemde en üstün kanun koyucunun kim olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Lakin bizler Müslümanlar olarak iman ettiğimizi ikrar ettiğimiz andan itibaren sadece ve sadece Allah Subhanehu ve Teâlâya ve nizamlarına teslim olacağımıza yemin etmişiz. Allah Subhanehu ve Teâlâdan başkasının koyduğu hükümler, bizleri dünya hayatında ancak felaket ve çöküntüye itmiştir, ahiret hayatımızı da tehlikeye atmaya devam ediyor...

Hizb ut Tahrir
Merkezi Medya Ofisi Adına
Zehra Malik

Aile

ZORLUKLAR & İSLAMİ ÇÖZÜMLER

مختارات
seçmeler
Muhtarat
Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi'nden

43